

Dumitru Dumitrescu

Pasărea
Paradis

Editura Karina
2015

Pasārea
Paradis

Dumitru Dumitrescu

Pasărea
Paradis

Editura Karina
2012

Culegere text, tehnoredactare și corectură: autorul

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUMITRESCU, DUMITRU

Păsărea Paradis / Dumitru Dumitrescu. - Deva: Editura Karina, 2013

ISBN 978-606-.....

398(498)

Tipar executat la SC Clic Computer Art Design SRL Deva

www.tipardeva.ro

PREFAȚĂ

Tripticul îndumnezeirii prin poezie la Dumitru
Dumitrescu

“1.Vă îndemn deci , înainte de toate , să
faceți cereri , rugăciuni , mijlociri ,
mulțumiri pentru toți oamenii ”.

(1. Timotei 1-3)

Ce este Poezia ? O stare aparte , de îngenunchere
în cuvânt , rugăciune prin cuvânt și , astfel , o îndum-
nezeire prin Poezie , încântare pentru ochi , suflet gând
și auz .

Poetul pledează neostentativ în această carte de
poeme pentru îndumnezeirea prin vers , iar Dumitru
Dumitrescu , are ca porți împărătești , trei volume
reunite într-unul inspirat intitulat ,” Pasărea Paradis “.

Ciclul I , Armonie Divină , este o autoflagelare a
poetului prin propria sa poezie și , totodată , o tatonare
a posibilității intrării în îndumnezeire . De aceea , motto-ul
acestui volum glăsuiește :“ Iartă-mi greșeala, luminează-
mi gândurile și dă-mi putere să urmez căile tale ,
Doamne “, iar în poezia Răul și binele , aflată chiar la
începutul cărții , ruga este și mai cucernică :

“ Trezește-mă , Doamne și ia-mă cu Tine , / Ești binele vieții spre îngerii lumină ,(...) / Doar tu ești a vieții mele cărarea , / Harului eului meu ...” Tot în acest prim volum , poetul Dumitru Dumitrescu își definește “ Sfera eului meu “, în care “ bântuie vânt “, însă e optimist , pentru că : “ Râvnesc libertatea de după / Veșmântul ce viața-mi astupă “. Poezii candides despre viața satului ar fi, Libera trecere : “ Dar, iată , pe lângă casele țărănești / Au înflorit crizantemele / Încă plutește mireasma îmbătătoare / A viilor culese și florilor târzii “ sau în , La fântână :” La fântâna dorului / Setea-n apă lină , / În căușul palmelor , / Curge , cristalină ...” cât și în Hora :”- Hora fierbinte înlănțuie trupuri / Trece prin poale aer săltat , / Jocul încinge starea de lucruri / Năvalnică trudă , năvalnic oftat ...“

Bine realizate sunt și poeziile pentru copii , acestea având o muzicalitate aparte . Nunta găzelor , este edificatoare în acest sens : “ S-au adunat lăcuste și greieri sute , mii , / Pe dealul mare-alaiul s-a transformat în stol , / Dorind cu-nverșunare să aibă și ei parte , / De dragostea reginei , ... pe-o multe de răzor !”

Cel de al II-lea ciclu, Îngerii Noptii , este practic un pelerinaj al autorului printre relele lumii, în care bântuie “ Demonul cu ochi hipnotici “, Dumitru Dumitrescu afirmând cu sinceritate : “ Da , eu am văzut în noapte / Demonul cu ochi hipnotici : / Întreaga mea ființă s-a cutremurat (...) . Ruga poetului continuă și în acest

volum , însă pe un ton mai degajat :“ Doamne , dă-mi avizele / De-a trăi surprizele,/ Ce-au rămas din crizele / Resturilor , vizele ?“. Iubirea , trecerea timpului și delectarea , iarăși , a copiilor , prin poezie , sunt temeile predilecte ale acestui volum . Ideea aceasta o avansează poezii precum , Spune-mi iubito , Valsul timpului , Medievală , precum și Cântec de leagăn :” Eu te legăn scump odor , / Dormi în pace puișor !” sau , Greierașul : “Prins în vârtoarea verii scurte , / Solist nocturn tu cântă / Oriunde ...!”.

Ciclul al III-lea , *Pasărea Paradis* , se vrea a fi un zbor , așa cum spune poetul în cuvântul său înainte , al volumului :“ Zburăm peste timpuri , precum păsările în imensitatea necercetată a văzduhurilor . Zborul în sine esta o povară repetabilă de drumuri trecute , prezente și viitoare . Ca , în finalul acestui cuvânt , să afirme :“ Din infinit , ochii divini luminează zborul păsării Om !” Frumos spus și profund , iar dacă e vorba de zbor , ei bine , în acest volum , lumea este văzută de undeva de sus . Poezia D.N.7, este ilustrativă în acest sens : “ Drumu-i spectacol , strada oracol / Motoare tunate la maxim turate....”

Tot în sprijinul acestei afirmații pledează și poeziile : Mă doare , Evenimente și Cuibarul de șerpi .

Poetul suferă crunt în acest volum și pentru “ căpșunarii “ plecați dincolo , în căutarea unui trai mai bun . În astfel de poezie tonul său este compătimitor și revoltat ,

totodată . Pentru că , spune el , în poezia , Dezrădăcinați:
“ O , țără , tristă țară , ce treci prin suferință / Prin lagăre
căpșune și lacrimi pe obraz...”

Poetul Dumitru Dumitrescu nu cantonează în disperare și revoltă ! În versuri delicate , încărcate de conotații sensibile , el celebrează cu succes poezii pentru vârsta prunciei , precum : Figurine de porțelan – “ Gura micuță pe țâța ulcică / Limpăie lacom la sfârșul clepsidră . Sau , “ Două turturele , / Între rămurele , / Stau și se amuză / Pe-o umbră de frunză ” , în poezia , Două turturele . Numai că asemenea poezii gingașe , ce ar putea constitui un volum pentru copii , sunt strecurate printre poezii grave , despre relele lumii , imperative în ton cum este , Găsiți o soluție ! : “ Scoateți afară hoția și ura / Justiției oarbe din Constituție , / Opriti genocidul poporului meu , / Găsiți o soluție !...” Nici iubirea nu este scăpată din vedere . În poezia Nebunul nopții , poetul apelează la metafore de suflet , delicate : “Toarnă miere în iubirea prinsă-n foi de calendar “.

Un anume umor , scăpat din frâu sau chiar intenționat , este degajat de poezii satirice precum , Zăvorul : “ Zeama la pompă e scumpă și rară “ sau mai ales poezia , Ceaiuri drese : “ La birtuțul lui Florică / Caut ceai de levănțică... , Căci duminica trecută / Am băut suc de cucută...”

Candidă și bine reprezentată este poezia din final , ce dă titlul trilogiei , ”Pasărea Paradis“ , care : “ A

venit din necuprins / Ca o adiere lină , / Într-o pulbere
de stele / Dulcea pasăre , lumină !“

Fie ca această carte , să aibă destinul pe care i-L
dorește autorul , iar cititorului , lectură plăcută , întru
relaxare .

Scriitor, Petrișor Ciorobea

Cuvântul autorului :

Iubite cititorule ,

Zburăm peste timpuri precum păsările în imensitatea necercetată a văzduhurilor. Zborul în sine ne este o povară repetabilă de drumuri trecute , prezente și viitoare , pe aceleași coordonate . Limitele marginale atinse sunt modificate în permanență de imprevizibilul destin . Acest sculptor desăvârșit conturează imagini , forme , chipuri , arhitecturi spirale , dezvoltă cadre secvențial temporale care , alăturate , dau consistență întregului transfigurat în om , omul - pasăre cu viața lui , de înger-lumină .

Zborul-destin , printr-o infinitate de intersecții în puncte sau centre de vortex spiritual , creează rețele matriceale complexe , din care arhitectura trială naște entități spațiale . Natura umană face ca zborul să ni-l închipuim în ideea de pasăre sau , omul-pasăre îmbrățișând universul printr-o bătaie de aripi , modificându-l și redimensionându-l continuu . Paradisul integrat în veșnicie definește eternitatea . Din infinit ochii divini , luminează zborul păsării OM !

VOLUMUL I

ARMONIE DIVINĂ

Motto-ul , autorului :

“ Iartă-mi greșeala , luminează-mi gândurile și dă-mi putere
să urmez căile Tale , Doamne ! “

RĂUL ȘI BINELE
(euharistia tainică)

Nimeni nu poate ști ce înseamnă
Bine și rău ;
Nimeni nu poate privi înlăuntrul
Harului său ...
Când descifrat-ai calea luminii
Și-ai prins din văzduhuri ideea de gând ,
Cu capul pe pernă , întreba-tu-te-ai , oare ,
- Cine sunt eu?
Ce dor îmi dă viața și cine mă crește
Firav , îndoielnic și nepriceput ,
Cărarea luminii găsit-am eu , oare ,
Orbecăind pe drumul ce cred că mă duce ,
Spre-un nou început ?

Răul m-apasă , imi chinuie trupul ,
E-adânc împietrit în suflet și-i greu ,
Răvnesc nebunește ce nu-mi folosește
Și caut să fur din lumina
Fratelui , meu !
Crucea ce-o port mă-nfioară ,

Dă sens agoniei și-n simțuri pătrunde ,
Trezește în mine dorința de viață ,
Îmi spune că truda-nnecată-n sudoare
Dă netezire gândului care ,
Găsește cărarea-n Hristos
Dumnezeu .

Trezește-mă , Doamne , ia-mă cu Tine,
Ești binele vieții spre îngerii lumină ,
Sunt răul tău , Doamne și iartă-mi purtarea ,
Doar tu ești a vieții mele cărarea ,
Harului eului meu...

ANTISIMȚURI

Nu vreau să văd ,
Nu vreau sa gust
Amarul tenebros ;
Nu vreau s-ating
Și nici să ling
Din blidul unsuros .

Un hăhăit drăcesc
Îmi șuieră-n timpane
Și-mi face ziua neagră-n
Tăciuni pe vatră stinși ,
Lumina din lumină ,
Nu mai pătrunde-n case
Să mângâie tristețea ,
Nebunilor învinși...

Nu vreau s-aud ,
Nu vreau duhori ,
Mirosuri lăncezânde ;
Nu vreau să dau
Și nici să stau
Pe funcții muribunde .

Cu ochi vicleni , crucelnici
De lacrimi mincinoase ,
Apare răul demon
Hidos , curvărăsit ,
Sticlirea-i diavolească
Îmi răscolește trupul
Și-mi chinuie auzul :
- Un fleac , i-am ciuruit !...

Nu mă lăsa Tu , Doamne ,
Să fiu de rău strivit ,
Trezește-mă din starea
De-a fi un nesimțit !

DRUM CĂTRE VIAȚĂ

Se clatină drumul de piatră
Când cerul mi-e martor și mut ,
Torrent mistuit și inimă seacă
Îmi duce groparul la locul știut...

Tu-ți spui rugăciunea , părinte ,
Cântându-mi pe drum cumpătat ,
Știind că va plânge cuminte
Pământul de lacrimi udat ...

Mă zgâlțâie drumul de piatră ,
Adorm în sicriul de nuc ,
Tămâia sau , smirna cu mine odată
Ard și iar ard , într-un dor ne-nceput ...

Din cer vreau să zbier
Către lume , de pot ,
Să-mi cumpere groapa
Cu suflet , cu tot .

ÎNTREPĂTRUNDEREA

Refragmentând puțina clipă
Spre a o prinde în astral ,
Trăgând către extrem prezentul
Din infinit subliminal ,
Să nu ne întrebăm când timpul
Ne va răspunde sec și-apoi ,
Vom aștepta o rezolvare
Eternității , prinsă-n noi ,

Uzurpătoarea rațiune
Învinsă de-ale noastre zbateri ,
Pulverizând dumnezeirea
În întreite sfinte laturi ,
Pierdută-n vortexul de gânduri ,
Pulsând frenetic în sferale ,
Va da noi spațiilor forme
Spirituale , siderale ,

Ce se întorc comprehensive
La sfera eului divină ,
Cu centrul izbucnind în raze
Aducătorul de lumină
Echilibrat din întuneric

Ne reclădește în iubire ,
Pe trei dimensiuni în care
Dă formei har , vieții trăire ...

Să nu ne întrebăm când timpul
Ne va purta pe alte unde ,
Rătăcitoare lumea noastră ,
Prin spirit se întrepătrunde .

AMURG TRANSGURAT

Se-ntunecă amurgul deasupra casei mele ,
Învolutat mi-e gândul și nefiresc de greu ,
Aș preschimba chiar țigla cu o perdea de stele
Veșmânt să-mi fie vântul , mângâietorul meu ...

Înnegurat mi-e cerul , deasupra-n toate cele ,
Fiorul apăsării mă trage spre afund ,
Îmi întrețes coconul apărător de rele ,
Trasfigurat în flutur să ies în zbor rotund .

Să nu mă vadă nimeni pe-a florilor petale
În roua dimineții și-n zbateri de aripe ,
Ascuns de răul demon , bătător și care
Revarsă peste îngerii ale haosului clipe

Vreau zborul meu să fie precum o adiere
O pală-nsingurată , fără un scop anume ,
Să mă topesc în frunze , în flori , apoi prin ele
Să mă unesc cu cerul ,... doar lui a mă supune !

Trezit să fiu de stele în dulce licărire ,
Pe-o rază de lumină să mă strecor în casă ,
Să-mi renovez lăuntrul , cu noua mea venire
Iar harul să-l aștern , pe-o carte-n colț de masă ...

Deasupra casei mele trag o perdea de stele ,
Mă înfășor cu versu-mi veșmânt și mângâiere ...

PRĂPASTIA

Peste a mea umbră
Curge apa lină ,
Înceată și dulce ,
Albă cărăruie ,
Piatra de pe coastă ,
În contur albastră ,
Reclădește trupu-mi
Rece , de statuie ...

Mă-nfioară dorul
Clocotind în unde ,
Din valea adâncă
Lângă apa vie ,
Printre line valuri
Nu mai știu pe unde
Plutește iubirea ,
Ce viața-mi pătrunde ...

Peste a mea umbră
Păsări stau la pândă ,
Țipete-n ecouri
Dintr-o lume gravă

Se ascund și norii-n
Liniștea profundă ,
De a mea tăcere
În noaptea zăbavă .

Mă-nfioară golul
Ce se simte-n vale ,
Rece ca o crustă ,
Glacial și crud ,
El din apă pură-mi
Face sărindare
Să le dau drept morții ,
Hrană de-nceput ...

Peste a mea umbră
Curge apă lină ,
Se învârte-n cercuri ,
Se face torent ,
Îmi desfiră gândul ,
Durerea-mi alină
Și mă trage valul
În golul strident !

Noaptea mă-nfioară ,
Zborul pare vis ,
Caii de aramă
Din pădurea verde ,

Călăriți vor trece
Cu Marele-nvins ,
Peste a lui viață
Ce-n noapte se pierde ...

DĂ-MI ...

Doamne , dă-mi iară
Puterea de-a fi ,
Dă-mi zâmbet , ia-mi umbră
Ce-n mine preumblă ,
Dă-mi cântec , dă-mi pace ...
Și nu mă topi .

Degeaba mă fură
O mie de gânduri ,
Degeaba pe brațe-mi
O ființă s-a pus ,
Când eul din mine
Începe să piară
Și crește flămândă
O umbră , ce-n suflet
S-a scurs !

Eu simt că mă ține ,
Eu simt că mă doare ,
Ciuperci otrăvite mănânc ,

Să nu mor,
Să moară doar umbra ...
Mi-e sufletul tare ,
Trăiesc cu speranță ,
Cu teamă și dor ...

Doamne dă-mi iară
Puterea de-a fi ,
Dă-mi cântec , dă-mi pace ...
Și nu mă topi !

SFERA EULUI MEU

De jur împrejur sunt șerpi ,
Pielea-i solzoasă ca umerii
Cailor sterpi ;
Mă înveșmânt cu recele lor ,
Mi-e inima-n sloiuri topite de dor .

În lunca din vale sunt rugi ,
Murele negre-s văpaia
Ochilor-slugi ;
Ghimpii ascunși după tulpini ,
Păzesc fructele rugilor plini .

În sfera mea încă mai băntuie vânt ,
Cercuri de foc , port fără noroc
Flăcări în gând ...
Râvnesc libertatea de după
Veșmântul , ce viața-mi astupă .

De jur împrejur sunt solzi
Gri , aurii , vineții , argintii ...
Vibrații pe corzi ;
Dunji de lumini , fulgeri lucesc ,
Valuri descresc ...

BLESTEMUL LANȚULUI

Privesc cum se-mbină o zală cu alta
Din zalele multe pe fragede trupuri ,
Prin golul ce joacă inelele toate
E-o lume de fier , e-o lume de gânduri ...

Iar lumea de zale e-o lume închisă ,
Căci cercul te prinde , te ține o clipă ,
Îți dă drumul iară în liniște-aprinsă
De altă durere a zalei , vecină și mică.

Când ceva mă trage , o zală mă doare ,
Povara îmi chinuie brațul de fier,
O forță mi-e trupul , durerea e mare
Și lunecă-n zalele-ntinse , zgomot de-oțel .

Greul m-apasă , brațul îmi plânge ,
Îl simt plin de lacrimi pe-ntinsele zale,
Aș vrea să fiu tot , dar , trupu-mi se frânge
Și rupe din mine în zodia clipei amare ...

Inelul bolnav privește cum iară ,
Un lanț învechit mai cară o altă povară !

VICIUL

Mi-e viciul dorință
Fantomă-n neființă ,
Blestem dăruit
Și să-l port ,
Îmi mângâie trupul ,
Înșelându-mi gândul ,
Făcându-mă-n zi
Un netot .

Mi-e viciul iubire ,
Curaj și simțire ,

Blestem potrivit
În neom ,
Mi-e palidă fața
Și rece ca gheața ,
Când cuie îmi strâng
Pentru tron ...

De-aș ști să m-ascund
În timpul meu gol
Doar de viciu ,
Ar fi așa greu
Să fiu tocmai eu ,
De sacrificiu !

ORAȘUL

Ochi vicleni , pași păgâni
Trec fără glas
Cu zâmbet pustiu ;
Nu întâlnesc ochii iubiți ,
Pe strada-ngustă ,
Sufletu-mi cere
Nectar rubiniu .

Străzile-s pline ,
Într-o bodegă

E fum de țigară ;
Bețivi inocenți
Par singurii clienți
La ceasul de seară .

O lume flămândă
De dimineață
Aleargă-n bazar ,
Mulțimea irumpe
Cântarele-s goale ,
Cozi muribunde
Scâncete-n, jar ...

VASUL - FANTOMĂ

Odată , lumea a trimis
De la țărmul unei mări nedefinite
Un vas cu cai ;
Dorea să sfideze azurul
Prin zborul inocent
Al cailor înaripați !
De-a lungul țărmurilor abstracte ,
În zadar puteau fi zărite
Coroane de flori...

Odată , a plecat
De la țărmul unei mări nedefinite

Un vas cu cai ;
Lumea nu știa încă ce ascundea
Depărtarea , din umbra
Privirilor de rând ...
Drumul lin al ființelor nevinovate
S-a contopit cu albastrul
Imaculat al cerului .

Odată , apele
S-au revoltat în mijlocul
Unei mări nedefinite ;
Din adâncuri s-au ridicat
Imense valuri , întunecând
Lumea și vasul-fantomă ;
Deseori , curioși privim
Cum pe țărmuri apar,
Schelete de cai ...

CONVALESCENȚĂ

O forță m-ascunde în umbra tăcutelor bolți ,
Pe înserare , fără iertare , că-i oră târzie
Mă ține la ușa putere abstractă și vie ,
Se-nchid fără milă ale gardului porți .

Prin casă aleargă în zbuclim turbat
O seamă de lucruri : paltoane , umbrele ,
Privesc cum dulapul se clatină cu hainele mele ,
Fantome apar pe la geamuri , fantome se bat .

Mi-e teamă și nu cred ca zorii să prind
Când tremur , iar casa se zgâlțâie toată ,
Pe vântul de noapte se vede cum roată
Aleargă nebune femei , dănțuind !

Au brațe de jar și aripi în plus ,
Au umeri scheletici , sălbatici și goi ,
Mă țin treaz în noapte ecouri – șuvoi ,
Scăldat într-o apă , de-al trupului puls .

Din înălțimi vin spre vântoase cete de cai
Negri , sălbatici , pe dâre de fum
Fiori ce înmoaie și macină-n drum ,
Puteri din neant să alunge nebunele-n rai ...

Lovesc cu copitele golul de vânt ,
E luptă în ceruri , e luptă și , poate ,
E glas de durere și țipăt în noapte ,
Femei rătăcite-n ,... șuvoaie curgând !

În casă-mi pătrunde un cal dinspre iad
Cu păr neguriu ca pana de corb ,
Sălbatec în ochi roșietici dar , orb
Mă simte că-s viu și fuge spre mine în trap ...

Deschid larg fereastra să-l prind în pervaz ,
Încalec mirajul , mi-e sufletul treaz ,
Învălui conturul strângându-l în poală
Sunt negru și par o fantomă , de smoolă !

M-am îmbrăcat în alb , nu știu ce să port
Acum , sunt doi ani când în casă-mi cântau ,
... muzici de mort !

DE ȚI-AȘ GREȘI

De ți-aș greși ,
Ce îmi vei spune , oare ?
Că sunt nebun ,
Spumă și fum ,
Strigăt în drum ,
Ce doare ?!

Fără să vrem ,
Nu putem ști
Cum poate fi
Ziua de mâine :
La fel ca ieri
Și-alaltăieri ,
Ne vom trezi
Că nu avem
Un strop de pâine ...

De n-aș iubi
- Cum aș trăi ?
Mă doare
Zâmbetul meu ,
Zâmbetul tău
Ce prin sărut

Ne vindecă ...
De foame !

De ți-aș greși ,
Tot ce-mi vei spune
Doare ...

DOR DE IARNĂ

Nu voi ști
Ce să-ndrept ,
Nu voi ști
Ce e greu ,
Când izvoarele curg
Toate-n sufletul meu ,

Simt ca mor înecat
Într-al apelor drum ,
Respirația prinsă
De torentul nebun
Stând pe mal , să aștept ,
Vor veni din străfund
Stele mici , licurici ,
Fulgi de cer și pământ ...

Se vor stinge , apoi ,
Singuratic pe mal
Le răspund c-aș dori
Iarnă-n veci
Și zăpezi ,
De cleștar ...

DOUĂ SĂPTĂMÂNI ÎN CAZARMĂ

Plouă pe cazarmă . Picături mărunte
Se aleargă-ntr-una într-un ritm decent ,
Învelit de gânduri , pe cearceafuri albe ,
Curge-n nemurire fluviu indolent .

Picături frustrante bat la geamuri ude
Și se sparg în sfere lucii de cristal ,
Când reducem totu-n ape explozive
Ne vom pune , oare , viața pe cântar ?

Plouă pe cazarmă . Norul ce cuprinde
Într-o lume-nchisă un batalion ,
Ascunde cadența tragerii din ceruri
Unde nu există liniște și somn !

Plouă pe cazarmă . Din explozii , schije
Bat la geamuri ude , plângătoare , reci ,
Infuzii de pâclă cu ape acide
Ruginesc metalul din cazarme seci .

Nu știi cât voi sta legat de cazarmă ...
Două săptămâni , o eternă toamnă !

ÎNGRĂDITE CĂRĂRI

Ca un nebun ,
Trag de lanțul
Slăbiciunilor mele ...
Și-l port așa prin lume
Să văd dacă lumea ,
Întelege povara destinului comun .
Râsetele celor întristați
Sunt cântece
Ce-mi alină durerea
Jugului abstract .
Uneori mă întreb :
- Oare cine-mi va arăta drumul
Spre o dragoste neîngrădită ?

Nu mai știu ce să fac ,
Nu mai vreau să mă-mpac ,
    Frunză galbenă-n frac ...
    Sunt nebun , fără leac !

RUGĂ PĂMÂNTULUI

Ascult la toate câte sunt ,
La sufletele care plâng ,
La inimile care bat
Sfioase-n sat ...

Ma rog cu dor pământului
Și adierii vântului ,
Mă rog luminii în descânt
Cu cruce-n gând ...

O luptă-i viața pentru toți
Să nu ne punem bețe-n roți ,
Să nu ne-ascundem după porți
Și să fim hoți !

Înnegurate , tremurând ,
Chiar florile s-au întristat ...
Cad noți din nouri argintii ,
Petale vii ...

Mă rog pământului , descânt ,
Cu cruce-n gând ...

BABILON

Un împărat cu suflet bun
Rege-n Ierusalim , nu fiecum ,
Spunea : - Vai de poporul cel domnit
De-un om nebun !

Mi-am pus chiar zilele zălog
Nu știu nici cui să mă mai rog ,
Muncesc , dar , nu am pentru ce
Se-mbogățesc lichelele ,

Ne pun la jug trăgând din bici ,
Am ochi de cal , mănânc urzici ,
În sat tot bat clopotnițe ,
Țăranii merg la câmp , cu botnițe !

De la Hristos aș vrea să cer
Un pat cu colți și ghimpi de fier ,
Să stea pe țepi de-or osteni ,
Când zilele se vor sfârși ,

I-aș sfâșia , i-aș ține-n chin
Vampiri cu suflet de venin ,
În drum aș pune-un om cu toaca
Și-n cimitir le-aș săpa groapa ...

Din bogăția de-altădat'
Fărâmituri de cozonac ,
Mi-e dor și cer, strig "Ierui – Ier"
E frig , în țara mea și ger...

Cu răutate ne hrănim
Când lira și-a ieșit din ton ,
Iar restul vieții-l vom trăi
Precum a fost în ,... Babilon!

LIBERA TRECERE

Frunzele de nuc creolate
Își iau rămas bun
De la bătrânul pom ,
Zburând nestingherite pe aripi de vânt .

Oameni-s mai triști ca altădată :
În pasul lor șovăielnic
Se simte truda chinuitoare
A unei vieți trăite fără rost .

Dar iată , pe lângă casele țărănești
Au înflorit crizantemele !
Încă plutește mireasma îmbătătoare
A viilor culese și a florilor târzii .

În libera trecere , întâlnitu-s-au
Oameni , anotimpuri , frunze
Și , iarăși , oameni . Gândurile convulsionate
Sunt drumuri în dorințe neîmplinite .

Frunzele de nuc creolate
Își iau rămas bun de la bătrânul pom ce
Întineri-va-n primăvară cu viața lui
Capabilă de o nouă trecere .

Întotdeauna cei slabi
Se ofilesc înainte de a fi cunoscuți lumii ,
Iar casele lor sunt semne
Cu înțelesuri ne semnificative .

În libera trecere întâlnitu-s-au fiare
Și oameni buni ;
Ce-i pasă universului de suferințele
Noastre , noi cei împovărați cu atâta frumusețe !

Oameni-s mai triști ca altădată ...
Au așteptat să prindă sfârșitul de mileniu
Dar , i-au obosit
Grijile și drumurile multe .

Ce-i pasă universului
Când stele se-aprind
Și se sting una după alta ,
În înserare !

În marea trecere e viață ,
În marea noastră dorință de-a fi
Tineri în veac , îmbătrânim
Înainte de-a ne cunoaște pe noi înșine .

Lângă casele țărănești
Vor înflori ghiociei , în primăvară ;
Petalele lor pure vor nuanța
Albului zăpezilor imaculate .

În libera trecere se întâlnesc
Oameni , petale , frunze și iarăși , oameni .
Urmele lor rămân , totuși ,
Cu înțelesuri nesemnificative .

ZIDARUL DE OASE

Mi-am dorit să zidesc
O casă ;
Nu am găsit alt material
Decât oase de om
În grămezi întregi ,
Stând pradă foamei pământului ;
Am desfundat locul
Să scot la iveală
Oase de mâini , picioare de oase ,
Cranii , rotule , vertebre grețoase ,
Făină cernută în zile cețoase
Pământ , ce și carnea devoră
Din suflete-ntoarse .

Am ales pentru temelie
Oase de oameni bătrâni ,
Să-mi fie locuința mai trainică ;
Cărămizile de-nceput
Le-am cioplit din picioare de femei ,
Fără a-mi da seama de sex
Decât atunci când oasele
Plângeau în hohot feminin .
Le-am așezat cu grijă

În straturi cărămizii ,
Să-mi stâmpăr dragostea
Ce mi-a chinuit inima
Și gândurile ...
Zidurile se înălțau zvelte ,
Pe geometria mormintelor egiptene ;
Am adunat ca un nebun ,
Scormonind pământul , grămezi de oase !
Statuara mea construcție
A devenit , pe zi ce trecea ,
O piramidă a trupurilor muribunde ;
La mine așteaptă acum zilnic
Bătrâni , cu lumânări în mâini ,
Să moară . Mirosuri putrefactive
Amestecate de vânt
Cu stropi de ploaie ,
Dăltuie-n simțuri să-mi finiseze zidăria !
Pentru cupolă am ales
Oase de copii ,
Acoperișul a devenit clopotniță
Iară în ea mi-am așezat
Trupul . Prin ziduri ,
Au intrat și au trecut
Duhuri de morți ;
Împrejurul , amestecat
Cu zbuciumul turbat al vânturilor ,
Mi-a arătat unde este lumina

Și am încercat haotic să o prind
Dar , mâinile mi-au căzut
Reci și neputincioase ...
Eram precum nu-s , de muncă răpus ,
Un clopot eram și-o grămadă de , oase !

LA FÂNTÂNĂ

La fântâna dorului
Setea-n apă lină ,
În căușul palmelor
Curge cristalină ...

Din oceanul gândului
Lacrima mă doare ,
Trupurile noastre sunt
Flori tremurătoare .

La fântâna dragostei
Stelele se-adună-n
Răsăritul soarelui ,
Izvorând lumină ... .

Mă alin cu cântecul
Suferind în tindă ,
Trupului descântecul
Dincolo-n oglindă ...

X

La fântâna dorului
Lumea se adapă
Din setea cuvântului
Îmbrăcată-n apă ...

NOSTALGII CRAIOVENE

Mai trec ades , prin marele oraş ...
Efervescent şi viu , încă , nu e pustiu ,
Aici am adunat speranţe şi oftat ,
Iubiri adolescente cu suflet pătimaş !

Îmi întâlnesc profesori din şcoala liceală ;
Nu ştiu să fi fost buni cu mine , ori nebuni !
M-au învăţat că viaţa e limpede ca faţa
Unei oglinzi de apă , dintr-o băltoacă goală .

Eu trec ades , prin marele oraş ...
Văd lume fără treabă , văd oameni fără grabă
Pe străzi în înserat , sărut am căutat
Un zâmbet de iubită suav şi dragălaş .

Cu porţile închise m-aşteaptă-n catedrală
O înserare rece , ce trupul îmi pătrunde ;
Aici ceream cu teamă duminicilor vamă
Madonei întristate ..., azi e paradoxală !

Mai trec ades , prin marele oraş ...
Cer sfinţilor minuni , madonelor genuni ,
Bisericilor mute idei preconceptuate ,
Cer coruri îngereşti , de copilaşi ...

Aici m-am întristat , aici m-am bucurat
Şi toate se încep ,... cu-“a fost odat !”

ASUMARE

Sunt dator să mă nasc
Şi să gust din fericire :

A iubi - e-o inocenţă ,
A trăi - perseverenţă ,
A-nţelege - existenţă ,
A trudi - reminiscenţă ,
A fi hoţ - intransigenţă ,
A muri - inconsecvenţă
Şi , totuşi ,

Sunt dator să trăiesc
Şi jur să fiu mereu , fericit !

GETO - DAC LATIN

Peste noi trecut-au iute vânturile ;
Din apus , din răsărit
S-au întors și-au năvălit
Ca gândurile...
N-au putut rămâne-aici și au plecat .

Brațul meu ar vrea acum să semene
Iar , recolta să mi-o strâng-ai mei copii
Ce vor s-ajungă ,
Stânci , de cremene !
Sunt frumoși flăcăii mei în veșmânt de dac !

Din Carpați , curg spre câmpii izvoarele ;
Nici-un corn n-o să mai sune ,
Cât pot încă să se-adune
Inimi libere !
Viitorul ne va spune și lui mă închin ...

Iar de-ar fi să mor , nu știu !
Vreau să cred că-n astă lume-ai
Mei nepoți , dori-vor plânge
Urma mea , târziu !
Eu voi mulțumi atunci , neamului latin .

BOABE DE GRÂU

Spicul de aur flutură-n vânt ,
Limpede mare în foşnet sfioasă ,
Vântul aleargă valul purtând
Al grâului copt din pâinea pufoasă .

Ziua toridă de vară grăbeşte
Coacerea lanului , bobului sfânt ,
Seva pământului tulpina-ntregeşte
Şi creşte semeaţă în soare , arzând .

E foşnet de săbii sau foşnet de ape ,
E clinchet de-argint pe-ntinderea vie ,
E marea de aur în boabele toate !
Izvoare de viaţă , pământului glie .

Noaptea porneşte cuptoarele-arzânde ,
Pâinea-n bucăţi peste noi se va frânge !

JOC DE NOROC

Demoni se strâng , focul e foc ,
Aur pe jos , fețele ard ,
Mâini tremurânde suflete-n joc
Cu ochi de reptile-n venin de bastard ;

Ziua de-i caldă , palmele-s reci
Umede parcă de-al jocului râs ,
Cărți învechite , nu poți să pleci
Din luciul sălbatic al banului strâns .

Liniște surdă , oameni nebuni ,
Ticuri nervoase prin vene urcând ,
Stele pe cer , simple minuni ,
Trâmbiți de diavol sunt banii țipând !

Curge la vale apă tăcută ,
Banii se duc ... pe apa cea multă !

PASĂRE MAIASTRĂ

Printre anii grei ai vremii-n
Primăverile frumoase ,
Printre stelele de noapte
Licărinde și fricoase ,
-Unde , oare te vei duce
Evadând în noapte-albastră ,
Dulce pasăre măiastră ?
-Unde , oare , vei ajunge
Cu-al tău zbor spre infinit
Străbătând nemărginirea
De luceferi , satelit ?
Evadezi și pierzi , nebuno ,
Cântul omului și-al vieții
Dacă vrei să iei cu tine
Versul dulce-al tinereții ,
Te vei întreba-n răstimpul
Scurs prin mândra ta plecare
Ce te mână-n universul
Amăgitor și în care ,
De-ar fi viață printre ghețuri
Ori în stelele arzânde ,
- Unde ți-e casa , străino ?
Spune-mi mie :- Unde , unde ?

X

Printre anii grei ai vremii
Peste-a timpurilor roată ,
Vei zbura prin 'nalt de ceruri
Dulce pasăre uitată ...

OAMENI ȘI FLORI

M-am gândit să pictez o floare ;
Am cules-o din grădina ideilor
Și am încercat să-i rup o petală .
Roua frunzelor de dimineată
Mi-a șoptit că-i prea fragedă și se ofilește .

M-am străduit , apoi , să o păstrez
Printre gândurile și sentimentele mele .
Albul imaculat al florii
A căpătat în desen nuanțe aurii ,
Dar era tristă , ca o inimă fără dragoste .

M-am gândit , apoi , să desenez și o rază de soare ;
Mângâierile sale au dat lumină florii
Trezite la viață și nu după mult timp floarea
A început să plângă după astrul
Topit la orizont în înserare . A trebuit , apoi ,

Să-i alin durerea cu adieri de vânt ;
Tulpina fragedă vibra în dansul sălbatic
Din trupul firav , gata să moară ...
Peste vânt am tras o cortină de nori
Iar la rădăcinile ei , am pus trei picături de apă :

M-am gândit ca prima să fie pentru ce-a fost ,
Altă picătură să o ajute să iubească ,
Iar cea de-a treia să o facă fără de moarte .
Floarea a băut doar primele două . Stropul
Tinereții , îmi pătează și acum chenarul desenului !

Am ajutat-o să-și îngrijească petalele ;
Zadarnică trudă , în gândul florii șirete...
Pe covorul de frunze al toamnei cad muguri
Târzii . Miresmele de odinioară nu mai sunt ,
Albul iernii acoperă mirajul florii de altădată .

Am privit în urmă pânza imaculată a picturii ,
Alb covor de nea , univers al gândurilor mele ...
Am refăcut conturul desenului , dar , vai !
În colțul florii e picătura din apa nebăută
Din care-mi umectez penelul ideilor ...

M-am hotărât să pictez o floare ,
Am cules-o din grădina dragostei
Și am încercat să-i rup o petală ;
Roua frunzelor de dimineață
Mi-a șoptit că-i prea fragedă și se ofilește !

VERSURI DIN LEMN

Pădurea mă cheamă ,
Trunchiul copacilor goi ,
Fără de frunze-n zăpadă
Sunt strigăte stinse și moi ;

Arbori răzleți
Stau singuri pe drum ,
Drujbe flâmânde îi toacă
În lemne și scrum ...

E lemn peste tot ,
Chiar și în banca ce scriu ,
În patul de brad și-n poemul
Ce-aș vrea să-l re-nviu !

Oriunde privești
E o lume de lemn ,
Creionul și versul pe foaia
Ce-aș vrea să-l aștern ...

URA DIN RĂU

Om nebun , demon în viață ,
Greu ca anul prins în noi ,
Mintea-mi vrea să înțeleagă
Pasul rău ce trece-n grabă ,
- Ducă-se-n nevoi ...!

Trup din trupurile noastre
Ochi crucelnici licărind ,
Lacrimi fără de simțire
Dor , cuvinte , amăgire
Și vieți suferind ...

Dacă l-aș putea trimite-n
Foc de uscăciuni și scrum ,
Aș da sufletul meu vamă
Ca să nu îmi fie teamă
De-ai lui pași , pe drum...

Să rămână doar iubirea
Între oameni fără ură ,
Să trăim în bună pace
Să-nnecăm pofta ce zace ,
În omul care fură !

HORA

Saltă piciorul , zii lăutare ,
Zii , că zici bine cântecul meu ,
Spumegă vinul , umpleți pahare ,
Să aibă taraful , cinste fac eu !

Fie-ne ziua farmecul nostru ,
Fie-ne ceasul martor arzând ,
Tropot și surle în jocul pedestru
Vornicu-nșiră fetele-n rînd ...

Hora fierbinte înlănțuie trupuri ,
Trece prin poale aer săltat ,
Jocul încinge starea de lucruri
Năvalnică trudă , năvalnic oftat ...

Strunele cântă , oameni petrec ,
Mândra-mi zâmbește ,... nu voi să plec !

FĂRĂ TITLU

Privesc cum zilele se duc ,
Complementând chenarul ,
Dând nopților răgazul rând ,
Pentru a trece anul ...

O lună bună m-a adus
De-mi poartă amintirea ,
E lungă vremea ce s-a scurs
Când îmi întorc privirea !

Și nu știu , zău , cum am trăit ,
Nici drumurile toate ,
Doar văd cum porțile-mi se-nchid ,
Iar calea mea e noapte ...

Nici nu mai pot să întrevăd
Cum ninge peste iarnă ,
Știu dezlega gordianul nod ,
Nu , ploile din toamnă ...

Imagini vii , vin din trecut
Eternul e prezent ,
Simțirea-mi dă fior plăcut
Abstractului absent ...

Iar dacă trupul va fi luat
De-al apelor străfund ,
O Dunăre , îmi va purta
Nisipul , către prund .

DUPĂ OGLINDĂ

Privesc spre chipul meu
Și , zău , că-mi pare rău
De viața suferindă
Ascunsă dup-oglină :

Trăirile din noi
Dau umbrelor văpăi ,
Cât suntem de străine-n
Privirile vecine !

Prin geamuri ne zâmbim ,
Aiurea ne privim ,
E-așa de trist și greu
Zâmbetul meu ...

ÎNDREPTAREA

Te naști din părinți ,
Primești și iar vinzi
Puterea de-a fi
Om , în sat ,

Vreme tu , prinde-ne ,
Undeva strânge-ne
Și fă-ne un mare ...
Păcat !

Când vieții dau piept ,
Încerc să mă-ndrept ,
Caut cuvintele
Rimelor , sfintele .

MOȘTENIRE NEDEMĂ

Demult , când hoțul împărat
Și-a înșelat poporul ,
În viciu ne-a transfigurat
Până și viitorul ...

Când timpul , însă , va uita
Trăirile nedemne ,
Hoția se va-nfiripa
În versiuni moderne ...

UITAREA

Ce-ar face omul
De n-ar fi ,
Uitarea ?
Din fier și tot s-ar ofili
Durerilor în orice zi
Cu bucurii topite-n drum ,
Ca sarea ...

Nu ar mai ști
Ce-i leac și chin ,
Eu , dintr-o viață-mi tot rețin
Crâmpeie , gânduri ,

În zadar
Le uit , apoi curând , în gând
Ele-mi vin iar .

Roboții chiar și ei
Devin uituci .
Programele când li se schimb'
Se șterg de biți ,
Prisme și nimb ,
Cu mintea goală rămânând
Zurzuci .

Ce-ar face omul
De n-ar fi ,
Uitarea ...
S-ar tot certa , s-ar dușmăni ,
Poate mă-nșel , și s-ar iubi ,
Veșnic trăirile ar fi ,
Ca marea !

ALERGÂND ÎN SPIRALĂ

Aș vrea doar zâmbetul să-mi dai
Peste uitarea vie ,
Acum în gând , pe mine de mă ai
Iubirea mea pustie ...

Privind la ochii frunții mele reci
Cu patimă fierbinte ,
O clipă doar să-ncerci să te apleci,
De mă mai ții în minte .

Te vei gândi la chipul meu
La inima-mi zăbavă ,
De ți-am greșit , de vină-s eu
Și-a vieții reci epavă ...

Iar dacă sufletul mi-e greu
Și noptile amare ,
Aștept să vii , chem dorul tau
În rugă și iertare .

Aș vrea doar zâmbetul să-mi dai
Peste uitarea vie ,
Acum în gând , pe mine de mă ai
Iubirea mea pustie...

DRAGA MEA

Draga mea , noi mâine vom fi împreună ,
Lasă-mă o clipă numai să privesc ,
Ochii tăi cu părul de flori în cunună
Și cuvinte dragi , mândro , să-ți șoptesc !

Ziua de-i sfârșită , noaptea fumurie
Se oprește-n pragul marginii de sat ,
Nici nu știi , iubito , cât aș da să vie
Din nou pașii repezi sufletului drag !

Îți voi frânge trupul cu-o îmbrățișare
Iar chinul cel dulce să-l păstrezi tăcută
Și să nu te superi , că mi-ești dragă tare ,
Din iubire parte să-mi dai multă , multă ...

Draga mea , noi mâine vom fi împreună ,
Amarnic e dorul , viu în miez de noapte ,
Greu îmi va fi ceasul , lungă va fi clipa
Așteptării tale-n , rugi necuvântate ...

CÂNTEC DE TOAMNĂ

Peste valea dintre dealuri
Trec cocorii rînduri , rînd ,
Glasul serii face umbră
Zilelor , trecând ...

Amurguri înmărmurite
Pe roșeața norilor,
Par covoare dăruite ,
Rîndunelelor ...

Împrejurii plin de frunze
Frunze veștede ,
Vîntu-mi mătură ograda
Clar și , repede .

Sunt bolnav , nu am ce face
Suflet prins în dor ,
Cer inimii să dea pace
Gîndului fior ...

Că-i plecat așa , de-acasă ,
Prin lume hai-hui ,
Promițînd să se întoarcă-n
Dar ,... sufletului .

MĂ ÎNTREBAI ...

Mă întrebai ades ce fac ;
Eu nu știam să-ți spun ,
De-s mort sau viu
La cine ții ,
Sau , vorbe care-ți plac ... !

La despărțire ochii mei ,
Plângeau să știi durerea lor
Cu lacrimi vii ,
De suferinți și dor ...

Aș vrea ca numai eu
Să fiu în gândul tău ,
Pe drum pierdut
Te-am căutat ,
Mereu ...

SĂ FIU IERTAT

Ți-am dăruit frumosul din zăările-albăstrii ,
Îns-adorai parfumul petalelor de flori ,
Nu-ți voi uita sărutul în dar cu calzi flori
Și zâmbetul din ochii-ți ispititori , zglobii ...

Căci nu spunea nimic , prădalnicul meu gând
Cuvântul să ți-l prindă era interesat ,
Eu te priveam , iubito , în liniștea din crâng ,
De-ai fost nefericită , aș vrea să fiu iertat !

Nu-nțelegeam nici vântul când își certa castanii
Tristeții picurând veșmânt în înserare ,
Prin ochii tăi frumoși trecut-au grabnic anii
Iubirea transformând-o din chin , în disperare ...

Iar dacă din iubire prea mult nu ai gustat
Și te-am nefericit , aș vrea să fiu iertat !

PLOUĂ

Plouă pe vânturi , plouă din noi ,
Umbrela mi-e plină de lacrimi uscate ,
Toamna din frunze ne cheamă spre ploii
Iar ploile vin , în cântec de inimi curate .

Sărutul tău dulce pe vremea fluidă
E rană și dor , extaz de-nceput ,
- O ! Ploaie de toamnă , spune-ne încă
Un' te vei duce ? - Când te-am pierdut ?

În cântec de ape-mi șopteste iubita ,
E bine că toamna ne ține-mpreună ,
Prin pomii din parc aleargă ispita
Doar ea și cu ploaia târzie , nebună !...

Plouă din cer ,
Plouă din zarea albastră ,
Plouă din dragostea toamnei ,
Plouă din inima noastră ...

COPACI FĂRĂ COAJĂ

Sunt așa de triști și goi
Crengile virgine ,
Se-nveșmântă-n frumusețea
Razelor străine ;

Niciodată n-a dus vântul
Frunza alergând ,
Peste florile păgâne-n ,
Valuri tremurând ...

Seva trupurilor plină
Curge peste noi ,
Bucățele de tulpină-s
Cearcăne-n , noroi ;

Păsările niciodată
Nu ne-or desfăta ,
Vraja cântecului toată
Nu ne va ierta ...

Firea noastră încă plânge
Clipele de-apoi ,
Gândurile zac în trupul
Copacilor goi .

PASTORALĂ

Frunzuliță de susai ,
Florile dalbe ,
S-au strâns frunzele pe plai ,
Mândre flori de nalbe ...
Și-au lăsat copacii goi
Doar schelete reci ,
Râd și macii din trifoi ,
Ghimpii din poteci .

Frunzuliță de alun ,
Flori de măr rotat
Plâng crenguțele de prun ,
Goale pe-nserat ...
Dintre bumbii-nmuguriți
Vând acum în drum ,
Gustul prunilor poftiți
Vântului nebun .

Duce timpul către noi
Alte frunze verzi ,
Toamne ruginii sub ploi
Omule , tu pierzi ,
C-ai rămas sărman în sat
Frunză de mălin ,
Cu al fructelor oftat
De dulceață plin .

Frunzuliță dor nebun ,
Albe flori-altoi ,
Vreau doar frunzele acum
Copacilor goi ,
C-au rămas schelete reci
Florile dalbe ,
Doamne , pune-le pe crengi ,
Mândre flori , de nalbe .

NUNTA GÂZELOR

S-au adunat gândacii pe-o muche de răzor
În cete , multe cete ca frunzele pe plai ,
Mergând sfioși și mândri cu tobe în alai
Reginei să pețescă , frumosul fiu de crai !

- Cu cine s-o însoare
Voi , spuneți-mi răzoare ?
Iar vântul îmi șoptește :
-Taci tu , cu mândrul Soare !
- O fi adevărat ce-mi spui ?
E prea de dimineață
Și-ntunecat pe grui ,
Nu cred să facă nunta
Cu voia soarelui !
Iar luna , să-i cunune ,
Luceafărul nu-mi spune ,
Oricum , regina Lie
Dorește-o căsnicie...

S-au adunat lăcuste și greieri sute , mii ,
Pe dealul mare-alaiul s-a transformat în stol ,
Dorind cu-nverșunare să aibă și ei parte
De dragostea reginei ,... pe-o muche de răzor !

DAR DE NUNTĂ

Prin părul tău de vânt furat
Aud cum tobele îți bat
Și cum privirile din zi
Spre patul nupțial vor fi ,
Izvor curat ...

Aleanul dorului în zori
Să-ți plimbe mândri ai tăi pași ,
Căci printre mugurii-n fiori
Nu-ți fie teamă că ne lași ,
Udate flori .

Vor plânge fluturii pe câmp
Plecarea ta din lumea lor ,
Va fi un chin fără' de cuvânt
Un zbucium stins , suav descânt
Și iertător ...

Aud cum tobele îți bat
Șuvoaie-n lacrimi de cristal,
În piept trăirile se-mpac
Degeaba , buzele-n zadar ,
Se tot desfac .

Căci tremură să plâng-ar vrea
Chiar rochia de mărgărint ,
Albită-n puritatea sa
Cu fulgi de rouă picurând ,
În flori de nea .

De teamă-n noapte c-ai să pierzi
Gustul bucatelor în pârg ,
Albul voalurilor uzi
Cu lacrimile care curg
Și ne inunzi .

Te-așteapt-un mire în altar
Să-ți fie pavăză la drum ,
Inelul sufletului dat
Așa de simplu și oricum
Ți-e închinat .

Te-așteapt-o poartă în tăceri ,
Te-așteaptă alte mâini și dor ,
Culoarea altor primăveri
Le vei primi c-un alt fior
Și noi poveri .

Pe calea drumului îndat'
Doar lumânările-ți desfac
Frumosul voal ,
    În ziua multă ,
    Ca dar de nuntă .

LACUL

În oglindă-și țese fracul
Înverzit de-atâta umbră ,
Șade clipocind în valuri
Iar în el se scaldă încă ,
Pitpalacul .

Pe un nufăr două broaște
Se întrebă cât e , oare ,
De la stele mai încolo ,
Cât se vede-n zare-adâncă
Pân' la soare ?

Căci în ziua însorită
Ele văd vaporizânde ,
Picături ce din adâncuri ,
Lacul îl străbat secându-i
Line unde .

Două rațe mititele
Își fac cuibul pentru ouă ,
Din surcele și nuiiele
Împletesc acoperiș ,
Să nu le plouă .

Dintr-o dragoste fierbinte
Fără scrupule , pe față ,
Sper că vor ieși din ouă
Zarvă mare și speranțe
Cu boboci , de rață .

Sălciile-adorm pe maluri
les străjerii la hotar ,
Rădăcinile din valuri
Prind pământul , să nu-l fure
Apa iar .

În oglindă-și spală fracul
Înverzit de-atâta umbră
Ce ascunde pitpalacul ,
Dirijor peste natură
E doar , lacul .

DAR DE LOGODNĂ

Logodna mea de-o fi iubită
De ochii palidelor frunți ,
Ți-aș cere ție îndurare
Să nu m-alungi , să mă ascuți ...

Când vroiam să-ți ofer
O iubire-n chip și fel ,
Nu știam ce-mi va da
La nunta mea !

Nevinovat , nevinovată ,
Gonind ca două umbre-n vânt ,
Mi-ai fost iubită , din curată
Te-ai murdărit , ființă de rând ...

Când puteam să-ți ofer
O iubire-n chip și fel ,
Nu știam ce-mi vei da
La nunta mea !

Colindător , colindătoare ,
Ca două inimi de cristal
Am rămas umbre și visare ,
Suflete-n dar .

Nu mai pot să privesc
Golul trupului firesc ,
Ochii tăi nu-mi vor fi ,
Lumină-n zi ...

CĂRĂRI MURDARE

Spre fântânile din vale
Trec nevestele , pe rând ,
Să clătească fiecare
Rufele la prund .
Pe potecă-i iarbă multă ,
Buruieni și ghimpi cu colți ,
Să le taie cine oare
Și-ar mai pune mintea-n roți ?

Nici gunoiul cel din curte
Nu-l aruncă în grădină ,
Lumea-l strânge ca să-l uite
Pe-astă uliță , străină ...

Dacă vrei să treci pe vale
Poți s-aduni în lista minții
Cioburi mii sau , strachini goale ,
Sârme ce-și arată colții ...

Uneori , câte-o găină
Stă-ntr-o margine-aruncată ;
Nu știi nici de câte zile ,
Zace moartă !
Iar când ploaia le adună
Apele croiesc drum ,
Gropi întinse se-mpreună
Spre fântâni , acum .

Uite-așa cărate-n grabă
Pietricelele din coastă
Trec șuvoaie-n săpătura
Din ulița noastră ...
O femeie cu ligheanul
Îndreptată spre fântână
S-a împiedicat , sărmana ,
Scăpând rufele din mână

Mai pe ce să cadă goală
Peste geamurile multe ,
Cioburite lângă poala

Picioarelor rupte .
De foc și de supărare
Strigă-n groapa drumului :
- Hei , cei de la Primărie ,
Fire-ați voi , ai dracului !...

SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII

S-au bătut aseară doi nebuni ;
Nu știu cine-a fost de vină
Și , nici pentru ce pricină ,
Știu că i-am văzut în larmă
Printre pruni .

Își pierduse cingătoarea
Unul dintre ei în iarbă , îngrozit !
Cel'alt neuitând strânsoarea
Pe la spate îi strecoară
Un pumn , repezit !

Lângă ei , lumea cu rândul
Îi îndeamnă către șagă
Iar , nebunii fără minte
Joacă precum li se cântă :
- Dă-i cu pumnul , măi Ciopleagă !...

Oare cine e de vină ?
- Spune-mi tu , mută gradină !

PRIMĂVARA

Dup-o lungă așteptare ,
Peste tot pământurile
Și-au adus din alte spații
Rânduri , rânduri , vânturile .

Iarba-n rouă se dezgheață
Dezvelindu-și verdele ,
Dintr-o altă lume , parcă ,
Crește cu încredere .

Mugurii pe crengi dau farmec
Fructelor , nebunele ,
Ce sunt gata să plesnească-n
Flori și nesupunere .

De pe două ramuri crude
Ies în ziuă strigăte ,
Se-ntărâtă două vrăbii
Spunând iernii : - Stinge-te !

Mă privesc așa , cochete
Chiar găinile din curte ;
Un cocoș să le desfete
Este greu , că-s multe , multe ...!

X

Pe la colțuri de grădină ,
Cresc în noaptea limpede
Ghiocei și toporași ce ,
Ne-nvelesc cu zâmbete .

DE CE-AȘ FI TRIST ?

E-așa de rece noaptea-n zi
Și mă frământ ... e un calvar
În ochii sufletului meu !
Însingurat , e trist și greu
Ecoul gândului mereu
Îmi spune-ntr-una :
- De ce eu ?

La poarta gândului curat
Cine să-mi bată fără rost ?
Iubirea nu-mi dă ce i-am dat ,
O dragoste să tot fi fost
Nerușinare-n zi de post
Și simt că numai eu ,
M-am înșelat !

De felul meu sunt altruist ,
Când nu-s de vină , asta știu ,
Îmi port al crucii mele Crist'
Mă doare rana-n suflet rău ,
Mă consolez în zi mereu
Și nu sunt ,
Trist !

CĂNTECUL DUNĂRII

În prundișul galben
Dunărea tot sapă
Și cară la vale
Nisip fin cu apă .

Îl înmoaie vremea
Îl usucă vântul ,
Mărunțește apa
Pietrele , de-a rândul !

Praf de aur galben
Din prundișul-mal ,
Dunărea clădește
Viață la hotar .

În curgerea-i lină
Armonie-n valuri ,
Frumos cântă Fluviul
Revărsat pe maluri .

Din prundișul galben
Văd sclipiri de astre ,
Pădurile-n ape-s
Fantome , albastre .

Pe câmpuri salcâinii
Cresc podoabe albe ,
Și dau primăverii
Miresme de nalbe .

În frunzișul fraged ,
Se-ntâlniră cerbii
Și așteaptă-n ziuă
Să dea colțul ierbii .

Frunzuliță verde
Dunărea tot sapă
Și cară la vale
Viață-ncet , cu apă .

OCHI AMOREZI

Lacrimi taine-n ochi albaștri
Multe vrăji ascund în ele
Și topindu-se pe iris
Se transformă-n albastrele .

Cum minciuni presară-n simț
Două boabe de cristal ,
Ne privesc fără sfială
Și ne-nșeală , iar ...

Genele se împreună-n
Umbre , pe sânul firav ,
Aș da mult să nu devină
Plânsu-ți , nărav !

UMBRE

Simt goluri în urmele visului
Goluri ce nu-s ,
Simt pașii din lumea abisului
Ce m-au adus .

Cărarea la marginea drumului
Fără hotar ,
Îmi spune că-s umbră pământului
Cenușă și jar .

Simt goluri în negura trecerii
Abur și fum ,
Lumina-n izvoarele facerii-i
Fantomă la drum .

Îmi caut în liră cuvântul
Umbră sunt eu ,
Din mine plămădi-va pământul
O zeiță și-un zeu .

NU VREAU NIMIC

Ce să mai cer eu lumii din bunătatea firii ,
Când se-nrăiră șerpii prea-veninoși pe culmi ,
Ne dușmănesc și norii ca un răspuns iubirii
Nu-i dragoste-ntre oameni , de parc-ar fi nebuni !

Nu vreau ca din văpaia celestă să mă satur ,
Nu vreau să am palate cu ziduri mari de aur ,
Ce să mai cer eu vieții , când ea este palatul
Iar inima curată , e cel mai scump tezaur !

Nu vreau nimic din munca vecinului confrate ,
Să îl ajut , de pot , dac-aș avea răgazul ,
Pe truda lui trăiască în pace și bucate ,
Nepoții mei la urmă să nu-mi spurce obrazul !

Din greaua încercare cu răul răzvrătit ,
Mă-mpac numai cu mine : - Nu vreau nimic !

ROMANȚA TIMPULUI PIERDUT

Mă urăște vremea ,
Mă urăște timpul ,
Ceas fără de viață
Și fără noroc ,
Te-am ales , pierdute
S-alergăm prin ceață ,
Mai bine făceam
Să nu fii deloc ...

Lacrima curată
De pe ochi și gene ,
Vie ca un cântec
Dintr-al lumii dor ,
De pe-a tale buze
N-am cules nectarul
Să te am și goală-n ,
Dulcele fior .

Pașii mei uita-vor
Drumul ce odată
Cu sau fără voie
Viața mi-o purtau ,
M-așteptai străină

De pe-o lume altă ,
Dragostea-mi fierbinte
Degeaba-ți șopteau !

Oare când voi trece
Pe la poarta vie
Amintirii noastre-n
Zilele de post ,
- O să-mi ceri iertare?
Poate-ai să te bucuri ,
Însă , bucuria
E din cioburi sparte
Și fără de rost ...

CÂMPURI ÎN NOIEMBRIE

Floricelele pe câmpuri
Parc-au înghețat stinghere
Și albindu-se spre ziuă
Fac potecii brumărele .

Mărăcinii de-astă vară
Cocârjați , împeștrițați ,
Zgribuliți vor să ne-nțepe-n
Talpă , deocheați .

Arăturile de toamnă
Au întors pământurile ,
Iar prin brazdele-nnegrite
Joacă vânturile .

Le înmoaie și îngheață
Un decembrie lunar ,
Curând albul va cuprinde
Tot canalul , magistral .

PASTEL DE IARNĂ

Anul nou pare că-și cerne
Albă mantie de rouă ,
E un ger de te pătrunde
Nici nu te mai poți ascunde ,
Prin livadă joacă fulgi ,
De zici că plouă .

Cristaline-n înserare
Stelele se ceartă-ntr-una ,
Tremurând în line unde
Zgâlțâinde și plăpânde ,
Pe poteci zăpada-n valuri
Cheamă luna .

Arborii se văd în ziuă
Îmbrăcați cu briliante ,
De-așa mare bogăție
Nu știu cum mai pot să ție
Viață-n scoarță și îngheț ,
De sevă vie .

Dintre fiarele pădurii
Lupii , doar , mai stau la pândă ;
În zăpada de pe-ogoare ,
Pasc în ciopor căprioare
Ce se-apropie de sat ,
Să se ascundă .

Se întinseră pe câmpuri
Stâlpi de 'naltă tensiune ,
Ca să cheme și s-adune
Ciori sau alte ființe brune ,
Spre-a avea și ele-n zi ,
Pe ce se pune .

Doar Grivei , latră săracul ,
Fiindcă nu are coteț :
“ Mi-a fost lene , nu știu bine ! “
A lătrat nervos la mine
Și mi-a spus că-n iarna asta ,
O să-ngheț !

Poate c-o avea dreptate , cine știe ?
Voi vedea și eu , cu timpul , ce-o să fie !

GÂNDULUI MEU

M-am străduit așa , să plâng
De nu știi câte ori ,
M-am îmbăiat și recules
În lacrimi-flori .

N-au mai venit vecinii pe la noi
Să-mi țină de urât ,
Mi-e verde-n minte câmpul cu trifoi ...
De început .

Și , mi-am dorit așa , s-alerg ...
Aleg mereu ,
E încă zi în drum întins ,
Gândului meu ...

REVERSUL VIEȚII

În pădure , printre frunze ,
Peste ierburi mici se-ndoaie
Și se tot răsfrânge-n unde
Mlădios ca două paie .
Negricios cu doi ochi lucii ,
Subțiratic și prelung
Mi-aș dori să îl ajung ,
În frunzișul adunat pe lângă sălcii ;
Se învârte , se întoarce
Cu-ai săi ochi limpezi și reci ,
Se înoadă , se desface
Și așa aleargă-ntr-una pe poteci .

L-am văzut chiar azi în luncă !
Mă gândesc cum se îngână
Doi ochi mici , pete-n lumină ,
Pe o limbă ascuțită ce-o bifurcă .
Unda drumului bătut
Vălurită-n iarba moale ,
Este drumul său știut
Ce îl duce-n luncă,-n vale ;
Își ascute colții tineri
Mititei , neveninoși ,
Lupta sa cu viața-n foame
Îl trimite printre boji .

O broscuță ieri , sărmana ,
Îi ieșise-n cale mică !
A-ncercat să sară iute
Peste frunzele-i știute ,
Acum , vântul o ridică ...
Un izvor îndreaptă calea
Spre o baltă strânsă-n vale ,
Unde multe-adună foamea-n
Locul lui de vânătoare :
Peștișori și brotăcei ,
Fluturași și gândăcei ,
Lumea toată dă cunună
Echilibrului , natură !

Astrul zilei îl înmoaie
Fiorul căldurii roată ,
Îl trezește și se-ndoaie-n
Apa rece și curată .
- Ce va face când răscrucea-n
Drumul vieții lui pe-aici
Întâlni-v-așa ,... în treacăt ,
Un arici ?

CÂMPIA ÎN TOAMNĂ

Au înverzit din nou câmpiile în toamnă
Pe limpedea minune de grâu firav și mic ,
Tulpinile plăpânde se înfrățesc cu teamă
Și se-nveșmântă-n țolul apărător de frig .

Nici brumele geroase , nici astrul din amiaz'
Nu pot cerni marama semințelor divine ,
Doar focul viu și aspru cu-al lerului răgaz
Vor da culoarea pâinii , din sufletele pline .

E-atât de mare câmpul în golul dintre sate
Ce umple disperarea singurătăți-n drum ,
E liniștea câmpiei cu case-mbătrânite
Prin care-aleargă vântul , rătăcitor , oricum ...!

X

Au înverzit din nou câmpiile în toamnă ...
Vom așteptăm An-Noul , trecerii peste iarnă !

PS .

“ Ușurează-ți povara sufletului spre a zbura la cer ,
cu aripi de fluture !”

VOLUMUL al II -lea

ÎNGERII NOPTII

Motto :

“Mă rog bunului Dumnezeu să mă inunde cu harul său , să-mi dea liniște , pace și multă lumină “.

PELERINAJ

Călătorind pe vântul heruvimin de îngerii
Destinul nostru fuge de-opreliști sau constrângeri ,
Ne îndreptăm cărarea spre luminata vale
Durerea să ne-o stingem în rugă și iertare .

Ne-am îmbarcat sfioși cu vorbe în privire
Având în suflet cântul de la Buna Vestire ,
Vibrează-autocarul pe drumurile noastre
Mereu neterminate , înguste , dar și proaste ...

Furia mă cuprinde de-atâta nepăsare ,
Nemuncă și necinste , hoție-n drumul mare ,
În crucea de răstimpuri , pe-o frumusețe lină
Țara-i precum o floare , uscată la tulpină !

Orbecăind besmetici în lumea fără minte
O rugă-i vindecarea , dor fără de cuvinte ,
Noi către tine , Doamne , ne îndreptăm privirea
Ești calea de lumină și ne ești izbăvirea !

Din nouri pornesc munții ce se pogoară-n cale
Și-n trei cascade viața se sparge în cristale ,
Prin purpura de rouă izvorul însenină
La stânci prăvale apa în voal , diamantină ...

Iar brazii se avântă și-atârnă-n cer eterici
Împleticiți cu timpul și turlle de biserici ,
Pe verde-a armonie din cruda înserare
Întrezărim izvorul de la Stâna de Vale

Ne cheamă Maica sfântă , o ascultăm supuși
Pe drum autocarul se-ndreaptă spre Beiuș
Dincolo de Călugări , îngerii la Iz buc
Postesc în adierea miresemelor de nuc ;

De parcă nemurirea s-a așezat vād bine
Să ocrotească Maica la sfânta mănăstire ,
Căci lacrima- icoană din inima rănită
E-aghiasma de iubire a lumii necăjită !

Ne este vindecare peste durere-adâncă
Ce izbucnește-n valuri prin crăpături de stâncă ,
Leac preparat în iadul de foc și de fierțoare
Izvor de apă sfântă , curată , în ulcioare ...

Pelerinând pe vânturi noi vom străbate cerul
Neosteniți în cuget să dezlegăm misterul
Ascuns de neputința arderii noastre vie ,
În rugă către Domnul și-n cânt , de Liturghie...

BEȚIE COMUNĂ

Abur de drojdii , mesele-s pline
Cioburi și sticle sparte-n vitrine ,
Miroase a vin în colțuri tăioase
Lichid sangvinic din vii tămăioase ,

Nefericitu-i la birt și vrea să se dreagă ,
Noaptea îl prinde-mpleticindu-se-n stradă ;
Măcel să fi fost și n-ar tresări
Lumina din casă-n revărsatul de zi .

Crispare-n fiorul de joc carambol ,
Searbădă minte în stropi de alcool
Orbecăie mâna spre cupa – otravă ,
Lacom înghite șuvoiul de lavă ...

Beția ne ține în vise turbate
Înnebunim , noi bem mai departe ...

DEMONUL CU OCHI HIPNOTICI

Pe străzile oraşului pustii ,
Marchate-n umbre ,
Sub cupola întunecată a cerului ,
Peste zidurile cetăţii ,
Oriunde şi nicăieri
Bântuie el ,
Demonul cu ochi hipnotici ;

Răul despotic prinde în cercuri
Întreaga voinţă ,
Unda gândurilor sumbre
Ne inhibă mintea
Iar trupurile noastre
Cad pradă
Viciului ascuns al trotuarelor .

Da , eu am văzut în noapte
Demonul cu ochi hipnotici ;
Întreaga mea fiinţă
S-a cutremurat
De bătaia privirilor sale ...
Şi-am adormit cu gândul
La ziua trezirii eului comun .

Da , eu am văzut în zi
Demonul cu ochi hipnotici ;
Printre oameni ,
Cu oameni ,
Vibrând să-și regăsească
Puterea voinței ,
Din noi .

Și am simțit forța
Răului cu ochi hipnotici !
În el cresc fibrele haosului
Ce ne înlănțuie ,
Lumina astrelor
Degeaba îl caută , căci
Nu are umbră !

Pe străzile orașului , pustii ,
Peste tot și nicăieri
Bântuie el ,
Demonul cu ochi hipnotici !

SINGULARUL GENERALIZAT

Cine , oare, spune-mi cine
Se ascunde-n a sa ființă
Tot pierzându-se de sine ?
Și se plânge că-ntr-o viață
Nu a strâns destul
Pe post , spre-a fi în față ;
Ușurându-se de resturi
Prin funcții aristocrate
Stăpânește mase , gesturi !
Cine , oare, spune-mi cine
Își ascunde neputința
Tot pierzându-se , de sine ?

În politică se cere
Pentru ei , lapte și miere !

INEVITABILA COMPETIȚIE

Alegăm de pe o zi pe alta ,
Căutând în zadar să aflăm
În ce punct al competiției ,
Ne găsim .

Prin maraton pătrundem
În noi înșine . Timpul fără repaus
Ne inhibă-n tumultul său ,
Purtându-ne-n nemărginire ,
Fără odihnă .

Mișcarea și viața , efecte notorii
Sentimentelor înseși , călătoare ;
Reperete toate sunt relative
Față de punctele noastre ,
De sprijin .

Alegăm spre ținte incerte
În univers . Energia sufletelor
Irumpe-n izvorul
Generațiilor de azi , dându-le
Puterea de-a fi .

Alegăm de pe o zi pe alta ,
Niciodată nu vom ști
În ce punct al competiției
Ne găsim !

VIEȚI ÎN IZVOARE

Și se făceau pe înserat
Două fântâni ,
Izvoare limpezi îmi erau
Sfetnici bătrâni .

Susurul pietrelor din mal
Țesea argint ,
Cristalul undei de smarald
Venea-n alint .

Oglinda lacului zglobiu
Pe clar–obscur ,
Era lumina chipului
Fără cusur .

Iar la fântâni se adunau
Păsări în zbor ,
În valuri , valuri se zbătea
Aripa lor .

Izvorul curge peste timp
Susur șoptit ,
Trezește-n mine gând curat
Și , liniștit .

TRUDĂ PĂMÂNTULUI

Acel ce muncește pământul
Nu poate să aibă alt rost ,
Decât al țărâniei pe care o calcă ;
Boabele-i cer din brazde adânci
Trupul ca jerfă , riduri pe frunte
Și viața lui toată .

Acel ce trăiește în sat
Nu poate să aibă alt rost ,
Decât al livezii pe care-o-ntregește ;
Pere sau mere , acre sau dulci ,
Migdale amare , prune și nuci
Sunt hrană în casa ce-o desăvârșește .

Acel ce iubește pământul
Nu poate să aibă alt rost ,
Decât a doini la focuri în noapte ;
Hotarul răbdării pe raze-făclii
Caută drumul spre codru
Și-l ține aproape .

Acel ce se pierde de sat
Nu poate să aibă alt rost
Decât de străin , la margini de drum ;
Lăstar fără umbră ,
Frunză cu ghimpi altoiți de
Zgârcenii , ... postum .

Acel ce trudește pământul
Nu poate să aibă alt rost ,
Decât al trăirii , în dar !
Lanuri de aur , holde bogate ,
Viață-n belșug cu credință ,
Iertare , lumină și har !

DRUMUL ROBILOR

Era pe-atunci în sat copil ,
Prin Bolgrad și prin Ismail
Liliachii potecile
Spre Dunăre-mplinirile
Îi dezlegau pornirile ,
Cu patimă nevestele-i ziceau :
- Ștregarul Mihail !

Din zori și până-n asfințit
Era scânteie , era fum ,
Basarabean copil nebun
Ascuns în suflet de român ,
Nu bănuia că-n țara lui
E blestemat și va purta
Veșmânt , străin ...

Munca cu greu al său pământ
Și-adesea îl prindeau pe câmp
Trăirile , iubirile ,
Oftatul , amintirile ...
Iar rodul trudei era vânt
Și-n prispa casei , luna-l aducea ,
Flămând !

Când de pe cerul nopții , sus ,
S-au despiciat căărăile ,
Pe drumul robilor lumini
Veneau ca fulgere-n grădini ,
Dinspre apus spre răsărit
Chemări se auzeau , șoptit ,
Din alte lumi .

Se întetea de vorba lor
Pe Calea Laptelui un zvon
Și în lumini se-nfiripau
Un om , un bici și-un car cu boi ...
Povara vieții o trăgeau
Și triști erau ,
Ca la război !

Pe drumul norilor deschis
Surd răzbătea răsuflul greu ,
Scrâșnind pe roțile-n poveri
De sărăcie și dureri , poporul meu !
În urma carului - miraj
Un alt drumeț la jug trăgea ,
Inima plugului ...
Și-a sa .

X

Așa vorbea la noi în sat ,
Un om ...
Venise-aici din Ismail ,
Era tăcut și rareori
Spunea visarea-i de copil ,
Născută-n lună de april ,
... sărmanul Mihail !

SPUNE-MI IUBITO

Spune-mi frumoaso , unde se află
Izvorul dulceții-n iubire ?
Scumpă carafă din care m-adapă
Cu sete o greauă ,
Mâhnire.

Spune-mi , iubito , care mi-e rostul
Din calea privirilor tale ?
Fără să știe , doru-n chindie
Îmi pune pe masă migdale
Amare.

Spune-mi frumoaso , unde ne duce
Delirul prins în desfrâu ?
Putredă luntre , șubredă punte ,
Fluviu năvalnic ce mistuie trupul
Din brâu ...

Fără să știe
Dorul în apă ,
Picur-otravă
Și mă adapă .

VIZELE RESTURILOR

Doamne , dă-mi avizele
De-a trăi surprizele ,
Ce-au rămas din crizele
Resturilor , vizele !

Ispita argintului ,
Ochiul necuratului ,
Parafa mogulului ,
Pofta nesătulului ,
Judecata actului
Din tăria faptului ,
Glasul sindicatului ,
La masa-mbuibatului ,

Dirrecția votului ,
De la crâșma satului ,
Vândut arnăutului
Și nenorocitului ...

Prelungește-mi zilele
De-a-ntocmi facturile ,
Ce-au rămas din crizele
Hoților , devizele !

“ Cu lumina Ta , curată ,
Doamne , dă-ne mintea toată ! ”

VALSUL TIMPULUI

E fiul Domnului fecior
Și-atât de bine-i șade ,
Rege-n neant și creator
Secvent în cruci triade .

Nu are noapte și nici zi
Cu nimeni legământ ,
În univers devine el
Eternului veșmânt .

Nu are drum pân' la hotar
Și nici hotar în drum ,
Curge în noi mistuitor
Și-amăgitor , postum .

Stele-n abis aprinde rar
Negurul luminând ,
Comprimă spațiul în tipar
Atemporal , vibrând ...

Nu știm nici când a început
Să se-nfiripe-n ploi ,
Din infinit ne prinde-n gând
Și se transformă-n noi

Căci pare demon și descânt
Dumnezeiesc despot ,
Pe unda harului trecând
El stăpânește tot ...

Desparte-atomu-n simetrii
Luminile-n sincron ,
Întrepătrunde-n geometrii
Prezent izvorător .

Când zeul-om se va ivi
În demiurg balans ,
Rotirea astrelor va fi
Pe cântece ... de vals !

JERTFĂ

Deșărtăciune ,
Tu veștejești coroana de flori
A pomului meu !
Nu-mi este teamă , căci rădăcina
Strânge țărâna , crește tulpina ,
Umbrește grădina fructului său !

Amărăciune ,
Tu otrăvești izvorul curat
Rupt din genuni !
Nu-mi este teamă , stele - lumini
Picură-n lacul heraldic
Al Sfintei Treimi .

Înțelepciune ,
Nu fura visul iubirii profunde
Domnului meu !
Nu-mi este teamă , sunt sacrificiul
Mielului viciu , rugă-n postire
Lui Dumnezeu !...

DESTIN

Brațul răului înmugurește-n
Structură căpușă ;
Crește-n nesaț , românul se-ascunde
În case cu semnul de pește
Pe ușă .

Privită din cer , țara-i
Amfibiu calcan ;
Prinsă-n cârlige , rotundă și-ntreagă
Împinge cu coada sa Delta , o Mare rece
Și Neagră .

Fluvii - potop vin din neant
Și o inundă ;
Străzile-s râuri , în luntre purtați
Fără de hrană bolnavi și flămânzi ,
Trec sinistrați .

Hoția pătrunde-n biserici
Și-altare ;
Îngeri căzuți cântă la strană ,
Demoni cucernici roiesc în birouri ,
Parlamentare .

Banul din pensii devine
Medicament ;
Gârbove trupuri cad sub povara
Trudei depuse în harul credinței ,
Curat fundament .

Iadul ne picură-n suflet
Cenușă ;
Prin tribunale copii și părinți
Alungă Hristosul din casă ,
Pe ușă ...

“ Răul înmugurește-n structura-căpușă “

VIAȚĂ PENTRU FUM

Liniștită cale
Nimeni fără drum ,
Gânduri necurate-n
Chip de om nebun .

Spitalele-n noapte
Amorțesc flămânde ,
Holda nu rodește
Și de noi se-ascunde .

Necinstită casă
Chinuită zi ,
Mă revoltă setea
Poftei de a fi !

Zi întunecată ,
Câmpuri fără vânt ,
Tăcere adâncă
Straniu , așteptând ...

Chipuri fără umbre ,
Flori făr' de miros ,
Oamenii par demoni
Anului întors.

Frunze și petale
Viață pentru fum ,
Cerul ne trimite-n
Funeral postum .

Vorbă-nchipuită ,
Gard fără pârleaz ,
Casă-mbătrănită
Dorului necez .

Patul mă primește
Scârțâind și greu ,
Trupul e povara
Sufletului meu ...

MEDIEVALĂ

Râul coboară-n pădure de la castel
Ecoul cascadei lovește în maluri ,
Străjerii își schimbă paza-n cadență
Răcnet de cerb se-aude pe dealuri .

Mândra cetate e albă-n lumina
Ce stă agățată prin nouri de cer ,
- Unde e prințul , unde-i regina ?
Cornul răspunde-ntrebării , stingher ...

Prinse-n creneluri ard statuare ,
Torțe aprinse morților traci ,
Piatra învie din chipuri cioplite
Armata ne-nvinsă a regilor daci !

Lanțuri întinse țintuiesc podul ,
Arc de granit peste ape și nimb ,
Toate-s în piatră ,... poporul e zala
Din lanțu-ntre viață și moarte , la schimb !

Ecoul cascadei lovește în maluri
Coboară-n pădure de la castel ,
Mândra cetate e albă-n lumina
Ce stă agățată prin nouri , de cer .

NEVOIA DE ALB

De ceva nopți crapă în ger
Și nelucrat rămâne câmpul ,
Lujer lăsat sub griul țol
Amestecat într-un nămol
Înțelenit , pământul .

De-ar fi trei zile fără vânt
Sau alte trei fără de ceață ,
Pe gerul crunt al nopții reci
S-ar transforma în diamant
Și-n flori de gheață !

Iar dacă orzul ne-nfrățit
Abia mai tremură , săracul ,
E semn că-n toamna ce-a trecut
Ne-am amăgit întârziind ,
Cu semănatul ...

Prin case ne dorim aprins
Să ning-odată-n zori de zi ,
Sub pleoape ochii noștri încă ,
Privesc spre primavăra care ,
Va veni .

O lume albă-i dor de vis
Și de cristal e lumea toată ,
Doar lacu-n ceruri pare nins
Ca o oglindă ,
Înghetată ...

IELE ZÂNE SÂNZIENE

Adieri îmbătătoare cu miresme de petale
Vântul servește din tortul , fruct-adus zânelor- floare .
Lacul salciei pletoase mână valurile-n mal
Licărind în ziua albă curcubeie de opal .
Ielele își joacă hora-n lanțul rotitor de unde ,
Lăstărișul nu-ndrăznește cu-al său foșnet să le-alunge .

Nopți întregi am urmărit muza mea cu zdrențe multe
Ce se bălăcea zglobie-n apa trunchiurilor frânte ;
Joia , joimărițele cheamă fetele la tors
Să dezlege căsnicia , punând caierul pe dos ,
Învățându-le urzeala , terminându-le chenarul
Și grăbind să bată brâgla , spre a nu le prinde anul !

E un joc nebun în valuri ce se unduie-n balans
Aruncând în roata apei pietricele de topaz ,
Singuratece pe lună , sânzienele descântă-n
Flori de tei și iasomie , vraja vieții-n ap-adâncă ...
Vinerea , drăgaicele prind furiș , într-un un fuior
Fetele din sat frumoase , spre-a le urâți de dor ...

Lăstărișul nu-ndrăznește cu-al său foșnet să le-alunge
lelele își joacă hora-n lanțul rotitor de unde ...
Licărind în ziua albă curcubeie de opal
Lacul salciei pletoase mână valurile-n mal .
Vântul servește din tortul , fruct-adus zânelor floare ,
Adieri îmbătătoare cu miresme de petale ...

CAFEA ȘI SARE

Față de masă
Albă , pufoasă ,
Pe farfurioare
Sunt plicuri
De sare .

Sorb cu nesaț
Abur în zaț ,
Timpu-i caleașcă
În zeama din
Ceașcă .

Dulce-amărui
Din pomul verzui ,
Fructul de tină-i
Prăjit la cuptor ,
Cofeină .

Vin musafiri
Au pofte-n priviri ,
De bob măcinat
Râșnit în parfumul
Odorizant .

Din somnolență
Și grandilocvență ,
Beția dispare
Trezită de
Sare !

PARODIE ORIGINALĂ
(fabulă)

S-a zvonit că în pădure
Undeva , mai lângă sat ,
Cam prin luna mai , nu-s sigur
Nici în care zi , nu știu ,
Doar că multe dobitoace
Din frunzișul neguriu ,
Au venit să clarifice
Un furt necalificat .

Un bursuc , doi râși și-un lup
Pe drept fiind reclamagii ,
Au ajuns până la sediul
Întreprinderii hazlii ,
Cum că din a lor grădină
Pierd în orele de tură
Roșii , castraveți , tomate-n pârg
Sau , poate ,... coapte !

Au depus , deci o țidulă
Parafată la oraș ,
Ca să scoată prin controlul
Operat inopinant ,

Cine știe ? – pe vulpoiul
Ce zâmbește și rânjește
Vinovat , pentru că ,
...este !

Șmecher , hoțu-a luat vopseaua
Să încurce lumea , vezi !
Colorând toți pătlăgenii
În roșu cu bidineaua ,
Chiar și ursul , șeful scării
Ce de poftă , sau necaz ,
Mușcând tare o legumă ...
- Stai s-ascuți și n-ai să crezi !

S-a încins o ceartă mare
Până la penalizări ,
Ca să prindă vinovatul
S-au pus multe întrebări ,
S-au mai luat și la bătaie
Pentru a nu fi pe gratis
Împrumuturile obștii ,
Vietății roz - bălaie !

Dup-o lungă așteptare ,
În statornică ispită ,
Ursul a luat hotărârea
De a strânge-așa , în pripă

Ai săi oameni ,
Ca să-i pună-n înserare
Să se jure toți ca unul
La un muc de lumânare :

Pe copii , pe a lor viață ,
Pe minunile cerești ,
Prin blesteme să se vadă
Care din supuși perindă și ,...
Să-l prindă ! Au venit la adunare
Cu vin vechi păstrat cu grijă
Actul cheie-n dezlegarea
Rușinoasei fapte-n criză

Și de timp și de necinste
Au aprins , deci , lumânarea ,
Rând pe rând trista lumină
Să le facă dezlegarea ...
- Doamne , ce-a mai zis bursucul
Dar și lupul , nu vă spun !
Ce-au mai zis și râșii , Doamne ,
Râsul râsului în drum ...!

Doar ursache , jucăușul ,
Parcă uitase să prindă
Vinovatul ce-ascunsese
Vinul colo , sus la grindă !

Și , mă rog , l-au pus să jure
Ca pe-un țap ispășitor ,
Ce forțat și prins cu ușa
Le-a și zis-o:

– Să n-am parte de ce văd
Dinaintea ochilor !
Toți s-au privit cu mirare
Pâ'n la șefu-ntors pe dos
Ce-amăgit , cu gura-n traistă ...
- Țsta pare dubios !
Uite-așa s-a prins și hoțul
Iar controlul , pace bună !

Ce să facă ?

Ce se face :

- Scoate vinul la lumină
Și să bea cât poate duce
Ursul-urs , pe lună plină !
Iar , grădina înverzită
Să stea neică , pân' s-o coace ,
Nepăzită ...

AȘ VREA UN CAL

Aș vrea un cal acum , la început de veac
Să-mi fie călăuză , lumină-n clar obscur ,
L-aș îngriji cu teamă , l-aș îmbrăca în frac
Nu i-aș pune căpăstru , ar fi liber și pur ...

De-ar fi înaripat , i-aș da în zori jăratec
Iar la amiază murgul de pe câmpia boltii ,
Va paște nori de soare sau poate , enigmatic
Îmi va veni spre seară în zbor în dreptul porții !

Eu i-aș deschide casa , l-aș săruta pe frunte
Și l-aș pofti-nlăuntrul îmbietor în rugă ,
Să-mi retransform conștiința cu alte legi profunde ,
Scăpat de putrezime , printr-o iubire crudă .

Vom perinda în spații , îmbătrâni-va timpul ,
Prea vie nemurirea va fi mereu aproape ,
La marginile vieții , din crumpeni începutul
Ne va topi în stele , ne va feri de noapte !

Aș vrea un cal acum , să intru în alt veac ,
Mileniul să-l despici în flori ca de mărgean ,
A noastră cale-ntoarsă întineri-va-n trap
Spre alte orizonturi ,... la început de an .

POMANA

Chinuiți în gând și-n fapte , pe altarul nopților
Mulți dintre noi dau ofrande , ca răsplată morților.
Rar , la crucile de lemn ne-mpăcăm cu-a noastră vină ,
Trupurile se transformă-n rușinare și țărână ...

E o datină la sate ca cei vii , trăind , să facă
O pomană amintire peste viață adunată .
Sufletul își cată trupul , dând de urma cerului ,
Nemurirea este calea-n masa răposatului !

Tarabele-așteaptă-ntinse cu vin negru și bucate ,
Pe colaci se-aprind cu grijă lumânări aseasonate ,
Fumuri de tămâie arsă și mirosuri de sarmale
Îmbie-n ospăț vecinii , de parc-ar muri de foame ...!

Vine popa . Lumea tace , se închină și-l pofteste :
-Bine ne-ai găsit , părinte , hai , pomana de pornește !
Toți ascultă-n evlavie glasul cântec , harul sfânt ,
Unii şușotesc sfielnici , popa-i dojenește blând ,

Babele nu prea-nțeleg ce ascunde ruga taină
Cu gândul la strâns colacii , închid nasturii la haină .
În steblă de busuioc , mas-așteapt-a fi stropită ,
Răposatul plânge-n ceruri și-n mulțimea aburită !

Candela din mâna popii peste oameni tămâiește
Și-n colivă fiecare gândul nume-și pomenește ;
Așadar începe-ospățul , toate rudele , străinul ,
Se așază lângă mese:- Bună-i supa , tare-i vinul !

Unii mai și-ncep să cânte: - Dumnezeu să îi primească ,
E murmur de glas în coruri , pe un cânt de viață-toarsă .
Popa se șterge pe frunte , de sudoarea cald-a pâinii
La mașina sa din stradă , sar copiii ca nebunii !

Iar apoi se-ntind îndată alte rânduri de bucate
Ce au fost strânse în viața răposatului , donate !
O femeie n-având loc se înghesuie cu dreapta :
- Stai,lelițo,ești nebună ? Nu te-mpinge , ce-a fost asta ?

Și să vezi petrecăreții , cum rămân mesele goale ,
Răcoridu-se cu vinul pus să sting-arșița tare ,
Partea popii e-aranjată-n portbagajul de la stradă ,
Rudele sunt mulțumite și strâng mesele-n ogradă .

Doa babe cam băute , la picior împiedicate ,
Una mai întâi sughite și-i șoptește celeilalte :
- Dragă,noi suntem sătule, masa mortul să primească ,
Dup-atâta osteneală , Dumnezeu să-l pomenească !

Rar, la crucile de lemn ne-mpăcăm cu-a noastră vină ,
Trupurile se transformă-n rușinare și ...țărână !

STRĂJERII NOPTII

Totul e-n goană , oameni și fiare la drum ,
Fără potecă și printre trunchiuri
Ceata nu poate străbate verdele brun ;
Tremură-n valuri poala de rouă ,
E rece pădurea adâncă și plouă ...

În lăstăriș , ochiul metalic de spadă clipește ,
Tropot de cal se-aude-n poiană ,
Zgomot de arme cuprinde pădurea adâncă și crește :
- Vino , stăpâne , noaptea ne ține pe loc ,
Fără veșminte , fără merinde și fără noroc !

Cântă cocorii , zboară fazanii-n lăstari ,
Ceata cea mândră se oprește și-așteaptă ;
Ploaia alungă vânatul în ropote tari :
- Nu mai stăm prințe , vremea ne mână de-aici ,
Fețele-s reci , bătute cu stropi în rafale de bici !

Ca să plecăm , poate greșesc
Vânatul se-ascunde , ochii ne dor ,
Nu-mi lua în seamă cuvântul ce ți-l vorbesc...
Răspunsul scrutează lumina printre copaci :
- Lasă-mă , omule,-n pace și ,... taci !

Străjerii coboară să facă popas ,
Noaptea-i cuprinde și-i ține , pe drumul
Fără cărare , rătăcitor în dorințe rămas ...
Caii sunt liberi , sub cerul de rouă
Stele se-aprind printre nouri și plouă .

Din vârful de munte mândră-n petale
Luna se-nalță și-mbracă-n lumină
Chipul de prinț , în zodia clipei amare !
Ploaia-ncetează , nu îl mai udă ...
Gându-i departe , dragostea-i oarbă și crudă !

Descalecă murgul , coboară în vale ,
Oștenii-l urmează să-i stâmpere dorul ,
- Nu-i bine , mărite , mirajul te-nșeală într-una ,
Nu-s nimfe-n răscruci , ce vezi
...e doar luna !

- Vino , stăpâne , noaptea ne ține pe loc ,
Fără veșminte , fără merinde și fără noroc !

PLIMBARE NOCTURNĂ

Spre seară aleg strada
În tropotirea simpl-a
Pantofilor de lac .
Am hainele curate
Doar , că , există încă
Neconcordanță-n trap .

Cu-atât să mă aleg
Din plimbăreala aspr-a
Asfaltului bătut !
Trezindu-mă pe drumul
Din noapte ce , de altfel ,
E un demers plăcut .

Când la fereastr-oblonul
Se-nchide într-un scâncet
Cu scârțâit neuns ,
E semn de o-mpăcare
Ce pentru nepoftitul
E dor întrepătruns ...

Spre seară aleg strada
Pantofilor de lac ,
Am gânduri , năzuințe ,
Doar , că , există încă
Neconcordanță-n trap .

CÂNTEC DE LEAGĂN

La perniță zânele
Îți sărută buzele ,
Obrăjorii , genele ,
Ochii și sprâncenele .

Revărsatul zorilor
Cu parfumul florilor ,
Pe lumină tresărind ,
Te vor prinde-nmugurind .

Astă noapte te-am visat
Fecior strașnic la arat ,
Brad izvorului din drum ,
Râu brăduțului de-acum .

Vin și ursitorile
Cu toate comorile ,
Tezaur pământului
Spor nepriceputului !

Eu te legăn scump odor ,
Dormi în pace , puișor !

CASĂ PUSTIE

Ușa casei încă trage
Printre-a sale crăpături ,
Învechite creaturi ,
Ce mi-au fost odată drage .

Pe tavan e umezeală
Mai să cadă tencuiala ,
Ce mă scoate din zicala
Să nu mor cu casa goală !

Doi păianjeni azi țesură
Pânză rară de mărgean ,
Împletită să o am
Peste noapte-nvelitură .

La o margine , frezat ,
Cariul toacă-ncet în lemn ,
Leneș în al său îndemn
Om de casă , așezat .

Înălbite-n fum de coșuri
Prinse-n flori de mucegai ,
Cu miros de putregai
Gândurile-mi fac reproșuri .

Mintea mea nebună știe
Vatra veche înnegrită ,
Cu funingine topită-n
Foc de inimă , pustie ...

GREIERAȘUL

Cântecul tău se-aude-n curte
Cât ești de mic tu cânti
Oriunde ,
Iar din răzorul înverzit
Răsun-al tău , tritrit-tritrit !

Prins de dorințe ne-mplinite
Tremurul piciorușelor
Elitre ,
Te-mbie-n dans necugetat
Și te avânți în zbor săltat .

De vreau în palmă să te prind
Tu sari nebune , vrând ,
Nevrând ,
Scânteie-n iarbă pe tulpini
Te-așezi să cânti și la vecini :

Concertu-ți devine complot ,
Eu somnu-mi potrivesc
Cum pot ,
Și-n toiul nopții sunt trezit
De versul tău , tritrit-tritrit !

Prins în vârtoarea verii scurte
Solist nocturn , tu cânti ...
Oriunde !

LEPĂDAREA DE TINE

Dimineața-i momentul lepădării de tine ,
Scăpat din nocturn în oglinda-ți privire
N-accepti și nu crezi că în față ești tu !
Îți scuturi urâtul nepăsării în bine
Și-n rău ambient , ce devine tabu .

Încerci să-ți găsești alibiul perfect
Din boala cangrenă și corpul erect ,
Scruțezi din trecut păcatu-n părinți
Aștepți de la alții să spună că-i drept
Și scos din rușine pe tine te minți !

Dorești de asemeni să fii prețuit
Pe locul furat și nepotrivit ,
Poți sta fără grijă în nemernicie
Pretinzi că de altfel e dar convenit
Tu , stâlpul infam la marea prostie !

Transferi lăcomia-n dorinți și-n copii ,
Genetic se-adună-n păcat căpătâi
Smintite conștiințe și-n răul purtat
Destinul trăind , ei , morții cei vii
Duc crucea blestem printr-un bob semănat .

Voi , muguri de flori , precum lumânări ,
Clipiri de opaiț într-un colț de cămări
Eternul ve-ți prinde-n cenușă și scrum...
Ca simplul răspuns la al morții-ntrebări :
- Ce lași după tine ? Lumină sau fum ?!

Păcatul e-n simțuri , în sânge și-n gând ,
E lupta continuă-n atom tremurând ,
E mintea necoaptă-n oceanul de ură ...
Iubirea e calea-n abis luminând
Și-o poartă cu sine întreaga făptură !

Părinți de copii , copii și părinți
Cinstind rugăciunea-n iertare cuminti ,
Jertfiți nemurirea-n plăcere și bine ...
Păcatul sunt eu , ești tu și noi toți !
Dimineața-i momentul lepădării de tine...

“ Calvarul e plumb și durere-n antreu ,
Mă lepăd de mine și de Diavolul meu .“

FRUCTE DE MARE

Fructe de mare
Stridii florale ,
Prinse-n dispreț
Stau la îngheț
Și-n refrigerare .

Clienții aleg
Fructe culeg ,
La masa de seară
Cu poftă frugală
Din gheața carnală .

La supermarket
Ceva mă sperie ,
Nu pot să înghit
Arealul livid ,
Din ochiul de sepie !

Calcanul surprinde ,
Căci mă cuprinde
Durerea de crab
Înroșit în cuptorul ,
Cu microunde.

Mofturi de dame
Pretinse cucoane ,
Fac cadrul festin
Cu file de rechin ,
Pe grătarul de drame .

METASTAZĂ

Partidul unic devora țara
Ca o cangrenă , amputându-i hotarele .
Statul se prăbușește sub propria-i
Greutate .

Mitinguri de protest ,
S.O.S-uri sinistre
Pe limba unei națiuni
Muribunde .

Corupția-cancer a distrus
Orice legătură de bun simț ...
Încrângăturile ministeriale sunt dominate
De haos .

Bani necurați
Prinși în carduri ,
Chiuie satanic în biserica lor zisă ,
Bancă .

Șeful statului învârte timona ,
Lanțul se strânge
De gâtul poporului
În nenoroc .

Partidul unic aruncă țara
În metastază .
Peste camerele parlamentare zboară
Păsări necrofage .

Urnele numără votul
Mereu măsluit ,
Timpul împarte cărțile la masa
Hazardului .

Partidul-stat devoră inima țării
Mistuită , în neputință .

DOINĂ

Născută din frunză culeasă din dor ,
Secundă curată de timp despletit ,
Zbucium și vrajă , glasuri de îngerii ,
Cântec de fluier și codru-nfrunzit !

De-ar fi să te caut prin neguri de vremuri ,
De-aș ști să te cânt , sau , de unde să-ncep
De jale-ar fi versul când verbu-mi cutremuri
Și corpul meu creangă spre tine aplec ...

La stână ciobanii adună-n caval
Vârfuri de munți pe cer asfințit ,
Ecoul tomnatic coboară pe creste
Prin valea-nserare , cu-n dor lecuit .

Născută din frunză , e singur-avere
De inimă frântă și grea alinare ,
La tine vin Doină , s-ascult cu plăcere
Cânt de păstori într-un țarc de mioare .

Cu lacrimi de râuri pământul învie ,
În dulcea mea Doină și a mea Românie !

INTERSECȚII

În necunoscut de multe ori
Ne-apropiem , fără să știm ,
De noi înșine .

Timpul discret , niciodată ,
Nu ne va anunța
Momentul

Când vom trece intersecția
Unuia prin celălalt ,
Crucificându-ne .

Atunci ar fi necesară obișnuința
De a ne spune cel puțin
Bună-ziuă ,...!

VORBE

Vorbe-n pustiu ,
Adevărul ne doare ,
Omenia e prinsă-n
Cuvântul ,
La care timpul lucrează ,
Să dea dezlegare .

Vorbe de duh
Cu accente de ură ,
Omul își pune
Cenușă în cap
Și se-mbracă-n
Minciună .

La efort intelect
Vorba mă-ndeamnă ,
Adevăr , durere ,
Minciună și ură
Nu pot înțelege ,
Ce-nseamnă !

PIAȚA MARE

Aproape zilnic trecem prin piață
Impulsuri reflex , orice am face ,
În drumul nostru, târgul ne-mbie
Și pace ...

* * * * *

Emoția urbei este trezită de la intrarea în florărie ;
Se simte-arealul magnific prins în buchete – fiori ,
De frumusețe și bogăție respiră Ardealul ,
Prin flori .

Clienți curioși porțile-ntr-una închid și deschid ,
O lume-agitată încinge negoțul la stand ,
Valuri de oameni cu politețe așteaptă să intre
Pe gang .

Chiar lângă scară , o bătrânică vinde salată :
- Spune-mi , măicuță , merge vânzarea ?
- Greu merge , maică , pensia-i mică , tare-s bolnavă
Și-i grea apăsarea !

Se simte frustrarea de viață în criză ,
Fără valoare câmpia se mută la munte ,
Pământul e stors și întors să producă
Legume și fructe .

Intrarea pripită în comunitate strică socoata ;
Samsari de produse cu propte înalte
Fac jocul puterii corupte , în târguri lipsite de
Loialitate .

Se vinde și cumpăr-orice în statul zis drept
Cu nesimțire , haina , cuvântul și omul pe șperț ,
Ochii cezarilor din bankomatele urbei clipesc
Și se face comerț ...

La micul dejun cu lista de prețuri
Mi-e foame și poftă-n bazar ,
Tarabele pline ard în mirosurile cu mici și cârnați
La grătar .

O lume bizară prinsă cu ziua până-n' serată ,
Vacarm , ambient la galantare ,
Steluțe lumini clipocesc pe orașul-cetate din piață ;
Din Piața cea Mare !

* * * * *

Lăcomia se vinde și cumpără-n
Impulsuri reflex , orice am face ,
Omul produs șade-n vitrină , asta-i durerea
Și pace ...!

STRUCTURI

Structuri închistate în ierarhii
Confirmă revolta sinuoasă din stradă ,
Când cei de pe urmă vor fi cei dintâi ,
Înseamnă că sunt numărați de la coadă .

Ceva îmi spune că ordine nu-i ,
Miscări browniene zis' evoluție ,
Sensu-i trial , iar rezolvarea
Potent izbucnește , prin revoluție !

“ Momentul să-l prinzi în lumea de azi
Și-i bine să știi de unde să cazi .”

DESCHIDE-MI

Doamne ,
Deschide-mi ochii ,
Să văd izvorul
Din care-mi se trage
Neputința .

Adu-mi carafa ,
Spre-a potoli setea
Pustiului meu și
Să-mi beau cu nesaț
Îndreptarea .

Deschide-mi buzele
Să mistui otrava ,
Reconvertită
În mană și miere ,
Cerească .

Întărește-mi auzul
Să-ți prind cuvântul ,
Spre a-l reda lumii
În fulgi de
Lumină .

Trezește-mi simțul
Din trupul - iubire
Nevindecat
Și-napoiat ,
Cu mine însumi !

ULTIMUL TREN

Mi-am permis o haltă
La capătul lumii ,
Stând în așteptarea ultimului tren ,
Caut diagrama orei de-ntâlnire
Cu destinul propriu , prins într-un refren :

Drumuri lungi mi se-nchid
Nemurirea n-am să prind
Într-o gară în pustie ,
Aripi largi mi-am întins ,
Ca să zbor în necuprins
Și să mor de veșnicie !

Mi-am permis o haltă
La sfârșit de timpuri ,
Unde se cufundă realul în abstract ,
Am să ies din mine și din colivia
Neputinței silă și prizonierat :

Tainic drum am ales ,
Nestemate am cules
Dintr-o gară în pustie ,
Să mă-ntorc pe un nor
În albastrul ca décor
Și-ntr-a vieții nebunie !

În sfârșit , pornește
Trenul vieții mele ,
La peronul unu pe linia dren ,
De la pretutindeni înspre nicăierea
E compartimentul meu într-un refren :

Am s-arunc de la geam
Viața strânsă-n geamantan
Într-o gară în pustie ,
C-un fior m-am destins
Și-am scăpat în necuprins
De a mea nimicnicie ...

NEMÂNGÂIAȚI

Nemângâiați la bătrâneți
De osteneală și de greu ,
Se-nchid în ei și nu bocesc
Dureri ascunse-și potolesc
Prin rugă-n Dumnezeu .

Nu pun problema ce va fi
Trecuți la cele sfinte ,
Zidesc credință-n casa lor
S-o aibă-n dar dat fiilor
Cu mai puțină minte ...

N-așteaptă mila nimănui ,
Icoane-n postul mare ,
Cu bani puțini se oblojesc ,
Pentru nepoți se îngrijesc ,
Să aibă de mâncare .

Ne-nvață cum să prețuim
Bucate convenite ,
Din rodul câmpului bătut ,
Aleanul dorului tăcut
Și-al palmelor muncite .

Când lutul brun al timpului
Din amfore și oale ,
Prin trupul lor se va ivi ,
Atunci în hrană ne vor fi
Lumină , iertătoare !

POVESTEA LEBEDEI

A fost la multă vreme de tinerețea noastră ,
Bunicii mei prin buni , abia-și aduc aminte ,
De la ai lor părinți , din cărți și-nvățăminte
Rămase , între timp , oglindă vieții-ntoarsă .
Așa trecut-au grabnic și apele și anii ,
La fel cum se perindă în adieri castanii !

O tânără copilă , zburdalnică , dorită ,
La margine de sat țesea în lunca vie ,
O zestre așternut și ei , o mândră ie ,
Podoabă picurată în inima-i iubită :
- Iar floarea cea trezită-n priviri de buruiună
Să o păstrezi curată ca roua tu , Ileană !...

Pe-acolo unde trece cu voalul său de zână
Cresc flori ce o îngână printre suspine multe ,
E nestemată-n gânduri și-n simțuri neștiute ,
Curată între sălcii și peste noi stăpână .
Când de pe buze dorul o va topi-n neființă
Îi va trezi durerea iubirii-n neputință ...

Iar anii când vor trece în rugă și chemare
La margine de sat , povară-n lunca lină ,
Va fi precum nu e și fără de lumină
Cu tinerețea stinsă-n amorul - încercare...
Așa că mergi , iubito , de-ți cată drumul mugur
Și-apoi în ziua multă de tine-am să mă bucur !

Trezit de primăvară pe-ntinerita cale
Un ghiocel șăgalnic tânjind la ochii moi ,
I-a dezmiardat sprințarul , dând focului văpăi
Să-și caute norocul oleacă mai la vale...
Atât i-a trebuit fecioarei în neștiință
Amăgitoare clipă , ispitelor dorință !

Căci singură-ntre păsări și briză de coral
Răbdând cu sârg fiorul de foc năpăstuit ,
S-a-nverșunat pe sine , pe anii triști și grei
Ce i-au turnat mijlocul , inel neprețuit ...
A părăsit căsuța cu două sălci pletoase ,
Spre a-și urma mirajul ispitei vapoase .

Trecea desculță Lia , peste mălini în noapte ,
Spre alte țărături-vis , cu alte rosturi , maluri ,
Sub cerul așezat pe stelele fundaluri
Cu rol de călăuză , spre zări îndepărtate ...
Așa trecut-au anii , în patimă de gânduri ,
Poteca sa cu flori o îmbia pe rânduri

Și alerga voioasă pe drumul ei fuior ,
Când de nisip veșmânt să aibă somn puțin ,
Cu forțe noi să plece spre alt tărâm străin
De-amor chemând-o nurii , c-un foc mistuitor ...
O amăgea apusul și o striga să vină
Știind de-a ei durere și inima-i venină !

Zburau în juru-i roată și-o însoțeau nebune
Cu-o mare voioșie , bondari , mierle , lăstuni ,
Iar liliecii-n noapte o întrebau miruni :
- Spre ce o-ndreaptă calea și cui ea se supune ?
Fără a ști , vezi bine , aprinsa ei durere
La curtea-nsingurării-n iubire și tăcere ...

- Cine-i ascuns aici în lăstărișul veșted ?
Aproape , lângă dânsa , un cavaler stingher ,
Lucind cu-a sa armură pe brațele-i de fier ,
A-nspăimântat copila , din brâu și până-n creștet !
De-a focului văpaie și-a dulcezimei buze ,
S-a moleșit fecioara ascunsă după frunze ...

Și tremura , sărmana , căci nu știa , vezi bine
De ochii cei hipnotici , albaștri , visători ,
Nici aura lumină ce-n armonii culori
Îi ascundeau răgazul clipitei de iubire :
- Stăpân al meu , miraj , tu de pe altă lume
Îmi amăgești pornirea și vrei a mă supune

Să fiu iubită-n taină , fără a-ți fi soție
N-am să rostesc blestemul trădării prin cuvânt ,
O inimă de gheață în sloiuri neputând
lubi fără prihană o frumusețe vie...
Și se topea Ileana de-a ochilor văpaie ,
Simțind cum din'lăuntru încet , încet , se-nmoaie .

- Vino , frumoasă ființă , născută-n vâl de apă ,
Alătura de nuferi și salcie de râu ,
Îți simt căldura ie , cu-ncingători la brâu
Iar buzele-mi de-s reci , cu sete tu le-adapă ...
Aș vrea să porți toiagul castelului de gheață
Din lumea mea de vise abstracte , dă-le viață !

Și las-a ta dogoare să îmi devore trupul ,
Căldura pământeană , bătrână , viscerală ,
Voi lepăda eterul și mândra mea icoană
Pe dragostea-mi nebună ce s-a-nfrățit cu lutul ...
Încalecă , deci , murgul și mergi fără de grabă
Vă voi ajunge după , plecarea ta de nalbă .

Zis și făcut , iar calul porni turbat în noapte
Într-un galop sălbatic , prin nori ca de mărgean ,
Călcând pe frunți de valuri , zăpezilor troian ,
Spre alba-mpărăție de ceruri înghețate .
Nu mai simțea fecioara nimic , un vaier blând
O însoțea-ndărătnic , prin șuierul de vânt .

Peste-ntristări și zbateri cu aripi de vântoase ,
Cu inima-mpietrită în corzi abia vibrânde
Petale-n joc de flori o atingeau plăpânde ,
Să-i vindece durerea iubirii mincinoase ...
Nicio lumină vie , doar șuiere discrete
Înviorau fecioara , printre-ale sale plete .

Din orizontul candid prin albul dintre dealuri
Castelul refringent al iernilor astrale ,
Îi deschidea lăuntru cu porți amăgitoare ,
Să intre pământeanca și ale sale-aleanuri ...
Înfrigate astre , tremurătoare , mici ,
Clipeau din întuneric în steblă de arnici .

- De ce nu-i prințu-n poartă , iar genele-mi se-nchid ?
Eu în pădurea verde lăsatu-l-am să vină ,
Din urmă să m-ajungă , cu-a sa mândră lumină ,
Să mă iubească-n taină și să mi-l am iubit !
Era frumos precum un înger în visare ,
Întruchipare-a zilei și-a nopții ... desfătare !

Acum mă văd străină , însingurată-n dorul
Ce mă așteaptă goală sub crivățul nebun ,
Simt că-mi îngheață trupul , îmbolnăvit acum
Transfigurat în apă de rouă , precum norul !
Răceala îmi cuprinde încet , inima , gândul ,
Sunt ca o frunză moale ce-acoperă pământul ...

lubit-mi promisese la poartă un toiag ,
Cu diademe flori , fior de vânt în gheață ,
Doar pentru mine pus , să-l am peste viață
Simbol al tinereții și-al veșniciei neag .
Când ale mele doruri vor radia firave
Poate topi-vor gheața din sufletele grave !

A luat deșertăciunea și a lovit în poartă ,
S-a dezghețat pământul , cupolele inerte ,
Dezvelitorul voal a scos pe îndelete
Din vrajă tot castelul învăluit cu apă .
Așa s-au trezit zorii pe marmore funebre
Negrind culoarea pietrei , din treptele vertebre .

Zefirul primăverii a șters cu-a sa mânășă
Prin adierea-i blândă fuiorul genelor ,
Topind albastrul iris din graiul buzelor
Pe măiestrita pânză , în a picturii tușă ...
Și-a dat culoare rece , pustie dar , săracă ,
Saloanelor croite în pedestal de piatră .

Din încăperi secrete scânceau îngrămădite
Miracolele iernii , cristale emergente
Ce sulițe fiind morții-n porniri incoerente
Înlănțuiau lumina , cu raze ostenite ,
Clarul - obscur , concentric , tremurător arzând
Al forței nemuririi , din simplu în profund .

Și se ruga fecioara de sub cupola bolții ,
Regină-ntre arcade pe-al vânturilor cântec ,
Căci nu știa de rodul purtat în al său pântec ,
Fără păcat iubirii născută-n calea morții ...
Tot ce-și dorise dânsa poftind din idealuri ,
Aveau alte-nțelesuri și alte arealuri ...

Castelul pare-o lume închisă și străină ,
O bântuie-așteptarea din greaua încercare ,
Nu a dorit palate și nici mărgăritare ,
Vroia doar două lucruri : iubire și lumină !
Va aștepta zadarnic cu firea-i răbdătoare
Întoarcerea iubirii , prin licăriri de soare .

Dorind să zboare liber pe-o adiere blândă
La nuferii din baltă , la gardul cu uluci ,
La casa cu grădina-nerzită dintre nuci ,
- Prea bunule toiag , fă-mi gândul meu izbândă !
Așa a spus Ileana și , dintr-odată cerul
S-a aplecat spre dânsa , retransformând eterul...

Și-n locul ființei-om , din neant se îngenună
O pasăre curată cu pieptul dantelat ,
Ce aripa-ntinzându-și pe vântu-nnourat
Cu adieri de zbateri plutește în lumină !
Chemată de salcâmi coborâtori spre ape ,
Alătura de sălcii și păsările toate .

Așa i-a fost destinul , din tânără fecioară
Să se prefacă-n floare , apoi , tristă iubire ,
Au blestemat-o norii ca din curată fire
În lebadă să-și cânte a inimii vioară ...
De purpură veșmântul și penele-i mătăsurii ,
O fac regina apei , prințesă peste păsări !

A fost la multă vreme de împlinirea noastră ,
Pe-aceleași locuri simple , cu schimbătoare fețe ,
În anii când bunicii-și spuneau a lor poveste ,
Desăvârșind minunea , în ziuă și speranță .
S-au dus încet pe valuri și apele și anii ,
La fel cum se perindă , în adieri , castanii .

PREZENTARE DE MODĂ

Orgi de lumini
Scena-i balanță ,
Culisele-n murmur
Ridică cortina
Cu nonșalanță ...

Alese cu grijă
Din baldachine ,
Dame silfide
Au aere demne
De manechine .

Domni arătoși
Tipare pe tors,
Cu grijă-și duc
Pașii , în mersul
Sinuos .

Se schimbă ținute
Mereu vapoase ,
Trupuri - modele
Chinuie simțuri în
Doamne scilfoase .

Țara-i o pânză
Când oratorii
Taie cuvântul
Limbii române ,
Precum croitorii ...

ALTARE DE LUT
(sau viața pre moarte călcând)

Venim de nicăerea
Poate din absolut ,
Prin infinite forme
Sculptate-n lut .

Indiferent de unghiul
Privirilor firești ,
Noi vom vedea în lucruri
Doar chipuri omenești .

Sofisticat tiparul
Prins de măsurătoare
În spații fragmentate
Dar , asemănătoare ...

Călcăm pe lut netrebniți
Strivind sub talpa noastră ,
Colbul mirun de înger
Ce-așteaptă să renască ...

Cad picuri albi din nouri
Pe trupul nostru crud ,
Ce timpu-l plămădește
Și-l reînvie ud .

Ne regăsim în frunze ,
În coajă de arțar ,
Lutul ne e făptură ,
Iubire și altar...

Iar dacă n-avem cale
Într-un 'ceput cuvânt ,
Speranță-i rugăciunea
În templul-lut .

ȘI DACĂ !

Și dacă pică frunza
Cu aripa sa pală
Și dacă dintre stele
Cad brumele acide ,

În goliciunea viei
Și-n murele albinde
De neculesul pângă ,
Putem spune că-i toamnă ?

Iar dacă nepăsarea
Ce gândul meu îndeamnă
Pe-a vântului vacanțe
Cu pofte estivale ,

A pus zălog demenței
Spre-a nu primi dojană
De cuget și simțire ,
Putem spune că-i toamnă ?

A FI PE O STEA ...

Nu vreau să știu
Ce înseamnă viața
Prinsă în adâncuri ...
Flăcărilor abisului
Mi-ar topi
Încetul cu încetul
Gândurile
Prăbușite în
Propria-mi
Neputință .

Nu vreau să fiu
Martorul arestat
Pe o stea
Căzătoare . Lumina
Mi-ar fi candela
Ce va încerca
Să țină în viață
Ultimile resturi
Dintr-o inimă
Arsă .

Nu . Nimeni
Nu poate trăi
Pe o stea căzătoare ...
Eul substanță din noi
Rupt în bucăți
Și fript în cenușa
Zilelor,
Va fi plămada
Ce va încerca mereu ,
Să renască .

Uneori mă întreb :
- Ce s-ar face lumea
Dacă ar trăi pe o stea ,
Căzătoare ?!

IZVORUL FECIOARĂ

Sub mândra ie albă
Ascunzi a zilei salbă
De mere roșii , coapte ,
Cu pofte-ngândurate ,
Din sufletu-ți fior
În apa de izvor

Ce vine din oceanul
Trecutului , aleanul ,
Să mângâie uscatul
De la un mal la altul ,
Cu valuri de iubire
Din unda cea subțire

Căci , dragostea ne cheamă
La un sărut ne-ndeamnă ,
- Cunună-n ziuă , Soare ,
Ce îmi vei spune , oare ,
Când am să-i cer cu dor
O gură de izvor ?

Fântână nesecată
Din zestrea ta curată ,
Aruncă în izvoare
Cristalul buzei , floare !

DRUM CU ȚIGANI

Vagoanele-s pline , țigani coboară ,
Alții se urcă-n tumult izbitor ,
Gesturi obscene , glasuri de-ocară ,
Răsună peronul cu vorbele
Lor .

Graiul e straniu-n vocale cuvinte ,
Silabe legate-n armonice pline ,
Arpegii burlești ascunse-ntre cvinte
Pe știința-mi ce vrea doar un verb
Să decline.

Alături pe-o bancă , suspin-o chivuță ,
Căci soțul o lasă la drum fără rost ,
În brațe-o copilă soioasă , desculță ,
Umil îmbrăcată , stă speriată și ,
Cat-adăpost .

Țiganul său șmecher , băiat de oraș ,
Mustață carbune în rânjet și-n glas ,
Dă dezlegare plecării , fără deranj
Știind că iubește o altă chivuță-n
Pripas.

Gara-i taraful venit la tocmeală ,
Țambal și vioare , cobză bătrână ,
Strune lucinde de oboseală
Îmi spun că-i o nuntă cântată pe-o mică
Arvună .

Trubaduri inocenți cu fețe plouate
Dau farmec în noapte drumului meu ,
Geamuri oglindă și chipuri sculptate
În negru cărbune pe licuri de
Seu .

Întreg coridorul se umple burlesc
De pânza în cute-a cămășii-nflorată ,
Lucește pe trupul de pașă turcesc
C-un ifos nativ , averea sa ,
Toată.

Vagoanele-s goale , țigani coboară
La primul semnal iscat din peron ,
Vorba-mi crispată de gând se bifurcă-n
Cuvântul țigan , ce singur declară că-i ...
Rom !

DOR SPRE ZIUĂ

Boii i-am lăsat de-aseară
Să se odihnească-n șatră ,
Diz' de noapte întorc carul
Să îl ung c-un strop de apă .

Mi s-a-nțelenit ogorul
În întârziata toamnă ,
Fieru-i ruginit sub streășini ,
Îns-acum îl trag de coarnă .

Înjug boii despre ziuă ,
Plugul meu scârțâie mut ,
Zorii dau răcoare blândă
Brazdei aburinde-n lut .

Pun jos cușma și cămașa
Încălzită , transpirată ,
Gându-mi fuge la nevastă
Și la chipul ei , de fată ...

OSIRIS

Mai lasă-mă o clipă prea bunule Osiris ,
În lacoma ispit-a privirii tale tandre ,
Să-mi coloreze geana și zâmbetul pe iris
Din trupu-mi piramidă cu coridoare nade .

Când lege-a înviat din treptele cuvânt
Pe leagăne destine ce morții însenină ,
O lume ireală se naște din pământ
Iar zeul Sfinx devine , idol în zi și tină .

Dorea iubire Isis pe marea ta triadă ,
Pământ vroia , nu ceruri ascunse după moarte ,
Îți împletea din vise o lungă pânză albă
Cu fir de nemurire , țesut în ziuă-noapte .

Prin lupte cu pustiul , călcând deșertăciunea
Nilul împinge barca celest amfitrion ,
Tu , dintre constelații alegi pentru noi una ,
Născută-n piramide , spre nordul Orion !...

Nici Geb nici Nut
Nu și-au dorit ,
Să treci prin univers ,
Nefericit .

ADAMUL SĂMÂNȚĂ

La marginea lumii
Coruri de îngeri
Și viață în fașă
Bate-n răstimpuri ,
Gândul luminii
Firi-omenești ,
Caută cerul
Cu razele-i licuri .

Conversia trudei
Cenușii fluide ,
E zbucium de stele
Ardent explozive ,
Graviticul roată
Stoarce abisul
În lacrimi de aștri ,
Brizante și ude !

Irumpe din haos
Izvorul de viață ,
Nori uriași
Fug în spirale ,

Câmpul nucleic
E începutul
Concept al
Luminii , cărare .

Timpul învârte
Planete și stele ,
Parabola lumii
Prinsă-n cuvânt ,
Suliți de foc
Din țarcul genunii
Brăzdează eteru-n
Nimic , luminând ...

La marginea mării
În clocot de ape
Crește timidă
Întâia ființă ,
Pământu-i plămada
Iar cerul aproape ,
Cu voal învelește
Adamul sământă !

La marginea lumii
În pală de vânturi ,
Germeni de îngeri
Cu simțuri umane ,
Lumea e casa
Din dragostea Evei ,
Zilele-n noapte-s ...
Diametrale .

Dor de-nceput
Valuri crescânde ,
Omul - Adam ,
Steaua-și , aprinde ...

SĂRUTUL

Te văd des pe la fântână ,
Mi-e necaz , nu-ți aud pasul ,
Luna-mi spune că și mâine
Vei veni să-ți umpli vasul .

Nu m-am înșelat , copilă ,
Pe-ai tăi umeri un ulcior ,

Semn îmi face să îl umplu
Cu al inimii fior !

Îți văd zâmbetul pe buze
În mișcarea roții-ncete ,
Iar nectarul din fântână-mi
Aprinde dogoarea-n sete.

Ai venit până la poartă ,
Te-am strigat și te-ai oprit ...
Gura mea vroia dulceața
Fructului de sân dorit ,

Aș fi vrut o sărutare ,
Ochii mari , buzele moi ,
Am privit către fântână
Eram singuri , amândoi ...

Prin grădină juca vântul
Hora frunzelor răzlețe ,
Gustul crud al ierbii ude
Must de inimi îndrăznețe ,

Părul castaniu în floare
Sta să-ți cadă de pe frunte ,
Mi-ai răspuns de parcă vântul
Te-a strigat , să te sărute !

Spre amiază aveam treabă
Printre pomii din grădină
Tu , din nou ulciorul magic
Îl purtai către fântână :

M-ai văzut , cu-o tresărire
Pasul tău ar merge-n grabă ,
Însă , n-ar dori s-alerge
Nici să stea , fără de treabă ...

Ce să fac , să vin la tine ,
Să-ți pun apă în ulcior ?
Dacă ochii-ți dau a spune
Plânsul inimii fior ,

Mi-ar fi de ajuns și numai
Temătoarea noastră ființă ,
Se va-nlănțui-n cuvinte
Și-un sărut , de-i cu putință !

Azi așa și mâine iară ,
Drumul tău are un dar,
Peste cruda-mi necuviință
Azi mă ud , mâine-i zadar ...

Iar fântâna,-l nostru paznic ,
Zbor spre stele-i cu sărutul
Dragostei ce-n noi îngână ,
Vântul-cântec , dorul-gândul !

MARȚIALĂ

Ziua se stinge lin între dealuri
Câmpul coboară-n căruțe ,
Satul se umple de larmă ,
Larmă de umbre desculțe .

Nori cenușii trec poarta tăcerii ,
Acoperă luna ascunsă-n izvoare ,
Lamp-așternut aprinde lumina
Fitulului seu , în picuri de soare .

Teiul-pădure aruncă spre sate
Miresme de floare în luna lui mai ,
Cupluri iubite uită la poartă
Lanțul strânsoare de dor și de grai .

Ziua se stinge lin între dealuri
Nori cenușii trec de poarta tăcerii ,

Teiul - pădure aruncă spre sate
Flori de iubire , mireasmă plăcerii ...

Noaptea incită și-i jucăușă ,
Stelele și nori , ard după ușă .

CEASUL VIEȚII

Prea supusa vremii slugă
Orologiul bate rar ,
Întorcând cu grijă fila
Zilelor din calendar .

Și cum roțile învârt
Limba măturând cadranul ,
Viața urmă rămânând
Încheiată , ca și anul !

Iar în timpul scurs aiurea
Ce ușor îl dăm în van,
Zile trec , pierdut e sensul
... jumătate-s pe divan ,

Prea supusa vremii slugă
Orologiul bate rar ,

Dezmorțind secunda clipă-n
Zbor de timp , aniversar .

Și cum zilele se duc
Va rămâne doar cadranul
Fusului de arc întors ,
Cu al inimii , limanul ...

VIBRATTO

Am rugat frumos chitara
Să cânte de ziua mea ,
Zâmbitoare mi-a spus prețul :
- Si , mi , la , re , sol , do , fa !

Cum sunt gamele majore
Căzută la învoială ,
Am sperat într-o-armonie ,
Fără a da socoteală ...!

Am strâns struna , am luat pana
Trupul buclă vrând s-ating ,
Iar cu degetele-mi taste
Întreg griful să cuprind

Seara dragostea nebună
Și-a pus cheia lângă clantă ,

Dormitorul devenind
Cameră de rezonanță !

Încântată , ... s-a supus
Unduindu-se-n plăcere ,
Mulțumită cu tempoul
Ritm , acordurilor mele

Și în culmea disperării ,
Fiindu-mi fals diapazonul ,
De pe gura-i mijlocită
I-am ciupit c-un deget , tonul ...

Rușinată și-a pus husa
Fără corzi a doua zi ,
Returnând sfioasă plata :
Fa , do , sol , re , la , mi , si !...

DE-A V-AȚI ASCUNSELEA

Trecut-au anii ...
Ochi-mi sunt vii ,
Lumea e prinsă-ntr-un joc ,
De copii ...

Să fie-o duzină sau , poate mai mulți
Fac roată și ghem din țipătul lor ,
Numesc la-nvoială doi ochi mai mărunți
Orbici-Bâzăilă e-n mijloc , iar jocul e chior ...

Îl lasă pe stradă cu mâna pe față
Și-aleargă nebunii ca frunza în vânt ,
Își scuipe necazul , dispar într-o ceață
Iar până la zece se-ascund ... în pământ !

E groaznic să-i cauți , ori să-i găsești
În tumultul străzii cu-al ei orient ,
Urechi printre tufe ,cu greu năzărești ,
Doar Piciul le vede și e , vigilant !

Glasuri și schije , demoni în stradă
Zbiară în goană tembelă pe drum ,
Chipuri și umbre la punctu-zăbavă ,
Neprinsul câștigă , iar , jocu-i nebun !

Trecut-au anii ,
Mintea-mi trudesce ,
Un vis este jocul din gândul
... copilăresc !

AȘA FRUMOASĂ

Tu vii așa frumoasă , privirea mi-e păgână ,
Iscoditoare suliți din crengile virgine
Te caută acasă , te caută pe uliți
Și soarele dorind , să treacă pe la tine .

La pomul lăudat păcatului cu miere
Sau cu-a dulceții buze-n tremurătoare cruci ,
Nu voi sări pârleazul înțepătoare-i furci
Să-mi facă mie cina , din taină-n înviere !

Nu te uita grăbită la frunzele din cale
Cu dorul presărat potecii-nfumurată ,
Nu aștepta să pierzi a frumuseții toată
Podoaba tinereții , neprețuită-n vale ...

Gânduri netălmăcite din vorbele iubite ,
Îmi fac ziua frumoasă , iar fericita casă
Rămâne sub umbrarul pădurii ... înfrunzite !

STEAUA

Deasupra lumii văd o stea ;
De mic copil o urmăresc
Pare timidă și doresc
S-o am la casa mea !

O voi pune la fereastră
Printre florile din glastră ,
Aur , diamant , petale ,
Strop de lacrimă și soare

Dimineață , ziuă , noapte
Un izvor de sănătate
Pe pervazul poloboc,
Revărsare , de noroc. ...

Deasupra lumii văd o stea ;
De mic copil o urmăresc
Și ,... mă-ndoiesc
Să fie , Steaua mea !

ECHINOCTIU

Ziua , soluția
Din ecuație ,
Pe treptele timpului
E doar filiație .

Noaptea , drept
Cale , în rezultat
Face egalul
Incontestat .

Prinsă-n cuvinte
Udă , uscată ,
Vremea ne minte
Degenerată .

Iarna și vara
Femeie și soțiu ,
Pun de-așterternut
La echinocțiu .

Din primăvară
Anul floral ,
Toamna-l întoarce
În calendar .

Dusul , întorsul ,
Realul , abstract
Timpul în fine , ne este ,
Echilibrat .

CARTEA

Se spune că-i hrană , dor și chemare ,
Fereastră în ziduri , zbor spre lumină ,
Arcadă pe timpuri , templu-n cuvinte ,
- Să credem că vorba ne ține de foame ?

Vom lua cu de-a dreptul veridicitatea
Scrisă-ntre rânduri în negrul-obscur
Fără a cerne prin filtrul simțirii
Frumosul – urâtul , impurul de pur ?

Ce interese subjugă conștiințe ,
Ce interese dau lumea la-ntors ?
Lipsa cultură , adânc germinează-n
Prost-scrisul habotnic , urât și scabros !

Alege cu grijă bobul - cuvânt
Și du-l la urzeală să-l pui în darac ,
Vorba vicleană nu dă socoteală
Mințind prostănacul și omul sărac .

Cartea e spada , e scutul și lancea ,
Întreg arsenalul cărat la tipar ,
E gândul lumină spre cititorul
Din capăt tunel , al lumii zadar ...

Fereastră în ziduri , arcadă pe timpuri
Zbor către stele , dor și pământ ,
Carte frumoasă , Tu , ești cărămida
Poporului meu , zidit prin cuvânt !

FĂRĂ SPERANȚE

A crezut că-i va ajunge
Grâul pâ'n la primăvară ,
În săraca sa avere-s
Buruieni și curte goală .

Nu a fost iubit de rude
Încă de când s-a născut ,
L-au uitat și la-mpărțeala
Lăcomiei , de-nceput .

Ar fi fost băiat de treabă
Vrednic și cu minte multă ,
Sprijin peste a lui neamuri
Om cinstit și bun de muncă ,

L-au gonit ca pe-un netrebnic
Și să plece de îndată ... !
Ochii nu-i mai au sclipirea
Limpezimii , de-altă dată !

A găsit o vechitură
Cu șopronul spart în curte ,
Printre țigle-i bate vântul
În rafale reci și scurte ...

Pustea casei îl omoară
Dorul grija o petrece ,
La fereastra dinspre stradă
Lumea-l vede , lume trece ...

Somnambul în miezul nopții ,
La steaua singurătății ...!

DREPTUL UMAN

Am dreptul să trăiesc
Curat și să fiu om !
Am dreptul să fiu sincer ,
Servil în umilință ,
Căci de pe tronul firii
Greșeala neiertată
Își va croi cărarea
Piepțiș , în necuviință .

Eu , nu voi cere lumii
Răsplată peste timpul
Neiertător în cuget
Dar , drept judecător ,
Și n-am să-mi vărs obida
Ascunsă-ntre cuvinte
Cu legea îndreptată
Spre mine , iertător ...!

Nu vreau nimic din cele
Ce par a mi se cade ,
Din zisa Carte scrisă
Că sunt nedreptățit

Și alți la fel ca mine
Cunosc doar evidența
Stării de fapt și locul ,
Escrocului cinstit ...

La judecata Curții
Decizia întorn ,
Zbierând prin tribunale :
- Am dreptul să fiu om !

TIMPUL – POET

(la trecerea în neființă a poetului
Adrian Păunescu)

Greu trece Timpul , clipa mă doare
Bolnăvicioasă și-apăsătoare ,

Ziua-secundă ritmic vibrează
Rupe-ntreg spațiul și fărâmițează ;

Fibra de carne-mi reîmpletește
Și-n gură cuvântul îmi potrivește

Trecutele drame sunt rugi purgatorii
La moarte , Tribune , îți vin peștorii .

Versuri profetice scrise-n albume
Din negrul sicriu curg peste lume ,

Suferi de țară și vrei alinare
Moartea-ți destin , ne e vindecare .

Timpul , Poete , mare Maestru ,
Are și-un leac cu numele : - Escu ...!

ÎNGERII NOPTII

Îngeri de noapte ,
Făclii divine ,
Aripi lumini pe vitralii
Și copertine ;

Gânduri și vise ,
Vise deșarte ,
Ziua-i corola de îngeri ,
Îngeri de noapte ;

Cuvântul e vorbă
Vorbele-s fapte ,
Domnul grăiește prin îngeri ,
Îngeri de noapte ;

Stelele-s ochii ,
Ochi-s aproape ,
Domnul e ziuă prin îngerii ,
Îngeri de noapte ;

Prins în biserici
De Sfânta Lumină ,
Sufletul - cruce de înger
Stă și se-nchină !

P. S.

Simt viață în negura timpului
Și-n nepătruns ,
Iubirea din lutul pământului ,
Ce m-a supus !

“În fiecare zi avem datoria să mulțumim bunului Dumnezeu , pentru faptul că ne ține în viață , ne dă sănătate și cu străduința noastră , înțelepciune !”

VOUMUL al III -lea

PASĂREA PARADIS

Motto :

“ Doamne , aprinde-mi steaua , luminează-mi zborul și deschide-mi ochii , să-mi cercetez îndreptarea !”

ANGHELIS

Iubire târzie , iubire heraldă ,
Aur pe tâmples , aur pe umeri ,
Eșarfă de rouă , frumoasă
Coraldă .

Iubire târzie , nebună , de toamnă
Aur pe buze , aur pe sâni ,
Inel de logodnă , cu inima-n
Palmă .

Cine să știe
Ce-s ale sale ?
Aur , inele , logodne ,
Nimeni nu are ...!

D N . 7

Drumu-i spectacol , strada oracol ,
Motoare tunate la maxim turate ,
Faruri aprinse în ziuă și noapte
Pe D N .7 .

Șoferi oboșiți adorm pe traseu ,
Șarpe sinuos cu asfaltu-n spinare ,
Ochi de lumini și raze trasoare ,
La semafoare .

Ticuri nervoase , bolnăvicioase ,
Urlă sirena sub vizieră ,
Goarna de tablă-i carnasieră
Stas , rutieră .

Ard girofare pe roți de salvare ,
Lumina-n albastrul culoar opulent
Muțeste pe drumul din glasu-i strident ,
E accident .

Intersectare sau temporizare ,
Fluentul se rupe-n pitoni ,
Zebrele-n dungii sunt trepte-piloni
Cu pietoni .

Viteza în sine ucide și doare ,
Creiere tulburi trag de volan ,
Drumul spre casă devine banal ,
Sau , de spital .

Rute pierzaniei , hopuri și gropi ,
E stresul absurd al scenei-șosele ,
Oameni mistreți pe posturi tembele
Sunt cruci , cucuvele .

Ecoul albastru-n tempoul sihastru ,
Monstrul străbate orașul cetate ,
Faruri aprinse în ziuă și noapte ,
Pe ... D N 7 .

STRĂZI ÎN PENUMBRĂ

Dispare trist iubirea și ne urâm de moarte ,
Ocheade ne transmitem piezișe nimănui ,
Ar fi util cuvântul din vorbe , iar prin fapte
Treziiți să fim cu ziua-n realul forței lui !

La porțile închise , nici câinii nu ne latră ,
De vrei să ceri un leac , durerea să-ți împaci ,
A amuțit în scrâșnet îmbătrânita poartă
Ce n-a mai fost deschisă , de când eram ortaci ...

Stau casele-mpietrite și au obloane trase
Cu lacăt la ferestre pe cornier în drugi ,
Întemnițaii milei sub zidurile groase ,
Bătrânii mei , dau plata ... osânditoare-i munci !

Pe străzile-n penumbră ,
Se plimbă , câte-o umbră !

DEZRĂDĂCINAȚI

De ce mă izgonești , viclene-n neputință ,
Unde mi-e rostul , casa , pe mâna cui o las' ?
O , țară , tristă țară , ce treci cu suferință ,
Prin lagăre–căpșune și lacrimi pe obraz ...

Străin printre străini ard ploile-n ninsori ,
De fierbe apa-n clocot cu glas , nepământeasă ,
Sunt prunul dintre dafini sau ghimpele din flori ,
Sunt rana țării mele , nevindecată-n iarnă ...!

Milog și fără coasă ,
De ce-am plecat de-acasă ?

FIGURINE DE PORȚELAN

Gângure-n scâncet suav și șoptit
Frageda carne strânsă în fașă ,
Ochi de cristal jucăuși în lumină
Mângâie sânul măicuței și cată lăptic .

Gura micuță pe țâța ulcică
Limpăie lacom la sfârcul clepsidră ,
Timpul măsoară în noaptea albindă
Trupul de om și sătula burtică .

Pași mărunței trag la cearceaf ,
Viața se mișcă iute din coate ,
Mama adoarme în grija bunicii
Ce face orezul-sirop și laptele - praf .

Mânuțe zburdalnice trag la vitrine
Păpuși- jucărele din vreme aduse ,
Ziduri - povești așteapt-a fi spuse
De glasuri pitici , porțelan , figurine .

Gângure-n scâncet limba șoptită
Din gura micuță pe sânul - ulcică ,
Pași mărunței trag la cearceaf
Un somn liniștit și o zi , fericită !

POARTA STRĂZII

Poarta străzii se aude din odaie ;
Pe ea trec așa , vezi bine ,
Cei ai casei sau vecinii ,
După ploaie .

X

Ușa casei se deschide din grădină :
- Ce faci , soro , ești în curte ?
Mama nu e prea voioasă
Să primească musafiri , fără pricină !

- Sunt aici, unde crezi , Leano ,
Nu vezi tu cum mă frământ
Să sap răzorul cu ceapă ?
Îl voi termina-n curând ...!

Stai , lelițo , lasă graba
Că și mâine este zi ,
Nu-mi arunca ghimpi în iarbă
Că , mă supăr rău , doar știi !

Mama râde de-a sa glumă
Și o cheamă în odaie ,
Spre-a afla câte-o minciună ,
Gura străzii , până-n ploaie .

Căci cutare și cutare
S-au certat nevoie mare ,
Iar bărbatul , dacă-i prost ,
Ce să facă , dă divorț !

Iar , fata lui nu știu cine
Fiind la școală în oraș ,
S-a-ngrășat și nu-i rușine
La părinți , c-un copilaș !

- Vezi tu , soro , ce mai treabă ,
Cine-am fost sau , ce-om ajunge ...
Noi cu astfel de copii ,
Unde ne vom duce , unde ?!

Uite-așa se duse prânzul ,
Iar apoi trecu-nseratul ,
Doar răzorul e cu gândul
La o altă zi , săracul ...

x

Poarta străzii se aude din odaie ;
Pe ea trec așa-ntr-o doară
Cei ai casei , sau , vecinii
După ploaie ...

ANTIRĂZBOINICĂ

Luna desface
Scânteii ,
Cerând pace !
Raze suave
Blonde și grave ,
În înserare
Fac împăcare ...

Liniștea boltii ,
Arcadă porții ,
Oprește torentul
Războinic și lacom ,
Dementul ...
Ceasul din urmă
Viață precurmă .

Plânge pe masă ,
Plânge în casă ,
Neagră și goală
Crucea de smoală ...
Viața-i un fum ,
Zadarnic mor în explozii
Oameni , pe drum ...

Luna desface
Scânteii ,
Cerând pace !

BANUL

O născocire a
Mintii umane
Umbrită discret ,
De interese obscure ,
Face conjuncție
Prin extrapolare
Cu mărfuri-servicii
Echivalente ,
În tranzacționare .

Produsul din muncă
În moneda de schimb
E destinat
Cu scopuri precise :
Bunul consum
Circulă liber ,
Trocul dispare ,
Valorile pieții sunt
Compromise .

Se concentrează
Imense-avuții
Pe mâini de satrapi
Fără conștiință ,
Dispare tariful
Și echivalența ,
Orbiți de nemuncă ,
Prin gusturi carnale
Dorim opulența !

Batem monede
Cezar , transformate
În ochi electronici
De bankomat ,
De la pupitre
Sunt comandate
Sume restante
Cu furnizorul ,
Neprecizat ...

Valoarea măsurii ,
Măsura valorii ,
Dau echitate-n
Unități etalon ,
Banul e simbol
Abstract
Al sudorii

Și lacrimii stoarse
Din sufletul - om !

Cu întristare ,
În continuare
Rămânem uimiți ,
Mințiți , păcăliți !

SOLSTIȚIU

Steau-adormită deasupra cetății
Norii-o trezesc , naivă , se sperie ,
Gerul o strânge în tremurul nopții ,
E noaptea cea lungă a lumii
Din luna ...Decembrie !

Ziua stă prinsă și arde-ntre drumuri ,
Bulgăr de foc cu zori de lumină ,
Casa respiră prin coșuri de fumuri ,
E noaptea când porcul viseaza cuțitul
În somn și suspină ...

Liniște-adâncă pe dealul-cetate
Din sorcove puse la geam și în tindă ,
Copiii repetă sub plapumă-n șoapte
Steaua cu magi , irodul sau , poate ,
O noua colindă ...

Norii sunt vise pe gândul sihastru
În fulgi de omăt cenuși din oranj ,
Albă cămașă îmbrac-alabastrul ,
Strada devine ghețus , patinoar ,
Și e mare deranj ...

Se strânge suflarea-n orașul - cetate
Din supermarket se umplu cămărilor ,
Brazilii se-mbracă-n lumini colorate ,
Colindă Hristosu-n biserici
Și vin sărbătorile !

Steau-adormită deasupra cetății
Norii-o trezesc , naivă se sperie ...
E noaptea cea lungă a lumii
Din luna Decembrie ...!

NEBUNUL NOPTII

S-a-nchinat lumina zilei răsăritului de noapte ,
Pașii repezi închid poarta scârțândă pe la toate ,
Valuri de frumos mirosuri dintr-al florilor nectar
Toarnă miere în iubirea prinsă-n foi de calendar ;
Doar electrica lumină de neon lângă fântână
Gravitează-n cercuri ample , amăgind noaptea cu lună .

Lilieci scânteie negre-n zbor săltat de pene-trupuri ,
Gheare de vampir în noapte-s vânători de aripi fluturi ;
O portiță se deschide așteptând cu dor stăpânul ,
Zbor spre lume-n ziuă-noapte , pace gândului ,nebulul ...
Rătăcit în codrul-frunză , călăuză-n miezul nopții ,
Nor amăgitor de stele și iluzie a sortii !

Ispitindu-mă spre ostrov într-o luntre de cristal
Să plutim pe unda apei spre al vieții mele mal ,
Într-a codrului verdeață , drum de taină , zbor de vis ,
Desfătare-n întuneric , pe un cer întredeschis .
Frământările din suflet trezesc gândurile multe ,
Nesilabisite încă , nebunului meu din luntre ...

Fără dialog în simțuri trupul-gând prin separare
Lung privește către becul întristat , cu raze goale ...
Călători în ape tulburi barca Dunărea străbate
Către cel'alt mal de ostrov , vis speranțelor deșarte ...
Ne-nchinăm , cu gesturi repezi , razei vii din ochiul firii
Pe întinderea de apă , vrajă nopții și-a iubirii !

Acum pasul timid calcă , vraște , iute peste frunze
Și-n culoar lumina-pâclă ca un voal ușor pătrunde .
Un salcâm , doi plop , un altul , două sălcii mititele
Fac o umbră ce ascunde luntrea noastră printre ele ;
Cercetași la miezul nopții , peste ape ostrovide
Două inimi , două lacrimi au sticliri policandride !

Calea-n codru ne primește ca o muză vaporoasă
Cu crenguțe rădăcină-n iarba verde și pufoasă .
Timpul-oră dă uitării mersului pe curs de vale
Rătăcind poteca-n rouă , dorul-vis și-a noastră cale .
Pomii au o frumusețe rostuită-n colț de piatră
Într-o mândră catedrală cercuită ca o toartă ,

Pardoseli din lemn de plută cu arome de rășină ,
Ziduri groase de stejar în nuanțe de lumină
Fac cupola candelabră răstignitului Hristos,
Trupul lumii , Domnul vieții ,mă simt rău , neputincios,
În altar șade aprinsă steaua zorilor arzândă ,
Transformând curajul-n teamă și-n neliniște profundă ,

Naosul e plin cu frunze de la pomi pe jos căzuți ,
În genunchi cerem iertare , iar apoi plecăm desculți ,
Ne întoarcem în pronaos , coborâm trepte de lemn
Când ieșim din catedrală , iarba-i udă-ntr-un îndemn
Spre poteca cea îngustă , prinsă-n stânca gri de piatră,
Colț de marmoră cioplită , cu smaralde încrustată ...

Mai urcăm o pantă dulce la cascadă , spre izvor ,
Apa-n vale strânge lacul muntelui într-un brâor
Iar în unda cea curată se văd chipuri blonde , brune ,
Zâne ce se-ntrec în cântec cu-a lor farmece pe lume ...
Ochiul nostru nu-ndrăznește să rănească frumusețea
Fetelor ce-n apa lină ne încântă tinerețea ...

Aș dori să zbor pe-aripa drumului ce mă ferește
De a zânelor privire ; Ele-s jos , eu sus , pe creste !
Gura lor mică și dulce , ochi de vis cu gene multe ,
Mă cheamă să intru-n valuri , rând pe rând să mă sărute
Doar nebunul cel sălbatic e nepăsător , se pare ,
Îmi dă coate și mă trage spre potecă-n jos , la vale ...

Coborâm trepte-ascuțite printre colțuri reci de stâncă ,
Codrul ne rămâne umbră-n pâcla deasă și adâncă .
Bucuros e pasul sprinten , raza blând-a lunii-soare
La poteca - feerie peste marmore-n trotuare ,
Nici nu știu cât a fost ora în pădurea fermecată
Și-o poiană ne stă-n cale de steluțe luminată .

Prin închipuirea nopții , văd castele-nfricoșate
Păzitoare-ntunecimii ... , reci , uitate , ferecate ,
Ziduri de granit cu arcuri într-o altă-nfățișare
Ireale par a fi ... sau , o pură întâmplare !
Mi-este frică de ce-ascunde înlăuntrul lor mister ,
Să plec iute din poiană , spun nebunului și-i cer !

Cu-o privire cam buimacă îmi vorbește sacadat :
- Simplă ființă muritoare ! Hai să mergem , ce să fac ,
Îți dezvăluiam doar ție taina viselor din noapte
De ai fi crezut drăguță , că-s aieva ,... toate , toate !
Frica sufletu-ți cuprinde , asta văd , acum tresar ,
Te puteam duce oriunde , aș mai sta , însă-i zadar ...

Doi străini mergeam alături printre pomii fără vlagă ,
O întoarcere de timpuri , împrejur , ființe de pradă :
- Unde-s păsările toate dintre ramurile goale ?
Frunzele par veștejite , codru-i arămiu spre poale ,
Prinde formă grea nimicul dintr-un dor întrepătruns ,
Iar pustiul se-mpreună cu-ntunericul de sus !

- Vrei să mai privești o dată fetele din ap-albastră ?
Ele sunt simple dorințe călătoare-n viața voastră ,
Ce vor dăinui în spații și-ntr-a voastră desfătare
Întocmind leagănul lumii și a ei perpetuare ...
O sfială mă cuprinde , drumu-n ostrov îl fac roată ,
Sângele-mi se strânge-n vene ca o boală înghețată ...

Mă îndrept spre luntrea mică ce și ea pare grăbită ,
Iar pe frunze îmi rămâne urma pasului foșnită .
Au pierdut pomii-n pădure verdea lor înfățișare
Devenind fantome negre pe-ntristata mea cărare ;
Mănăstirea cea de lemn dintr-a ei lumina vie
E o licărire - pâclă , într-a nopții nebunie !

Îmi dau seama că sunt singur în astă pustietate ,
Iar nebunul meu se pierde printre bolți întunecate .
Am împins luntrea în apă să prind valul de cristal ,
Brațul strânge , teama-mpinge lopățița către mal .
M-am întors lângă fântâna ce-o știam cu bec în curte ,
Far de doruri somnambule , gânduri vrute și nevrute !

X

Pașii repezi închid poarta scârțâindă pe la toarte ,
S-a-nchinat lumina zilei răsăritului de noapte ;
Somnul griă face conjur gândului cu oboseală ,
Trupul e calea curată-n , codrul - ostrov , catedrală .

FRUNZĂ DE FERIGĂ

Frunză de ferigă ,
Vino și mă strigă
Dintr-un strop de soare
În amiaza mare .

Lacrimă de ambră ,
Pe a lumii salbă
Aur , bulbi , petale ,
De mărgăritare !

Frunză de mirună
Florile-n grădină
Dragostea lumească
Vor să-ți dăruiască ,

Să îmi fii mireasă
Muză vaporeasă ,
Verde pețitoare-n
Zi de sărbătoare ...

Frunzuliță bună ,
Vino de-mi adună
În noaptea cu stele
Gândurile mele !

Praf de dor și tină
Zboară în lumină ,
Frunza cea măiastră ,
Peste noapte-albastră .

Lacrimă de ambră
Pe a lumii salbă ,
Verde pețitoare-n
Zi de sărbătoare .

MĂ DOARE

Haite de lupi
Ucid căprioara rănită ,
Pe ciotul pădurii de brad
Scrijelit , în nesocotință ...

Mă doare câmpul
Uitat în nemuncă și aruncat
La marginea drumurilor , ieșite aiurea
În cale .

Bătrâni istoviți ,
Cu pensii tăiate , deplâng umilința
Pruncului și a mamei lehuze din
Concediul de maternitate .

Botul – mistreț ,
Rânește asfaltul drumului în
Gropi- capcană , umplute cu bani
Din conturi furate .

La intersecții
Se rotesc în zadar tiribombe ...
Lanțuri - convoi cu mașini giratorii
Curg pe direcții tangente .

Au înflorit
Lângă școli , biserici și tribunale ,
Centre etnobotanice iluzorii
Pregătindu-ne , de anestezie .

Ciombi răspopiți
Stau aplecați deasupra trupului meu ,

Gata să taie cu lama asumării
Organele ce încă mai pâlpâie .

Ochii biometrici
Măsoară pulsația stresului ,
Convenită retoric la masa
Numită Brussels !

Mă doare amestecul
De bine și rău , ce trage
Hotarul ieșirii ființei mele ,
Din nații ...

EVENIMENTE

Aripa corbului fâlfâie pe catedrală ...
Naosul cântă prohodul scurs prin vitralii ,
Mulțimea inundă Piața ta , Timișoară ,
De la balcoane se trage și se fac represalii ...
Opera-i scena absurdă ce își trage cortina
Lumea nebună din stradă dorește și vrea libertate ,
Se comasează-n triaje bâte și căști lampadate
De nicăierea ordine vin și se cere dreptate ...

Se trage besmetic , e îmbulzeală
Ard lumânări din lacrima nopții ,
Îngeri - copii cad fulgerați de gloanțe-n rafală ,
Viața se stinge în chinuri , cu țipătul morții ...
Sună sirene-n salvări muribunde ,
Spitalele gem de oameni și larve ,
Paturi și pânze în sânge roșesc ,
Ochi veninoși sfredelesc în cadavre !

Spre București urgia turbată pornește ,
lese din matca fluidă și varsă teroare ,
Lovită , speranța sângerează și trece
În șchioapăt gemând , ... că o doare !
Statul incită , minciuna scorește ,
Rafale de foc zboară spre cer ,
În piețe - florale sunt tancuri ascunse
C-un ordin morbid , din elicopter !

Ochi de nesomn în televizoare
Croiesc revoluții pe scenarii fictive ,
Roata-destin la groapa - bizar ,
Învârte aluatul durerii , e jale ...
Aripa corbului fâlfâie-n piețe ,
Târgoviștea noastră își trage păcatul ,
Speranța își varsă sămânța cu votul în urnă ...
Și moare !

X

“ Strânsă de secolii , iubirea învie
În inima țării , Tu , inima mea ,
România ! “

DOUĂ TURTURELE

Două turturele
Între rămurele ,
Stau și se amuză
Pe-o umbră , de frunză .

Aripi în grădină
Dau zilei lumină ,
Gurluind în cânt
Forfotă de vânt ...

Pene la cosiță ,
Flori de lămâiță ,
Mândre picturele ,
Printre răzorele .

Vă voi duce-n casă ,
Să vă pun la masă ,
Boabe-n pârg culese
Cu grijă alese .

Când îți este teamă
La mine îndeamnă ,
Prinsă turturică-n
Gheară de pisică !

Aripi în grădină
Mândre turturele ,
Dați zilei lumină ,
Printre rămurele !

SPERANȚA

Iluzie ambiguă , arc peste timp ,
Amforă plină de dor în singuratate ,
Țel tranzitoriu cu soarta la schimb
Ești gândul-miraj de care-avem parte ;

Strângi norii din calea deșertăciunii ,
Înlături neștiința din nesiguranță ,
Reper relativ , ești leagăn mirunii
Trăirii lumești și dai vieții constanță .

Funcție metrică și iluzorie ,
Din norul vândut nopților albe ,
Ești centrul conștiinței vital , pulsatorie
Lacrimii scurse din inimi bolnave !

Nimicul lucrează și împletește
Lanțul-idee din reaua pornire ,
Dincolo-n neguri speranța sloboade
Iubirea-ngrădită de nefericire ...

Strânsă în plase șade-amorțită ,
Umilă , uitată de-a noastră privire
În conul de umbră al lumii,-n derivă
Așteaptă iertare la inimi fără simțire !

Iluzie- ambiguă , arc peste timp ,
Lacrimă-n dor și singurătate ,
De nicăierea apari tu , vindecare
Pe buzele noastre cu vise deșarte !

X

Când buna plăcere a prins importanța
Căii urmate și necercetate ,
Din raza- genună , pe-un nor însenină ,
Trezită , uimită , iubită , Speranța !

GĂSIȚI O SOLUȚIE !

Ne-mpinge păcatul spre mlaștina morții ,
Mâncăm chimicale și etnobotanice ,
În teatre e frig , cortina se strânge-n
Injurii-pamflet și versete satanice !

Scoateți afară caseta cu bani
Din negrul coșmar al lumii șuvoi ,
Opriti închinarea la moaște ,
Căci Domnul ,... e-n voi !

Milogi muribunzi , bolnavi cerșetori
La colțuri de străzi și-n porți de cetate :
- Fi-ți milostivi și dați-mi un ban , ...
Dumnezeu să vă dea sănătate !

Scoateți afară prostia din neam
În clone bilingve , fățarnic adverse ,
- Opriti genocidul poporului meu !
Miniștrii sunt muți , au umbrele șterse ...

La starea civilă , vântul veghează ,
E plin tribunalul cu dosare-n divorț ,
Casa de nașteri arde-n incendiul uitării ,
O asistentă e prinsă-n cătușe și-i pusă la colț ...

Scoateți afară hoția și ura
Justiției oarbe din Constituție ,
Opriti genocidul poporului meu ,
Găsiți o soluție ...!

AN NOU

Sclipiri plasticate în dans de culori ,
Steluțe-aurii inhibă chiar luna !
Ritmic se-aprinde lumina în pomi ,
Zboară-n neant artificii într-una .

Cercuri brizante cad din văzduh ,
Tună petarde în schije de ploi ,
Fulgeră vântul , latră câinii la stele
Smintesc turturelul din Viile Noi ;

Fug veverițele-n coajă de scorburii ,
Parcul se strânge sub mantia - nea ,
Ramura-și leagănă frigu-n crenguțe
Pe aripa nopții de zbor , cucuvea ...

Fâlfâie anul deasupra Cetății ,
Spumegă vinul din cupa-șampanie ,
Zăpada se-așterne pe blocuri
Se curăță vremea în spovedanie !

ANDROCLES

Tribuna fierbe plină , spectacolul dă încă
O umbră sângerie ucișilor din scenă ,
Un vuiet nebunesc pe ziua-ncremenită
Cu fiare-nlănțuite , postite în arenă ;
Mai bate în răstimpuri ovalul meteor
Schimbând cadrul sinistru c-un alt și-un alt décor .

Nu s-a găsit în Roma să fie vreun profet
Spre-a tâlcui răspunsul din scen-absurd-a firii ,
Cadavrele-n grămezi sunt puse-n car , încet ,
Și aruncate-n silă la lei , în dreptul gurii ;
Prin sunete de trâmbiți programele se schimbă
În cușcă hiena rage , mugește și se plimbă !

Pe tron stă împăratul , cetatea toată-i fum ,
Altarele de flăcări nu-i scot din ochi mândria
De a fi zeu , el , omul ca nimenea-n forum
Pe monstruasa-i faptă , agonizând trufia !
Norodul vrea pe lespezi o altă crimă , iară ,
Le-o cere nebunia plăcerii și-a lor boală ...

Sărmane sclav Androcles , privești nefericit
Cum vulturii dau roată-n pornirea necrofagă
Iar leu-și rupe lanțul , se-avântă îndrăcit
Spre tine , ca un tunet , când sufletu-ți se roagă !
Nici colții și nici ghiara nu sunt ce par să fie ,
Cuprins de sila morții , tu o aștepti să vie ...

Căci ai fugit , văd bine , de la stăpân să ai
O clipă de iubire și liniștită masă ,
Impulsul tinereții și-al libertății grai
Au dat curaj iubirii-n nevinovata-ți casă ;
Așa căzut-ai prins în clipa de amor
Și dus în amfiteatru , sărman gladiator !

Bat tobele absurde , nu poți să te ascunzi ,
Ai brațele-mpietrite , ai inima de plumb
Și prins de umbra morții în noapte te afunzi
Iar gheara spurcăciunii te culcă la pământ ...
Dar,... stă puțin , se-nvârte cu ochii în văpăi
Însenineaz-arena și te cuprind cu ei !

Rămâi întreg sub coama de răget stins în glas ,
Poporul nu dorește , zorind sălbăticiunea
Spre-a-și desfăta cruzimea de suflete-n pripas ...
Neînțelegându-și jocul , nici locul , nici menirea

Recunoștinței spirit prin trupuri vindecate
Aflat în animale din specii ,... separate !

Se-apropie de tine , cu-o lacrima-n privire
Îți linge rana caldă , îngălbenită , udă ,
Mirosul ți-l cunoaște , chiar dacă despărțirea
A fost o vreme lungă de rătăcirii , transfugă ;
Arena-i liniștită , tribuna amuțește ,
Gladiatorul teafăr la zei milă cerșește .

Spectacolul se-ncheie , soldații strâng plutonul ,
Din robă împăratul cu mâna peste vii
Un semn face la tobe , pecetluind dictonul :
- Iertat să fii , Androcles și fericit vei fi ...!
Norocu-ți e izbânda pe fapta-ți din menire ,
Căci drumul tău prin viață ,te trece-n nemurire !

CUMPĂNA VINDECĂRII

Boala sufletului ,
A secat izvorul lacrimilor
Din fântâna
Speranței .

În deznădejdea mea ,
Mă hrănesc
Cu iarba amară
A suferinței .

La cumpăna gândurilor
Vin drumeți
Să tragă ciutura ,
Deșertăciunii ...

Potirul îngăduinței
Îmi iartă păcatul
Sălășluit în trupul
Firesc ;

Temelia răului
Sub viciul ascuns ,
Își ascute
Ghearele morții .

În cupa îndoielii
Caut leacul uscat
Al sângelui
Sfântului Graal

De nemernicie
Mă-nveșmânt cu mândrie ,
Ucigându-mi speranța
Vindecării !

“ Deșertăciunea ,
Durerea și boala ,
Au vindecare
În ierburi amare .”

GER PE DEFILEU

Stropul de apă crispat în bucăți
Macină stânca prinsă-n crevase ,
Piatra din munte picură-n strada
Cu zimțuri pe margini sticloase .

Țurțuri de gheață cad din zăvoare
Și stau așezați pe latura drumului ,
Convoiul auto se împletește în trecătoare
Cu unda năvalnic-a râului ...

Gerul și apa , dusă-n derivă
La îngustimi curge-n găluște ,
Valul-zăgaz lin clipocește
De bălăceala a două rățuște .

Podul pe Jiu nu mă dezmente ,
Țanțoș înfige pintenii-n pradă ,
Frigul cețos din creasta de munte
Strânge oțelul și-l face arcadă .

Calea ferată urcă versanții
Șina-n traverse scârțâie-n ger ,
Cablul vibrează la teleferic
Șarpele tren intră-n tunel .

Pletele munților , mândre troiene
Stau prizoniere , legate-n tranșeu ,
Soarele palid alb luminează
Zăpada cernută în straturi , pe defileu .

CONCURS

(fabulă)

Poate nu o să mă credeți
Lumea-i plină de minuni ,
S-a scos la concurs un post
În spitalul de nebuni !
Mare este lucrătura
Cu serviciul - importanță ,
Căci nebunul nu e apt
Dacă nu are prestanță !

S-au pus într-o ecuație
Acte-n legislație
Încurcate , bifurcate ,
Prost transcrise,-amestecate ,
La dosar fiind și ștampila
Bolnavului paralytic ,
Dovadă că e prolific
Fizic și neuropsihic .

Pentru-a da cadrul legal ,
Leopardul general
A postat pe internet
Postul liber și , discret ,
A pus termene-n strânsori

Prinse între sărbători ;
Emoții , revelion
În probe de Sfântul Ion !

La concursul de pariuri
E-un vulpoi și , tam-nisam
A depus iute dosarul
Și-un nefericit motan ;
Patru veverițe-alese
Din sănătate culese ,
Au primit permisie
Să fac-o ,... comisie !

Căci răspunsul , cum văd bine ,
Nu e pentru oareș'cine !
Miza-i mare și-i păzită ,
E greu de trecut prin sită
Ordinul ce de sus vine ...!
Candidatul scos valid
Obligat este s-aducă
Tolba plină , la partid !

Înainte de-ncercare ,
Dimineața în parcare ,
Studiosul de vulpoi
Învăța a sa lucrare :
Au pornit , deci , tevatura ,

S-a dat startul de îndată
Cert era-n sine că proba
Nu putea fi , contestată !

Iar apoi , supervizorii
Numiți de comunitate
Au venit să dea politic
Sprijin și loialitate !
Motănelul strâns cu ușa ,
Simțind aer prost și greu ,
A promis că nu va face
Recurs în demersul său ,

După ce-și tocise mintea
Să cuprindă-ntregul set ,
Învățând legislatura
Din sănătate și drept ,
Cu fler bun și experiență
Era ferm convins că știe
Să ia note-n asistență
Făr-o altă , șmecherie !

xxx

A părăsit încăperea
Din holul spitalului ,
Reușind abia să-ngâne :
- Nesimțitii dracului !
Amintindu-și de Poetul

Peste vremuri , oameni buni
C-ar fi cazul să dăm foc ,
“Și la casa de nebuni !“

ZĂVORUL

Gândul închide zăvorul cuvântului ...
Gura spurcată aruncă silabe la grauri
Vulturii-n cercuri țintesc turtureaua ,
De pe coclauri .

Freamătă codrul , fierbe pădurea ,
Tufișul din parcuri e plin de sticleți ,
Orașul irumpe în piața pavată
Cu , epoletji .

Zeama la pompe e scumpă și rară
Stau taximetre pitite-n garaje ,
Calea ferată , falimentată e ruginită,-n
Triaje .

Lacătu-i pus pe oceanul de gânduri
Vorba-n cătușe își cere iertare ,
Cuvântul sub cheie se zvârcolește
Rănit de strânsoare .

Gândul deschide zăvorul cuvântului ,
Zeama din pompe arde-n garaje ,
Sună sirena , trenul pornește haotic
Scăpat , în triaje !

NU ÎNȚELEG

Am învățat la școală
Destul de multe lucruri ,
Să pot cunoaște lumea
Să știu cum să mă port ,
N-am reușit , văd bine ,
Să înțeleg și rostul
Prin care-nvățătura-mi
S-a pus împotrivire
Prin felul meu , comport !

Căci am sorbit cu sete
A cupii lumi otravă
Hrănindu-mă cu răul
Ce l-am găsit pe tavă ,
M-am întărit în simțuri
La școala din cămine
Sporindu-mi suferința
Retransformată-n , bine !

Nu am cerut la nimeni
Nici milă , nici pomană ,
Nu mi-am dorit vreodată
Să fiu proprietar ,
N-am acceptat prinoase
Ce nu le meritam
Și nici muștrarea vremii
Trecute ... în zadar !

În neant s-a topit răul
Din cale-mi ca o boare ,
Oricum mesajul său
Nu l-am putut reține
Și-am continuat lucrarea
Cu mintea mea bolnavă ,
Descătușind zăvorul
Oceanului de bine !

N-am înțeles dorința
De-a face rău , cu ură
Lovim în omul- frate
Oriunde , la serviciu ,
Acasă-n , drumul mare ,
Biserici sau spitale ,
Îngurgitând drăcescul
Amestecat cu viciu ...

X

Aș vrea să știu ,
Și să dezleg
Dar , nu-nțeleg !

ODĂ GIMNASTELOR

Frumoasele mele vestale ,
Așezate-n bronz pe soclu ,
Iscusite păsări grații ,
Ardeți diafan în ocru !

Nestemată Nadia-nină ,
Muza tinereții mele ,
Mă întâmpini sub Cetate
În cortegiul tău de stele .

Ați atins perfecțiunea
Trupului fără odihnă ,
Zeite , în Olimp și-n sporturi
Paralele , sol și bârână

Cucerind ambientalul
Trambulinelor elaste ,
Ați înălțat tricolorul
Imn , iubirii țării noastre !

Odă vouă , chipuri drage
Ce pe-un rând stați așezate ,
Radiind în timp din bronzuri
Străluciți , de sub cetate !

Frumoasele mele vestale ,
Iscusită Nadia-nină ,
Nestemate păsări-grații ,
Vă luați zborul spre lumină !

DINCOLO

M-am împiedicat
De propria-mi umbră ,
Pe latura gardului
Cu zăbrelele-n cer ...
O viață întreagă
Am căutat ușa
Evadării din mine
Și , nu am găsit-o !

La naștere ,
Mi-am ales singur
Țarcul cu zăbrele ,
Ocrotindu-mi creșterea

Însă , am crescut
Fără a putea atinge
Vârful îndepărtat al
Simțurilor mele ... flămânde !

Trăiesc martiriul singurătății
Din închisoarea gândurilor ...
Ochiul obosit caută liniștea
Ascunsă la temelia alinării ;
Cuvinte stranii din glas
Ies printre zăbrelele silabelor
În morfeme subliminale
Întorcându-se-n , obărșie .

Strânsoarea împrejmuirii
Mi-a împuținat trupul
Subțirându-mi reflexele
Din aria cunoașterii ;
Degeaba întind mâna
Să culeg mugurii
Stelelor , ce clipocesc
Dincolo de hotar ...!

Imensitatea clipei
Diluează cuvântul
Prizonier . Speranța

Deasupra țarcului e cerul !
Dincolo de cer e zborul ,
Dincolo de zbor
Sigur , îmi voi afla
Liniștea !

RASPUTINIADA

Falși profeți , false iluzii , mascarade-aristocrate ,
Stați pe scaunul puterii , lipitori purgative !
Retrăiesc prezentul vostru-n maniere democratice ,
Evitând a vă mai cere bună voie sau iertare ...
Sunt năuc și nu știu bine , nici cu ce semnificații
E la moda violetul peste urna disperării
Când se măsluieste votul în campanii desuete ,
Unde ne e mintea , Doamne ? Unde ne sunt banii Țării ?

X

Pe-al Rusiei tron , un prinț desfrânat
Dând curs evlaviei smintite , prooroce ,
Din negrul altar a descătușat
Satanice forțe-ale vrajei ,... atroce !
Țarina cuprinsă de oful matern
Dorind ca pe lume s-aducă un fiu ,
Pe valul iubirii și-al inimii-ndemn
S-a amăgit cu speranțe-n pustiu ...

Zidită de oameni , își trage izvorul
Din capătul lumii fântâna speranță
Să fie-mplinită dorința alteței regale
Prin pruncul drept , recunoștiință ;
Aude de dânsa , ia garda sa toată ,
Pornește spre schitul clădit din minuni ,
Intrând în cleștarul de apă curată
Își simte lăuntrul lucrat în genuni ...

Și-n tainică rugă dorința ascunsă
Se întrupează prin ființa suavă
Ce-i crește în pântec , iar lumea-n uimire
Rămâne la darul fântânii , pe-a apei otravă ...
Deci , vine momentul s-apară Rasputin
Cu barba netunsă , duhnind a sudoare ,
Călugăr de rând pe scena-n pretenții
La curte a fi , duhovnicul casei regale !

Fiu de țăran , căruțaș îndrăzneț ,
Cu ochi de crotal pe țara în transă ,
În lumea pierzării cu gând de îngheț
Și-a spus că mai are ,... o șansă !
Zvonind că pe lume-i Hristos întrupat ,
El , omul hipnotic norodul supune ,
Scornind izbăvirea prostimii de rând
Întreaga voință venit-a , să-i cânte în strune ...

Țarina aude și cheamă proorocul ,
Prin soli dă răvaș la omul cel sfânt ,
Feciorul în leagăn din boala fântânii-i
Cuprins de durere și , suferă crunt !
Rasputin apare , în brațe ia Țarul ,
Sărută Țarina cu infatuare ,
Privește copilul și-l culcă hipnotic
În văzul minunii,... cea mare !

Desfrâu și plăcere , e poarta deschisă ,
Rasputin e vraciul de inimi și gând ,
Se-ndreaptă cu pași îndrăzneți spre coroană
Prin fapte viclene , de om îndrăcit și fără cuvânt !
Soții fără minte , femei în prigoană
Alese cu grijă din curtea regală ,
Cad victime calde poftelor-vicii
Minții demente , pe țara în boală ...

Acol-unde nu vrei apare Rasputin ,
Sporește angoasa din zbuciumul lumii ,
Intrat în dizgrații își simte sorocul
Și-ncearcă s-o dreagă cu glasul minciunii !
Își face demersul de om proorocit
În scop mesianic , cu fapte de bine ,
Pe reaua lucrare se vede zădărnicit
De limpedea minte a mării prostime !

Simțind c-are viața-n primejdie mare ,
Aleargă la țar , să ceară protecție
Și crește angelic în ochii țarinei pe care
O ține în transă abilă , cu multă discreție !
În șubreda eră și-al ei capital ,
Distingși filozofi descriu fenomene , interpretează ,
Forța mulțimii din fabrici emană în stradă ,
Nobilii Curtții vor o schimbare , se organizează !

Obligă profetul , pe el , Mare Rasputin ,
Să-și guste mâncarea din masa ostreață ,
Prins cu de-a sila , de gloanțe rănit ,
E luat și-aruncat sub o crusta de gheață ;
Demonul luptă cu sloiul , îl sparge ,
Pe gerul din apă își face canal ,
Cu mâini tremurânde prinde pământul ,
Se trage , îl urcă si ,... moare pe mal !

Lumea-ngrozită rămâne , blocată !
Stihii și vântoase se zbat cu stupoare
Familii distruse prin moarte-s salvate
Din viciul trupesc și,... destrăbălare !
Dispare profetul , cu el și durerea
Copilului - prinț în boala-i pricină ,
E semn de la Domnul ! Iubirea
Nu iartă pe nimeni , fără să caute vină !

X

Încercând a vă mai cere bună voie sau iertare ,
Retrăiesc prezentul vostru-n maniere democrate ,
Stați în scaunul puterii , lipitori purgative ,
Falși profeți , false iluzii , mascarade-aristocrate !
Sunt năuc și nu știu bine , nici cu ce semnificații
E la modă violetul peste urna disperării ,
Unde-s banii Țării , lume , când se măsluiește votul
În campanii de votare cu,... Aleodori - Manolii ?

CAPRICIU

N-am lăcrimat de rușinare
Și nici nu cred că-mi pare rău ,
Când după prima întâlnire
Mi-ai spus că sunt ,... un derbedeu !

Am lăsat timpul să discearnă
Comportamentul meu din fire ,
Pentru ca tu , frumoasă doamnă ,
Să-mi dai o clipă de iubire ...

Trecută-i ziua disperării
Nimic nu e din ce a fost ,
Rușinea patimii furată
O țin ascunsă , fără rost ,

Poate că apa o să șteargă
A mea pornire cu-ndrăzneală ,
Când în cabina de la dușuri
Te-am luat în brațe , erai goală !

El , timpul , doară judeca-va
Comportamentul scos din fire
Ce dintr-o poftă inghinală
S-a transformat în amăgire ...

Tu , n-ai cedat împătimirii
Gestului nud prin necuviință ,
Speram ca trupul meu să fie
Și pentru tine , o dorință ...!

N-am lăcrimat de rușinare
Și nici nu cred că-mi pare rău ,
Când peste fața mea cu palma ...
Mi-ai spus că sunt ,... un derbedeu !

CINCI

În statul nepăsării ,
O doamnă blondă taie
Panglica gondolei teleferice ,
Având cabinele înzăpezite-n speranță ...
La inaugurare , firul tensionat se oprește
Pe culme . Aici este așteptată de cinci brazi !
În drumul doamnei spre înălțimi , se închid
Școli , grădinițe , fabrici , spitale
Și mine ...!

Raza lunatecă a nopții
Îmi amintește de culoarea oțelului ;
Furnalele Hunedoarei sunt reci ,
La Călan mirosul cocsului
Fumegă din ruina coșurilor
Prăbușite pe strada absurdului ...
Din urna dezamăgirii au fost trase
Cinci voturi : solid , lichid , gazos , plasmatic
Și , spiritual ...

În Valea plângerii ,
Apele Jiului cară lacrimile
Pădurilor obosite peste munții

Cu rădăcinile înfipte adânc ,
În stratul terțiar de cărbune .
Scârțâitul neuns al telefericului
Oprit în poiana cu brazi
Anunță apropierea grea a crucii
Cu cincii ,... mineri !

Din gurile puțurilor
Izvorăște metanul cu miros de
Tămâie . Morții nu sunt duși la biserici !
Rămân îngropați în grădina
Propriilor nevoi , îngrășând pământul
Fertilizat nepoților , norocoși că trăiesc ...
Aura fluidă a dimineții-cărbune ,
Cade străpunsă în sulițe de soare ,
Pe Retezat .

Harul dumnezeesc a oferit omului
Cinci degete , cincii simțuri ,
Cinci trepte spre lumină ;
Ascensiunea cunoașterii
Rotește cheia dorințelor
În cvintetul amar , al suferinței ;
O doamnă blondă pâlpâie-n opaiț
Împutinându-ne vederea ...
Of , Doamne ...!

VAMEȘI

Guri purgative de molii sug statul ,
Guvernul le-nșiră pe graniță ,
Țara săracă , încrezătoare , le pune mâncarea
În raniță .

Au nările-n vânt și-adulmecă aerul
Cu dinți pregătiți să verse veninul ,
Tiruri cu marfă așteaptă la rând , să plătească
Tainul .

Huzurul îmbracă hainele statului ,
Judecătoru-n dosare rămâne perplex ,
Orgii în birouri , bairamuri și mită la vamă ,
Țigara se stinge în , sex ...!

Cu grijă strâng banii , cumpără funcții ,
Treapta politică-i strașnic marcată ,
Piesele tablei de șah până la rege au
Gura căscată !

Urlă sirene , zboară-n cătușe
Genți burdușite spre capitală ,
Râd procurorii , au parte și dânșii din
Mica tocmeală .

X

Alte istorii trăim , alte religii
Cu rele năravuri și nelegiuți ,
Vameși pretindeți a fi la hotar , dar ,
Nu ne prostiți !

CEAIURI DRESE

La birtuțul lui Florică
Caut ceai de levănțică ,
Aer proaspăt mă îmbie
Într-un abur de rachie !

Căci , duminica trecută
Am băut suc de cucută ,
Mulți mi-au spus că o să mor ...
Pe sticlă scria alcool !

Mi-a pus draga de Mărie
Mușețel și păpădie ,
Coadă șoricelului
Traista ciobănașului

În licoarea mea dementă
Dreasă cu un ceai de mentă
Și m-a stropit cu pelin
Înmuiat în zaț de vin ...

De-am sărit în sus ca ars ,
Căci în ceașc-a fost vinars ,
Armonii în difuzoare
Pe valsuri de sunătoare !

La masa săracului
Beau lăptuca cucului ,
Floarea câmpului cu dor
În trei lacrimi de lichior ...

Iar cafeaua n-are gust ,
Din cănuța mea de must
Pe limba-mi strânsă colac
De salvare , în cognac !

La birtuțul lui Florică
Caut ceai cu levănțică ,
Aburul de iasomie
Mă poștește și , mă-mbie !

ÎNCĂLȚĂRI

Sub talpa mea se sfarmă piatra ,
Așa s-a subțiat pingeaua ,
De-mi voi schimba încălțămintea ,
Înseamnă c-am tăiat purceaua !

Mă doare carnea-n călcătură
Pe mersul ce se face pliuri ,
Iar dac-o iau pe arătură
Cu siguranță am blachiuri !

Din pod bocancii de armată
I-am curățat și lustruit ,
Să merg pe strada asfaltată
Ca un măgar , împotcovit !

Am cumpărat la mân-a doua
Altă pereche , din import ,
Și de bumbac mi-am pus obdeaua ,
Căci mirosea carnea de porc !

Sunt alte timpuri , alte gusturi ,
Alte-ncălțări și cu alt fler ,
Am jupuit degeaba câinii ,
Să fabricăm cizme Burgher !

Pantofi cu ramele - corset
Scot limba într-o frenezie ,
Au toți fundițe la șiret
Și zbiară ca o heghelie !

Nările-n vânt caută urma
Copitelor nedespicate ,
Se face praf , când trece turma
De paparude , încălțate !

Pentr-un picior de căprioară
Nebun de-acasă am să plec ,
Cu trusa plină , bunăoară ,
Un cui , un ciocănel și-un , flec !

Se sfarmă piatra-n călcătură
De sar scânteii , strada nu iartă ,
Mi-am uitat mintea în driblură
Și gândul , cred , lipit sub talpă ...!

REGĂSIRE

Fulgi de rouă sau de nea
Cu parfum de vioarele ,
Zboară-n valuri catifea
Peste gândurile mele ...

Într-o limpede răcoare ,
Încălzită-n dimineață ,
Pe colina aburindă
Se topesc vapori de ceață .

M-am întors de nicăierea
Pentru-a nu știu câta oară ,
Să mă întâlnesc cu mine
Într-o altă , primăvară !

Dintr-o minte revoltată
Izbucnită-n muguri-rod ,
Drumul cale-mi face roată
Și-i neliniștit la nod !

Stropi de rouă sau de nea ,
Fulgi de ceață pe tulpină

Arde-n sâmburi viața mea ,
Semănată în grădină !

ÎNSINGURARE

Boala , grija , teama , gândul
Bat la ușa casei mele ,
Învârt cheia , încui broasca
Și m-ascund după perdele ...

Stau în patul neputinței
Prizonier, cu siguranță ,
Alungit peste zăbrele
Și lipsit de importanță ...

Am ajuns să fiu nimicul
Fără leac , între gunoaie ,
Trupul nu-mi mai face umbră
Apăsător de greu , se-nmoaie !

Deunăzi a fost poștașul
Obligat și el , ca omul ,
Să-mi transmită prin factură
Că mi-au tăiat , telefonul ...

Zile-ntregi întrețes plasa
De paianjen ca o toartă
Și privesc de la fereastră
Că nu-i nimenea la poartă ...

M-a pus statul la mezat
De-am vândut apartamentul ,
C-am rămas restant cu gazul ,
Apa , aerul , curentul ...

Mă dor coastele , vederea ,
Întreg corpul mă furnică ,
Junghiul tusei mă străpunge
Inima-mi se face , mică ,

Chiar și pieptul îmi tresaltă
Rar , aritmic , cordial
Inspir praf , patul devine
Scrin , cușetă , bol , spital ...

Am distrus a mea icoană
Ostenită de-nchinare ,
Pe tavanul alb al casei
Sper că voi găsi iertare !

Teama , gândul , foamea , ura
Bat la ușa casei mele ,
Am aprins o lumânare
Pregătit de toate , cele ...

CONVULSII

Bântuie-n haos duhuri aiurea ,
Steaua abisului arde în soluție ,
Cugetul sincer și echilibrul
Ființei umane sunt liberi arbitri ,
Fără soluție .

Aura morții din piramide
Inundă pustiul și delta lui Nil ,
Focuri de arme pe nordul de Africi ,
Grindini de piatră și gloanțe trasoare
Ucid în delir ...

Despoți diabolici trag fără milă ,
Rumoare-n Sahara , cu disperare
Plânge de foame deșertul și-i criză ...
Viața-n nisipuri sub norul de praf
E fără scăpare !

Fulgere-n cer , spațiul se rupe
Tunetul răului vine spre noi ,
Etica vieții rămâne pe cruce ,
Țara se zbate în taxe și biruri ,
Legea-i noroi ...!

Povara fiscală omoară decența ,
Locul de muncă e inexistent ,
Se fură partinic , le merge pasența ,
Prostul muncește cu ziua ca un
Dement !

Focuri mocnesc , lumea înjură ,
Freamată spectrul în evoluție ,
Coduri din Lex sunt stoarse cu ură ,
Se schimbă fundalul logistic ,
Va fi revoluție !

Tremur-oceanul în arhipelag ,
Convulsia-mpinge substanța niponă ,
Lumina se stinge , bursele cad ,
Tsunamiul aduce o altă criză ,
În zonă !

DUHURI

Trupul se zbate în lagărul umbrelor ,
Câmpuri difuze , prezențe discrete
Radiază subtil din lumea de dincolo ...
La mine vin duhuri , e noapte ,
Somnul mă ține în starea de veghe ,
Aripa duhului casa-mi străbate !
Așteaptă acordul , semnalul sublim ,
Culoarul empatic al trecerii din
Noapte spre ziuă , schimbându-și frecvența
În spațiul divin ...

Ceva în mine se naște , mă doare ,
Ființa figură , necunoscută prinde contur ,
Conturul e ceață , ceața e abur ,
Aburul pală , pala e boare ,
Boarea-i răcoare ,
Dincolo trece prin ziduri , e rece ,
Sângele-n vene-mi îngheață , din întuneric
Joacă lumini , patul mă țintuie
Peste cerceafuri , ochii-mi sunt umezi
Și-am stropi de sudoare pe față !

În spațiul oniric văd chipuri drăcești ,
Forme haotic dănțuitoare ,
Ace de frig , fără-ncetare joacă penumbre ,
E pâclă , simțirea îmi cade răpusă
Prin străfulgerare ...!
Cu ură vreau duhul în brațe să strâng ,
Mi-e sufletul plumb , am corpul solid ,
Sunt vlăguit , casa-i pustie ,
Din virtual unda de gând
Intră și trece prin zid !

Se reîntoarce în plăsmuire ,
Puterea din iad ia formă umană ,
Forțe contrarii în mine , mă lupt cu stupoare
În patul lui Procust , fără-ncetare
Tremură zidul , inima-mi bate , brațul mă doare ,
Sunt inhibat între perne , ținut în strânsoare ,
Biciul satanic urechea-mi pocnește ,
Demonul foc mă împresoară cu forțe,se-oprește ,
Presimt adâncimea,din întuneric se-aude o voce:
- Lăsați-l în pace , nu-i timpul ! Nu ... este !

Spre muchii pornesc săgețile morții ,
Tremură-n plase păianjeni la colțuri ,
Lucrează asiduu , își fac așternut
Cusut cu migală de marginea nopții !
Îngerul meu adormit în pustiul năvod
Simte abisul , tresare-n convulsii ,
Adună în gânduri substanța , mă ține ,
Sunt răstignitul din marginea firii ,
Sunt picătura de ceară topită ...
Arsă și stoarsă , în mine !

Dau zorii , cântă cocoșii ,
Muguri de rouă în pală de ploi ,
Ud e cerceaful , din pat mă ridic
Corpul mă doare , nu pot să strig ,
Geamul luminează perdeaua țesută pe gândul livid .
Albă mi-e față , părul la tâmple-i vâlvoi ,
Electrizat și-ncărunțit , pernele-s vraște ,
Ghem e cerceaful, brațele-ntind, să pot respira
Sunt lacom, e dimineață, înghit oxigenul din casă
Și-am stare de greată !

Apăs pe butonul de telecomandă
Să prind la-ntâmplare o știre tv ,
E amplă rețeaua , se circulă liber pe unde
Radiative , difuze și nu știu de ce
Dar, informația în câmpul complex,se trepătrunde !
Pe monitor întrezăresc forme umane , ciudat !?
Aceleași făpturi , ființe drăcești ,
Spasme haotic dănțuitoare,manifestări transsexuale,
E ziua , sunt duhuri scăpate din noapte în televizoare ,
Mi-e frică , trupul îmi tremură , capul mă doare...!

IANCU AVRAM
(domnului , Adrian Păunescu)

Am auzit că prin Ardeal
Gorunul Iancu a-nviat ,
Cu mâna-i creangă pe hotar
Un alt contur a desenat !

Din plete frunzele-i cădeau
Legănatoare în alint ,
În aur toate se topeau
Și floarea toată în argint !

Focuri mocnesc la Țebea , iar ,
Pe cerul țării înnorat ,
Doinește Craiul sus pe deal
Iancu Avram , îngândurat !

Că sunt demenți ce își doresc
Să-l prindă viu la noi în poartă ,
Să-l judece într-un târziu
Și să-l mai spânzure , o dată !

Moții se strâng din verde plai
La Mureș , lumânări de foc ,
Întâmpinând frumosul Crai
Să-i dea binețe și noroc ,

Pe-a' sale drumuri , aer lin
Mângâietor frunții-ntristate ,
Foșnet plăcut de brad și pin
Cu dimineți înmiresmate .

Din plete florile-i cădeau
Legănătoare , în alint ,
În aur toate se topeau
Și frunza toată ,... în argint !

SCÂNTEIA MEA DE VIAȚĂ

Iubita mea , de vrei să-ți dau ceva din mine ,
Rugându-mă cu ochii căprui din a ta față ,
Bucată cu bucată mi-aș desfira lăuntrul
Într-un lasou-iubire , scânteia mea de viață !

Indiferent de modul împotrivirii tale ,
Voi bea tremurul buzei , mângâietoare , udă ,
Prin mii de-mbrățișări , aș vrea cu-o sărutare
Să saturei lăcomia din gura mea flămândă ...

Ușor s-adun nectarul , spre-a nu răni parfumul
Petalei dulci a florii-n plăcere transpirată ,
Să-ți șterg cu trupul roua de lacrimi vinovată
În patima dorinței , lumina mea curată !

Speranță-mi este dorul ce se transformă-n sete ,
Uscând a zilei arșiți pe chipul tău mirună ,
Când de pe cerul nopții adun razele-ți plete ,
Îmi luminezi poteca , frumoasa mea nebună !

Și n-am să scap din mână ușor secunda clipă
De-a împărți obsesii , în a spera sau , crede ,
Aș vrea să știi , iubito , ce lungă-mi pare calea
Spre locul tăinuit , într-o lumină verde...!

TRIOLET DE CURCUBEU

Lumina din noi , costelivă ,
Pe verdele roșu-albastru ,
Triolet , curcubeul e aura
Din gândul curat , alabastru !

Purpur-aprinsă de flacăra focului ,
Scos din adâncuri în clocot de viață ,
E raza de soare din unda trăirii
Cu oameni supuși și cu ochi de paiată !

Alb șevalet e tușa azurului ,
Clipire confuză și crepusculară ,
Zbor peste umbre picuri de vânt ,
Concert de lumini în apusul de seară !

Galbenă frunză , galbenă toamnă ,
Puf de gutuie păstrat la fereastră ,
Coajă de nucă în suc de lămâie
Și aur-ispită , jucat la canastă !

Verde-i pădurea , verde e câmpul ,
Bulbul de muguri prin iarba-nflorită ,
Vița de vie , coaja de măr ,
Urma de melc pe tulpina-nfrunzită .

Albastră e marea , albastru e gândul ,
Ochi-mi sunt clari și au forță-n privire ,
Zbor spre văzduh cu aripi de fluturi ,
Haină din cer , peste noi primenire ...

Stors indigoul din stebila de boj
Face cerneala să curgă pe slovă ,
Arde cuvântul , stau liliicii la porți
Să prindă-nserarea , cu poftă de vorbă !

Zbiară prostia-n cămăși violet ,
Patima răului e strânsă-n cravată ,
Omul mărunț își spânzură mintea
De vârful puterii , cu rolul de "creacă" !

Lumina din noi costelivă
Pe verdele roșu-albastru ,
Triolet , curcubeul e aura
Din gândul curat , alabastru !

EXPERIENȚE

- într-o lume politrucă –

O grea năpăstuire a-nțelenit simțirea
Din versu-mi apăsare , bolnav , înfierbântat ,
Mi-am irosit puterea în încercări aiurea
Și m-am hrănit cu vise pe un amar oftat ...!
Sincer , sărac , flămând , copil crescut la țară ,
Am dus povara slujbei , înămolită-n ploaie
Și-am fost plătit în rate , cu vorbe de ocară ,
Necuvenite mie , umilul din noroaie ...!

Căci am depus CV-uri la multe fețe lucii
Spre-a-mi etala prostia cu sânge nechibzuit ,
Aveam ceva speranțe , credeam că , poate , urbea
Va consuma utilul din mine , convertit :
Gândul curat și sincer , curajul , experiența ,
Profilul meu moral sau , poate , competența
Ba chiar intransigența cu propria-mi greșeală
De care m-am lovit !

A nu știu cât-a oară mi-a fost închisă ușa ,
Făcându-mă a fi ce nu puteam inghite
De la mai marii zilei , am fost chiar arvunit
Să mă transforme-n umbra de care să profite !

M-a tulburat blestemul din gura unei doamne ,
Care vindea tămâie într-un control la piață :
- Poți s-o confiști , măicuță , însă să știi tu bine
Că Dumnezeu ,... nu doarme !

Am fost sfidat , jignit și pus să bat la ușa
Incompetenței crase din capătul zăbavă ,
Vinovățindu-mi modul prin care benevol
Am evitat prostia de-a amenda ,... o babă !
Mai și râdeau colegii , că n-am trecut baremul
Spre corpul de elită subțire , desuet ,
Nu-mi reproșez nimic , conștiința , dimpotrivă ,
Mi-a dat a înțelege c-am procedat corect !

X

Acum , când toate-s zise
Printr-un amar oftat ,
Îmi văd de a mea treabă
Și mă hrănesc , cu vise ...!

ÎNTOARCERI

Bărbatul din mine
Îmi spune femeie ,
Că suntem petale
Și muguri de floare ...

Prinși în iubire
Pistilul ne ține
Împerecheați ,
Pe creanga subțire ...

Vântul o scutură ,
Pomu-n grădină
Își strânge frunzarul ,
La rădăcină !

Bărbatul din mine
Te cheamă , drăguță ,
La altă-ntâlnire
Sus , pe crenguță !

ROASĂ DE MOLIE

Au înflorit cireșii , iubito ,
Pe dragostea noastră
Roasă de molie ,
Păstrată-n sertarul iertării
S-a îmbătat cu parfum ,
De magnolie !

Încremenit de sărutul adio ,
Din holul antreu
Cu lambriuri de nuc ,
Pe brațe-mi țineam pardesiul
Și-n ușa deschisă mi-ai spus...
Să mă duc !

De dragostea noastră , iubito ,
În strada cu pruni
Și flori de cais ,
Curând izbucni-va amorul
Păstrat în sertarul iertării ...
Cu muguri de vis !

POSTUL DE PAȘTE

Suntem în post , în Postul de Vineri ,
Când moare speranța din noi , în abțineri ...
Când bumbul de floare irumpe-n petale ,
Iar via de cioate e tunsă ,
Când firul de iarbă și colțul de nalbă
Își spală lăuntrul cu seva podgoriei mulsă ,
Când coarda-n bucați la noduri se frânge
De muguri în rod pe vița - altoi ,
Butucul golit durerea își plânge
Perdele-i pădure ce se înveșmântă ,
Cu mantii de ploi !

Românul , săracul , privirea-și ridică
Se spală în lapte de rouă-urzică ,
Adună din mugur mărunta tulpină
leșită aiurea printre răzoare ,
Foamea din zi și-o stinge pripită
În crud dragavei zdrelit la fiertoare ...
Valuri-arome , gusturi de prună
Fâlfâie-n aer aripi de vânt ,
Cireșii albiți c-un zum de albină
Fac cale întoarsă reginei ,
Pe mândra lumină !

Suntem în post , în postul de Paște ,
Când viața pre moarte călcând se renaște !
Când ciutele fată-n păduri și ponoare
De zbiară cerbii la stele ,
Când turmele curg zăbovite spre țarcuri ,
Sătule mioare au ugere pline
Și-și lasă-n plăcere mieluții la sfârcuri ,
Să sugă din ele !
Jar e pe câmpuri , arde frunzaru-n poteci ,
Moise-a plecat din Egipt și e timpul ,
Ca omul să-și curățe locul de veci !

Pe dealul - colină uscatu-nverzește ,
Irumpe câmpia , renaște păcatul ,
La ceasuri târzii se dă dezlegare de pește ...
Se-aprind lumânari în biserici cu vii ,
Salcia-n muguri aduce ofrande iertării
Crenguței - coroană , Icoană-n Florii !
Rumoare e-n staul , țipăt de miel peste datini ,
Se luptă sămânța-nvierii cu tot ce se naște
Din Omul turbat , ce-și ucide încă o dată
Hristosul , de Paște !

Suntem în post , în postul de Vineri ,
Când moare speranța din noi în abțineri ,
Când îngerii-și cântă prohodul cu pruncii
Uciși de Irod ! Vai , Doamne , ai milă
De-ai noștri părinți , ce legea o-ncalcă
Și nu știu ce fac ! Voi strânge iubirea din mine
Și răul spăla-voi , fără păcat ,
Să mă bucur eu , Nimeni , pe creanga-nflorită
A viei cu seva de viță-nverzită ,
Cu Mielul jertfit , dar ,... mult așteptat !
- Iartă-mă , Doamne ,... Hristos a-nviat !

PRIMEJDIA NEÎNCREDERII

Umbră gândurilor
A ascuns primejdia
Neîncrederii ,
Alimentându-mi speranța
Inimii pustiite
Cu atacuri ,
De panică ...

Frica silabelor nerostite
S-a ascuns în necuvânt ...
Germenele înțelepciunii
Din noi ,
A prins rădăcini
În prăpastia
Suspiciunii !

Voi putea , oare ,
Să reclădesc puntea
Din albastrul azurului
Cu aroma iubirii ,
Pe aripi de
Curcubeu ,
Către Tine ?

Așa de tare mi-e frică ,
Să nu-mi strivești
Zâmbetul
Cu glasul ispitei
De pe buzele
Tale ,
Iubito !

EXCESE

Excesul puterii pe-o masă amorfă
Fără volum , în dezorient ,
Își vinde prostia-n promoții de sare ,
Din îmbulzeală geamuri se sparg ,
Se fură , se moare ,
Vin pompierii , răniții sunt scoși
Cu branule la mâini ,
Perfuzate-n salvare !

Excesul puterii induce furia ,
Cu mofturi și gusturi de brend ,
În haina purtată
Instinctul primează ,
Cămașa e roasă la nasturi ,
Țoala vopsită din second , uzată ,
E strânsă-n fermoar și-are pielea
De plasturi !

Excesul puterii pe țara-n delir ,
Tocată mărunț , făcută pomadă ,
Adună șomerii la masa festin
De vot gratuit ,
Din baxul grămadă ...
Bolnavii cu targa sunt scoși din spitale ,
Se taie salariul la medici , dreptatea
Se vinde la crâșmă ,... e jale !

Excesul puterii-n paharul cu mir
Împinge mulțimea spre moaște ,
La schit , căutând îndreptarea ,
Furia , frustrarea , prostia și ,
Jalea ...!

HAITA
(fabulă)

S-a zvonit cândva , odată ,
Poate că-i adevărat ...!
Membrii haitelor canine
Și-au întemeiat , un stat .

x

Javră-vodă cu ochi oblici
Umeziți în gura-i surlă ,
Ispitit de-o cățea blondă
Plănge , schiaună , înjură

Cu mânie la cățeei
Politruci , liber - schimbiști ,
Reușind să întremeze
Un partid de fripturiști !

Etalându-și aroganța
Din gentuța cu eșarfă ,
Pechineza șugubeață
Se îndoiaie , ca o harfă ,

Romanțând idila-n versuri
De amor , avem dovada
Poftei nesatisfăcute
La palat , ridicând coada !

Cercetată-n sentimente
De presă , sare turbată
Mârâind cu osu-n gură
Mușcă , linge , apoi latră

Numind dulăii pe funcții
În guvern , unul și unul
Ce salivă-n vârful limbii ,
Când mios le-ntoarce , Furul !

S-au nășit , s-au încuscrit ,
Înmulțindu-se grămadă ,
Fără reguli și morală
Țara le-a devenit pradă ...

Hora și nunta câinească
Au format un lanț întins
De dosare-n subțioară
Chemate , pe rând , la lins ...

Labradori , dogi , pedigrii ,
Lupi , ogari și câini de baltă ,
Ciobănașii mioritici
Stau și schelăie la poartă !

Javră- vodă , zis Pinocchio
Șprițat , în halucinații ,
Le promite că de mâine
Un sfert va tăia , din rații !

Cățelușele fac legea
Camerelor încălcite ,
Prinse de febra canină
Schiaun-a mironosițe ...

De sar puricii prin blănuri
Periate cu-ngâmfare ,
Invadând legislativa
Aulei , parlamentare !

S-au dau voturi fără număr
Nimeni nu le știe prețul ,
Din bucata cu slănină
Premieru-mparte șperțul ,

Condus fiind de Javră-vodă ,
Masterand întru minciună ,
Piticania potaie
Urlă , mârâie și fură !

Opoziția-l surprinde
Prins cu votul , la strânsoare
Și-ntr-o limbă scâlciată
Latră în televizoare !

Aș vrea timpul să întorn ,
Mi-este silă și rușine ,
Cu mânuța noastr-am pus
Brânza în burduf de câine !

x

Am auzit într-o doară ,
Sper să fie-adevărat !
Membrii haitelor canine
S-au ,... autosfâșiat !?

CUIBARUL DE ȘERPI

Ascultă tăcerea vorbei nespuse ,
Adulmecă urma de șarpe , flambată ,
Ridică cortina fantasmelor nopții
Strivește reptila și oul de piatră !

Alungă-ți din gând coșmarul pierzării
Dă hrană cățelei cu milă de pui ,
Ajută bolnavii flămânzi din spitale și
Umple orașul de viață , nu cu statui !

Oprește-nchinarea la chipuri cioplite ,
Stinge lumina din ochiul de drac ,
Ai grijă când tai rădăcina otravei
Să-i legi buruiana cu sârmă-n arac !

Croiște-ți alt drum din strada-nfundată ,
Arde sămânța , bărbații sunt sterpi ,
Nu se mai nasc generații , românu-și cerșește
Dreptul la moarte-n cuibarul de șerpi !

Imun la veninul spurcatei reptile ,
Cu ochii sticloși Tu , curăță locul ...!
E rană adâncă în sufletul țării , Române ,
Fii vrednic și schimbă-ți norocul !

Ascultă tăcerea vorbei nespuse
Din foșnetul vânt al ierbii uscate ,
la coasa cu tine , samarinene !
Oprește-nchinarea la ouă , stricate ...!

BUCURIA DISPERĂRII

Melancolica privire
Din reflexie , fictivă ,
Se întoarce-n înserare
Pe-o tristețe maladivă ;

O aștept cu detașarea
Elocvenței cenzurate
În imagini ireale ,
Simbiotic deciptate ...

Bucuria disperării
Prin virtuți nebănuite ,
Se transformă-n rătăcire
Și-n dureri , închipuite ...

Scriu jurnalul nebuniei
Din memorie-n hârtie ,
Captivat cu rostul grijii ,
Zădărnicit de , prostie...!

TRAFIC

E trafic . Trafic intens
Fluidizat prin reguli ,
Restricții și norme
Moderatoare , în mersul pe sens
Și , totuși , ...e trafic !

De marfă , de carne ,
De droguri și viruși ,
De păsări , de arme ,
Alcool și pastile
Din pudră , amare ,

De ființe vii ,
Sau de copii ,
În zodia astrelor - cancer ...
E drumul deschis spre
... pierzare ...!

Se-nchide cortina
Din jocul murdar
Al scenei stradale ...
Toate-s în grafic ,
E trafic !

COZI TRANZITORII

Orașul mă strânge , pe umeri țin cerul ,
Închis între blocuri sufăr de viață ,
Strada irumpe de forfota lumii , sunt singur ...
Dealul Cetății arde arinii cu flăcări de ceață !

Șoseaua se-nvârte în curgerea-i lină
Pe sensuri girante la colțuri bordure ,
Aiurea-nvârtim giroscopul trăirii-n
Prezentul continuu de viață-n fărăme ...

Cozi tranzitorii la standuri de carte ,
Românul , din pâinea puțină și-amară
Își strânge cureaua în chinga de biruri ,
La vârful puterii ghiftuie hoții , fără sfială !

Comerțul și criza omoară destine ,
E plin bulevardul cu rafturi închise :
- Avem inventar ! Se scrie pe ușă ,
Prosperă păcatul și leacul de vise ...

Orașul mă strânge , pe umeri țin cerul ,
Șoseaua se-nvârte , distrugem destine ,
- Avem datorii ! Se scrie pe ușă ...
Păcatul prosperă frustrant în vitrine !

ȚINUTUL PĂDURENILOR

Mă dor amintirile Cincișului ...
În codrii pădurenilor ,
Asurzit de atâta liniște
Îmi caut cu disperare întoarcerea ;
Grebla vânturilor împletește bucla din verdeața
Căpițelor de fân , agățate pe creste .
Serpentina șoselei doinește versanților
Vălurind cețile diminetii ;
Deasupra lacului clipocesc munții
Jucăuși , în steluțe diamantine ...

Albul imaculat al bisericilor
Trezește simțul doritor să-L atingă
Pe Dumnezeu , la Ghelari ...!
Miresme de ierburi adie-n amurgul
Orizonturilor înverzite deasupra cascadelor ,
De marmoră .
Corul îngerilor , din fântâna sufletului
Sfințește locașul luminii ucise
Pe eșafodul crucilor de piatră .
La răspântii se-aprind lumânări ...

Fulgerele sparg lumina în țândări
Revărsând-o deasupra
Cumințeniei pământului .
Bujorii iubitei s-au așezat sfioși
În cupa de cristal a pricesnei ,
Înflorind inexplicabil
Grădininița altarului
De amor !
Apa șipotelor alungă setea plopilor
Îmbrățișați cu muguri de salcie ...

Satele adormite pe uliți
Visează-n miresme de fân cosit ;
Pe Valea Teliucului , în crângul
Speranței
Zboară gândul meu ,
Trăgându-și cu disperare
Crucea singurătății ...
Mă dor amintirile pădurenilor
Din tainele lemnului pietrificat ,
În raze de lună ...

Pe muchia destinului ,
Boldozerele împing molozul
Oțelărilor de odinioară ale Hunedoarei ;
Haldele de steril cernuit de vânt ,
Înnegresc inima călătorului
Prin dimensiunile propriei sale umilințe .
Habar nu avem
Cum să te răsplătim , Doamne ,
Noi cei împovărați
De atâta ,... frumusețe !

MOFTUL DURERII

Mă-nțepă-nserarea și vântul în șuier ,
Un junghi îmi străbate partea dorsală ,
Din moftul durerii îmi vine să fluier
Pe strada îngustă , pustie și goală ...

Încerc să măsoar secunda de arc
Clepsidra-și desfiră nisipul întoarsă ,
Se-nvârte-mprejurul , flanela mă strânge ,
De secetă gura-i uscată și arsă ...

Țiglește blachiul și lespede-n branturi ,
Ecouri smintite muțesc la bordură ,
Picioarele-mi grele , oloage , trag lanțuri
Pe gresii ciobite și roase de scrijelitură ...

Artera-mi plesnește , am boală de înger ,
Tic-tacul sangwinic prin vene pulsează ,
Se-nvârte-mprejurul , flanela mă strânge ,
Nodulii aortei tresaltă , vibrează ...

Țiglește blachiul și lespede-n branturi ,
Pe strada pustie, îngustă și goală , trag lanțuri !

E MAI

Ascultă trilul ciocârliei
Grâul în hold-a părguit ,
Trezește-ți inima , iubito !
E mai , salcâmul a-nflorit !

Din lanul gândurilor mele
Cuvântul aplecat de șale ,
Curând spre tine revărsa-va
O ploaie de mărgăritare ,

Învălorind părul în bucle
Cu adieri de fân cosit ,
Pe sânu-ți dezvelit , iubito !
E mai , salcâmul a-nflorit !

La ușă mi-au cântat cocoșii
De-au scuturat mâții din nuc ,
Tu , din pădurea adormită
Ai așteptat zvonul de cuc

Pe verdea lumii-mpărăție ,
Cu ram de brad înmugurit ,
Trezește-ți inima iubito ...
E mai , salcâmul a-nflorit !

Icoană sufletului , înger ,
Scânteie , vis de închinare
M-ai amăgit că vii , frumoaso ,
În cântec de privighetoare

La crângul inimii dorință
Pe versu-ți tainic iscusit ,
Aștept cu dor , aștept iubito ...
E mai , salcâmul a-nflorit !

INSTITUȚIA ONOAREI

În sfera noastră șubrețită ,
Desăvârșim pretenții
Obsesive
Limitei bunului simț ...
Perimetrul educațional
Îndepărtează prin reguli ,
Constituția morală
A firii ...!

În miezul problemelor
Sunt încătușate
Cinstea , omenia , onoarea ,
Pe fundalul tenebros al neputinței ...

Răutatea plăcerii
Desfărată în
Etica guvernării ,
A anulat curajul demisiei !

Păcatul frecvent
S-a transformat în
Opusul echidistant
Altruismului , filantrop ...
Morala gândurilor
Împăunată cu bucuria
Trăirilor interioare ,
Regurgitează în rele moravuri !

Nebunia puterii
Naște angoasa
Din noi ,
Amorțindu-ne în nesimțire !
Conflictul probatoriu
Va putea , oare ,
Repune în drepturi ,
Instituția , Onoarei ?

PASĂREA - PARADIS

A venit din necuprins
Ca o adiere lină ,
Într-o pulbere de stele
Dulcea pasăre - lumină !

Lacrimă buzelor mele
În altarul trist de lut ,
Flămânzită , cu iubire
M-a găsit de la-nceput !

Din substanța siderală
Nenăscuta undă vie ,
Întorcându-se-n elipsă
Ca un fulg de păpădie ,

A sfidat perfecțiunea
Crisalidelor în salbă ,
Depresurizând nimicul
Într-o aură de ambră ...

Și cu-o dragoste nebună
Izvorâtă pe-a mea vină ,
A dat inimii tremurul
Frunzuliței de afină ,

Stelelor licuri albinde
Luminițe-n policandru ,
Felinare peste îngerii
În crenguțe de liandru ...

A îngemănat poeme
De iubire și-mpăcare ,
A descatușat amorul
Dintr-un mugure de floare ,

Auroră-n curcubeie
Ghirlandine la fereastră ,
Spiralându-se-n rotire ,
Luând formă omenească ,

Dulcea pasare - lumină
Izvorâtă din nimic ,
Creionând nemărginirea
A plecat ,... cum a venit !

P.S.

” Doamne , revarsă lacrimile din cupa fericirii peste inima
mea și curățește-o cu taina dragostei , în împărația ,
Cuvântului ...!”

POSTFAȚĂ

Exprimând o experiență de viață , un sentiment , emoții , o stare de spirit , poezia clasică se constituie într-o formă a literaturii în versuri , caracterizată prin respectarea unor cerințe formale precum ritm , rimă , măsură , strofă .

În concepția modernă , poezia nu mai respectă aceste reguli formale , accentul căzând pe conținutul afectiv al acesteia , pe esența ei interioară , pe un lirism particular intens .

În consecință poetul , este liber să-și exprime trăirile , pendulând între “dulcele stil clasic” și poezia modernă , descătușată de regulile formale , recurgând la versul alb , de lungimea ideii poetice .

Dumitru Dumitrescu , cochetează benefic cu muzele din fragedă tinerețe , scriind o poezie agreabilă , risipită prin reviste , ziare , etc.

Cartea *Pasărea-Paradis* , se structurează în trei cicluri (Volume) intitulate simbolic : Armonie divină , Îngerii nopții și *Pasarea-Paradis* , care dă și titlul cărții .

Altfel spus , poeziile sunt concepute sub semnul harului divin , încorporând teme și motive religioase .

Răul și binele , dezbate din perspectiva religioasă cele doua concepte , eul liric zbatându-se dramatic pentru a-și găsi “ cărarea “ pentru a-și cultiva “ harul “.

În alte poezii, divinitatea este invocată pentru a nu-l lăsa pe poet să fie “de rău strivit”, este aducătorul de lumină, pentru ca el, poetul, să se-nfășoare cu “versul”.

Imperativ în poezia Dă-mi, eul liric cere cu disperare “puterea de a fi / zâmbet, cântec, speranță, dor”.

Din Pelerinaj, se degajează opțiunea pentru “rugă, izbăvire”, căci “lacrima – icoană (...) / E-aghiazma de iubire (...) / Vindecare peste durere-adancă / izvor de apă sfântă”.

În Nemângâiați, se face elogiul bătrânilor care, “Dureri ascunse-și potolesc / Prin rugă-n Dumnezeu. Ei “zidesc credință-n casa lor / S-o aibă-n dar dat fiilor”.

În Jertfă, sub imperiul credinței profunde, eul liric învinge deșertăciunea, amărăciunea, înșelăciunea, asociind “rădăcina fructului” cu Sfânta Treime și considerându-se “rugă-n postire / Lui Dumnezeu”. Mai amintim aici, Drum către viață.

Câteva poezii încearcă și reușesc o autodefinire a poetului. Astfel, în Sfera eului meu, poetul are “inima-n sloiuri, topită de dor”, “flăcări în gând”, râvnind “libertatea”. În alte poezii, el vrea să înțeleagă “povara destinului comun”, “râsetele celor intristați”, care-i “alină durerea”, rugându-se pământului “cu cruce-n gând”, “să guste din fericire”, să trăiască. Fără a se constitui în “arte poetice”, aceste poezii exprimă clar, direcțiile în care se îndreaptă sentimentele poetului.

Un loc aparte ocupă - în economia cărții - diverse meditații privind timpul și existența: “Timpul fără repaos / Ne inhibă-n tumultul său” iar noi “Alegăm de pe o zi pe alta” (Inevitabila competiție). Timpul “în univers devine

(...) eternului veșmânt “, curgând “ mistuitor “ căci “ Din infinit ne prinde-n gând “ , “ pare demon și descânt ” și “ stăpânește tot “ (Valsul timpului). O frumoasă meditație pe tema singurătății încorporează poezia , De ce-aș fi trist ? cu titlu arghezian .

Erosului îi sunt închinată mai multe poezii , precum Spune-mi , iubito , Sărutul , Scânteia mea de viață , Întoarceri , Roasă de molie , Draga mea , Plouă , Alergând în spirală , Să fiu iertat etc . De multe ori iubirea se transformă într-un receptacol al suferinței , versurile murmură adesea un bocet întretăiat de reverii mai luminoase , “iubirea (...) pustie “ , transformând-o din chin în alinare , scânteie de viață .

În poezia Plouă și Ochi amorezi , poetul îmbină sentimentul iubirii cu peisajul , realizând o poezie a naturii și a iubirii .

Poeziile Două turturele , Rugă pământului , Pastorală , La fantână , - pentru a semnala doar câteva - sunt scrise în stil popular , fără a se face rabat de la metafore și imagini artistice relevante : “setea (...) / Curge cristalină “ , “ oceanul gândului “ , “fântana dragostei “ , “copacii(..) schelete reci “ , “ bumbii-nmuguriți ” . Un spațiu larg acordă poetul pastelului , pe lângă alte poezii care conțin descrieri : Lacul , Primăvara , Cântecul Dunării , Câmpuri în noiembrie , Câmpia în toamnă , Ger pe defileu .

Selectăm un număr de expresii artistice izbutite : “ picături vaporizânde “ , “ stropul (..) crispat “ , “unda năvalnică” , “frigul cețos “ , pletele munților “ , “ mugurii(...) dau farmec “ , “ ochi de flori (..) / Ne-nveselesc cu zâmbete “ , “ stelele se ceartă-ntruna “

, “zăpada-n valuri / cheamă luna “ etc . În unele pasteluri se păstrează parfumul din Coșbuc sau Topârceanu .

Iancu Avram este un elogiu adus eroului moșilor : “ Gorunul Iancu a-nviat “ , “ doinește Craiul (...) îngândurat “ “ Moșii (...) Întâmpinând frumosul Crai / Să-i dea binețe și noroc “ , “ Din plete florile-i cădeau (...) / În aur toate se topeau / Și frunza toată în argint “ .

Mitologia românească respiră în : “ lele , zâne sânzienne “ și în “ Duhuri ” . În aceeași direcție se înscriu și legendele “ Povestea lebedei “ și “ Nebunul nopții “ .

Prima începe ca un basm : “ A fost (...) / O tânără copilă zburdalnică (...) / La margine de sat ... “ Ea “ a părăsit căsuța (...) / Spre a-și urma mirajul ispitei “ , “ cu stelele fundaluri “ și a cunoscut “ un cavaler stingher “ , devenindu-i “ iubită-n taină “ , îndemnată să poarte “ toiagul castelului de gheață / Spre alba mpărăție de ceruri înghețate “ , unde îl va aștepta . Singură în castelul fără prinț , Lia își așteaptă zadarnic iubitul . Cu dorința de a reveni “ la nuferii din baltă , la gardul cu uluci “ , adresată toiagului , cerul a metamorfozat-o “ în lebădă (..) , regina apei , prințesă peste păsări “ .

În Nebunul nopții , peisajul feeric îndeamnă la reverie , iar cei doi , “ Două inimi , două lacrimi “ , sunt primiți “ În frumoasa catedrală “ , apoi se desfată “ la cascadă la izvor “ , pe “ poteca feerie “ . La tentația zânelor de a intra în valuri , muritorul este tras de “ nebunul cel sălbatic (...) ”

“ spre potecă-n jos “ explicându-i “ că fetele din ap-albastră (...) sunt simple dorințe (...) / Ce vor dăinui în spații “, pentru ca , apoi , să se piardă “ printre bolți întunecate “ .

Valorificând motivul dorului , Doina se constituie într-un adevărat imn adus acestui cântec specific românesc și țării , în timp ce Hora , reface jocul nostru din bătrâni , care “ fierbinte înlănțuie trupuri “ în “ tropot și surle “ .

Din antologia romană se inspiră poezia Androcles , realizând , prin contrast cu împăratul și aristocrația timpurilor , un izbutit portret sclavului gladiator “ din scen-absurd-a firii “ unde “ pe tron stă împăratul “ .

Sclavul , fugind de la stăpân , pentru “ O clipă de iubire și liniștită masă “ sub “ impulsul tinereții și-al libertății “ a fost “ prins în clipa de amor / Și dus în anfiteatru “ .

Paradoxal , leul “se-apropie “ de victimă “ cu-o lacrimă-n privire “ înțelegând , parcă , ruga gladiatorului care “ teafăr la zei milă cerșeste “ .

Finalul fericit , ca în basme , este accentuat de urarea împăratului :”Iertat să fii Androcles și fericit vei fi “ .

Nici actualitatea nu scapă ochiului critic al poetului . Unele poeme îmbracă haina fabulei : Concurs si Haita .

Prima incriminează într-o formă ironică , pe candidatul scos valid care “ obligat este s-aducă / tolba plină la partid “ .

Haita surprinde caricatural pe “ Javră-vodă (...) cu mânie la cățeei “ pe “ politrucii liberi-schimbiști “ întremând “ un partid de fripturiști “ , pe “ șugubeața pechineză “ care , “ mușcă , linge , apoi latră , / Numind dulăii pe funcții “ . Tuturor , “ țara le-a

devenit pradă “, unde “ cățelușele fac legea “. Dezamăgit poetul recunoaște , în numele electoratului : “... cu mânuța noastră-am pus / Brânza în burduf de câine “ . Alte poezii incriminatorii au iz de pamflet : Cuibarul de șerpi , Trafic , Cozi tranzitorii . Ultima este conceputa antitetic , punând în față “ pâinea puțină și-amară “ cu modul în care “ prosperă păcatul și leacul de vise “.

Frumoasă și sensibilă rămâne poezia care încheie cartea , dându-i și titlul , Pasărea Paradis , muza ? , ideal ? , care , ” a venit din necuprins / Ca o adiere lină “ , “ într-o pulbere de stele “ , “ auroră-n curcubeu “ , apoi , “ Creionând nemărginirea / a plecat (...) cum a venit “.

Osmoza creator - muză este convingător divulgată : “ A dat inimii tremurul / Frunzuliței de afină , / stelelor licuri albinde , / luminițe-n policandru , / felinare peste îngerii / în crenguțe de liandru “.

Ea “ a descătușat amorul / Dintr-un mugure de floare [...] , / spiralându-se-n rotire , / Luând formă omenească “ , fiind desigur muza creatorului .

Nu putem neglija măcar câteva dintre imaginile artistice de o rară sensibilitate : “ zăbrelele silabelor “ , Lumina costelivă “ , “ mirajul florilor “ , “ amurguri înmărmurite “ , “ limpedea minune “ , “ marama semințelor divine “ , “ susurul pietrelor “ , “ grebla vânturilor “ , “ tritețea picurând veșmânt “ și alte metafore și simboluri revelatorii , care conferă discursului liric adâncime și generează emoții puternice .

Reținem apetitul poetului pentru crearea unor cuvinte compuse , de cele mai multe ori cu sorți de izbândă :“ teiul-pădure “ , “ bobul-cuvânt” , “ gândul-lumină” , “ ziua-secundă” , “ sufletul-cruce “ .

Încântă noutatea unor rime , precum : după-astupă , ce-trece , din-divin , TV-ce , iar-deal , etc.

Toate acestea dovedesc , indubitabil , că poetul exprimă nu numai propriul univers , ci și felul în care își asumă universul de care este purtat .

Profesor
Maria Toma - Damșa

CUPRINS

PREFAȚĂ.....	5
VOLUMUL I	
ARMONIE DIVINĂ.....	11
RĂUL ȘI BINELE.....	13
ANTISIMȚURI.....	15
DRUM CĂTRE VIAȚĂ.....	17
ÎNTREPĂTRUNDEREA.....	18
AMURG TRANSFIGURAT.....	20
PRĂPASTIA.....	22
DĂ-MI.....	24
SFERA EULUI MEU.....	25
BLESTEMUL LANȚULUI.....	26
VICIUL.....	27
ORAȘUL.....	28
VASUL FANTOMĂ.....	29
CONVALESCENȚĂ.....	31
DE ȚI-AȘ GREȘI.....	33
DOR DE IARNĂ.....	34
DOUĂ SĂPTĂMĂNI ÎN CAZARMĂ.....	35
ÎNGRĂDITE CĂRĂRI.....	36
RUGĂ PĂMÂNTULUI.....	37
BABILON.....	38
LIBERA TRECERE.....	39
ZIDARUL DE OASE.....	42
LA FĂNTÂNĂ.....	44
NOSTALGII CRAIOVENE.....	45
ASUMARE.....	46
GETO-DAC LATIN.....	47
BOABE DE GRĂU.....	48
JOC DE NOROC.....	49
PASĂRE MĂIASTRĂ.....	50
OAMENI ȘI FLORI.....	51
VERSURI DIN LEMN.....	53
URA DIN RĂU.....	54
HORA.....	55
FĂRĂ TITLU.....	56
DUPĂ OGLINDĂ.....	57
ÎNDREPTAREA.....	58
MOȘTENIRE NEDEMNĂ.....	59
UITRAREA.....	59
ALERGÂND ÎN SPIRALĂ.....	61
DRAGA MEA.....	62
CÂNTEC DE TOAMNĂ.....	63
MĂ ÎNTREBAI.....	64
SĂ FIU IERTAT.....	65
PLOUĂ.....	66
COPACI FĂRĂ COAJĂ.....	67

PASTORALĂ.....	68
NUNTA GÂZELOR.....	70
DAR DE NUNTĂ.....	71
LACUL.....	73
DAR DE LOGODNĂ.....	75
CĂRĂRI MURDARE.....	76
SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII.....	78
PRIMĂVARA.....	79
DE CE-AȘ FI TRIST?.....	80
CÂNTECUL DUNĂRII.....	81
OCHI AMOREZI.....	83
UMBRE.....	84
NU VREAU NIMIC.....	85
ROMANȚA TIMPULUI PIERDUT.....	86
CĂMPURI ÎN NOIEMBRIE.....	88
PASTEL DE IARNĂ.....	89
GÂNDULUI MEU.....	91
REVERSUL VIEȚII.....	92
CÂMPIA ÎN TOAMNĂ.....	94
VOLUMUL AL II-LEA	
ÎNGERII NOPTII.....	96
PELERINAJ.....	98
BEȚIE COMUNĂ.....	100
DEMONUL CU OCHI HIPNOTICI.....	101
SINGULARUL GENERALIZAT.....	103
INEVITABILA COMPETIȚIE.....	104
VIEȚI ÎN IZVOARE.....	105
TRUDĂ PĂMÂNTULUI.....	106
DRUMUL ROBILOR.....	108
SPUNE-MI IUBITO.....	110
VIZELE RESTURILOR.....	111
VALSUL TIMPULUI.....	112
JERTFĂ.....	114
DESTIN.....	115
VIAȚĂ PENTRU FUM.....	117
MEDIEVALĂ.....	119
NEVOIA DE ALB.....	120
IELE ZĂNE SĂNZIENE.....	121
CAFEA ȘI SARE.....	122
PARODIE ORIGINALĂ.....	124
AȘ VREA UN CAL.....	128
POMANA.....	129
STRĂJERII NOPTII.....	131
PLIMBARE NOCTURNĂ.....	133
CÂNTEC DE LEAGĂN.....	134
CASĂ PUSTIE.....	135
GREIERAȘUL.....	137

LEPĂDAREA DE TINE	138
FRUCTE DE MARE	140
METASTAZĂ	141
DOINĂ	143
INTERSECȚII	144
VORBE	145
PIAȚA MARE	146
STRUCTURI	148
DESCHIDE-MI	149
ULTIMUL TREN	150
NEMĂNGĂIAȚI	152
POVEȘTEA LEBEDEI	154
PREZENTARE DE MODĂ	162
ALTARE DE LUT	163
ȘI DACĂ!	165
A FI O STEA	166
IZVOLRUL FECIOARĂ	168
DRUM CU ȚIGANI	169
DOR DE ZIUĂ	171
OSIRIS	172
ADAMUL SĂMÂNȚĂ	173
SĂRUTUL	175
MARȚIALĂ	178
CEASUL VIETII	179
VIBRATTO	180
DE-A V-AȚI ASCUNSELEA	181
AȘA FRUMOASĂ	183
STEAUA	184
ECHINOCȚIU	185
CARTEA	186
FĂRĂ SPERANȚE	187
DREPTZL UMAN	189
TIMPUL - POET	190
ÎNGERII NOPTII	191
VOLUMUL AL III-LEA	
PASĂREA PARADIS	194
ANGHELIS	196
DN7	197
STRĂZI ÎN PENUMBRĂ	
DEZRĂDĂCINAȚI	200
FIGURINE DE PORȚELAN	201
POARTA STRĂZII	202
ANTIRĂZBOINICĂ	204
BANUL	205
SOLȘTIȚIU	207
NEBUNUL NOPTII	208
FRUNZĂ DE FERIGĂ	213

MĂ DOARE	214
EVENIMENTE	216
DOUĂ TURTURELE	218
SPERANȚA	219
GĂSIȚI O SOLUȚIE!	221
AN NOU	223
ANDROCLES	224
CUMPĂNA VINDECĂRII	227
GER PE DEFILEU	228
CONCURS	230
ZĂVORUL	233
NU ÎNȚELEG	234
ODĂ GIMNASTELOR	236
DINCOLO	237
RASPUTINIADA	239
CAPRICIU	243
CINCI	245
VAMEȘI	247
CEAIURI DRESE	248
ÎNCĂLȚĂRI	250
REGĂSIRE	252
ÎNSINGURARE	253
CONVULSII	255
DUHURI	257
IANCU AVRAM	261
SCÂNTEIA MEA DE VIAȚĂ	
TRIOLET DE CURCUBEU	264
EXPERIENȚE	266
ÎNTOARCERI	268
ROASĂ DE MOLIE	269
POSTUL DE PAȘTE	270
PRIMEJ DIA NEÎNCREDERII	273
EXCESE	274
HAITA	276
CUIBARUL DE ȘERPI	280
BUCURIA DISPERĂRII	281
TRAFIC	282
COZI TRANZITORII	283
ȚINUTUL PĂDURENILOR	284
MOFTUL DURERII	286
E MAI	288
INSTITUȚIA ONOAREI	289
PASĂREA-PARADIS	291
POSTFAȚĂ	294

A venit din necuprins
Ca o adiere lină ,
Într-o pulbere de stele
Dulcea pasăre - lumină !

Lacrimă buzelor mele
În altarul trist de lut,
Flămâzită , cu iubire
M-a găsit de la-nceput !

Din substanța siderală
Nenăscuta undă vie ,
Întorcându-se-n elipsă
Ca un fulg de păpădie ,

.....

Dulcea pasare - lumină
Izvorâtă din nimic ,
Creionând nemărginirea
A plecat ,... cum a venit !